CONGRESUL EDUCAȚIEI POLITICE ȘI CULTURII SOCIALISTE

PATRIEI ȘI PARTIDULUI — GÎNDURILE ȘI FAPTELE NOASTRE PIONIEREȘTI !

Gazdele forumului național — pionierii gălățeni — au oferit în aceste zile un spectacol: antrenant, bogat în conținut și cu un final marinăresc.

Deci... cu toate pînzele sus!

1 Iunie: în ziua aceasta pentru fiecare copil răsare o floare!

Semnale pentru prietenii radioamatori! Într-un limbaj pe care numai unii îl înțeleg — dar cu un mesaj pe care-l poate semna orice pionier: știri despre noi succese, noi bucurii.

*

«Școala noastră — o grădină», se intitulează imaginea primită de la cercul foto, Casa pionierilor, Hunedoara.

*

Deși în această imagine, (Casa pionierilor — Piatra Neamț) față-n față cu «artistul» sînt mai mulți copii... desenați, putem vorbi despre același rodnic dialog.

Dialog cu frumusețea — surprins în această fotografie cu titlul «Meșterița» — de la cercul de ceramică al Casei pionierilor din Rădăuți.

*

Într-o expoziție, un album este el însuși... o mică expoziție. La Glodeni, județul Dîmbovița, se cunoaște foarte bine acest adevăr și în consecință... se lucrează.

Ca în atîtea locuri din țară, în aceste zile cînd zeci și sute de expoziții — de artă plastică, etnografie etc. — înfățișează ce au mai frumos, la Tîrgu Frumos, județul Iași, expoziția «Căutătorii de comori» a liceului din localitate este plină de vizitatori.

CELE MAI FRUMOASE FLORI

Pionierii orașului Motru desfășoară în aceste zile un bogat program de activități. Cele mai frumoase flori împodobesc acum parcurile, grădinile, străzile. Echipele de teatru, brigăzile artistice, ansamblurile de dansuri s-au pregătit intens în vederea marelui spectacol prezentat în sala Clubului Muncitoresc. Iubitorii sportului — pionieri și utecişti — au organizat pasionante întreceri sportive. «Vrem ca și noi, copiii, alături de ceilalți locuitori ai tînărului oraș Motru, care va sărbători în curînd zece ani de existență, să ne manifestăm dragostea și recunoștința față de partidul nostru iubit», ne scriu pionierii, membri ai subredacției «Cutezătorii» din oraș.

MICII ARHEOLOGI

Satul Măgura din județul Brașov se întinde pe locul unei vechi așezări dacice. Cei mai tineri locuitori de aici — pionierii — cunosc bine acest lucru. Însuflețiți de trecutul glorios al neamului, din dorința vie de a da la iveală mărturii privind continuitatea poporului nostru pe aceste meleaguri, ei s-au constituit într-un larg cerc de «Căutători de comori». Sprijiniți de profesori, de președintele cooperativei agricole de producție, tinerii cercetători au reușit să organizeze un muzeu cu un bogat material arheologic — fragmente de ceramică daco-romană, obiecte casnice.

«Zilele acestea — ne informează comandanta unității, pioniera Iuliana Ilie — ne-am continuat cercetările și, spre marea noastră bucurie, rezultatele au fost cu totul deosebite ; am descoperit un vas cu monede de argint romane. Am luat deîndată legătura cu Muzeul județean de istorie și artă. Tovarășul director ne-a spus că tezaurul roman descoperit de noi este cel mai mare aflat pînă acum în părțile noastre, avînd peste 2 500 de dinari romani din sec. I-II e.n.

Sîntem mîndri că membrii cercului nostru pot contribui și ei, după puteri, la întregirea cunoștințelor despre istoria scumpă a patriei.»

ZILE DE PRIMĂVARĂ

Sub cerul albastru al primăverii, înconjurați de natura reînnoită care are în acest anotimp vîrsta noastră, vîrsta tinereții, străjuiți de monumente ridicate prin dalta măiastră a sculptorilor iubitori de frumos, ne-am exprimat iubirea noastră fierbinte de patrie și de partid, pe struna înaripată a cîntecului, în cuvîntul avîntat al versului; am cîntat și am rostit dragostea noastră pentru trecutul de luptă glorios al patriei și partidului; ne-am rostit dorința noastră vie, de a fi mereu prezenți, pionieri de nădejde, alături de părinții noștri, la transpunerea în viață a documentelor Congresului al XI-lea al partidului. Toate acestea au alcătuit montajul literar-muzical «Eroi au fost, eroi sînt încă», pe care l-am prezentat la Complexul muzeistic «Gheorghe Magheru» din Rm. Vîlcea.

DANIELA SLĂTINEANU
Școala generală nr. 6, Copăcelu

LA DEJ — PIONIERI ÎN SĂRBĂTOARE

Prilej de bucurie și, în același timp de rodnic bilanț, aniversarea celor 25 de ani de activitate a Casei pionierilor din Dej, județul Cluj, este așteptată cu îndreptățită bucurie, cu intense pregătiri. Spectacolul festiv este la repetiția sa generală, carturile sînt pregătite în vederea demonstrației sportive, invitațiile pentru prieteni de la alte case ale pionierilor din țară sînt frumos caligrafiate. Cele mai bune lucrări din cercuri sînt așezate în expoziția omagială, diplomele și distincțiile primite de-a lungul anilor, în diferite confruntări județene și naționale, stau la loc de cinste, mărturie a hărniciei, priceperii și dăruirii purtătorilor cravatei roșii cu tricolor din Dej. Nu ne rămîne decît să ne alăturăm urării celorlalți pionieri din țară și să le spunem «La mulți ani!»

CONGRESUL EDUCAȚIEI POLITICE ȘI CULTURII SOCIALISTE

PATRIEI ȘI PARTIDULUI — GÎNDURILE ȘI FAPTELE NOASTRE PIONIEREȘTI !

Sărbătoarea cărții

«Zilele cărții pentru copii» — sărbătoare devenită tradițională — prilejuiesc în numeroase librării și biblioteci din țară expoziții ale cărții, întîlniri între cititori și scriitori, recitaluri de poezie, concursuri pe teme ale literaturii pentru copii. În cadrul sărbătorii cărții, cititorii din Baia Mare, Bistrița-Năsăud, Ploiești, Brașov, Sibiu s-au întîlnit cu redactorii Editurii «Ion Creangă».

La Muzeul satului, pionierii din Capitală au participat la un festival literar-artistic «Pionierii, vestitorii primăverii» în cadrul căruia elevii Școlii generale nr. 89 au prezentat un montaj literar-artistic.

Pionieri pe scenele întreprinderilor

Pionierii din mai multe școli ale municipiului Brașov prezintă în aceste zile frumoase spectacole artistice de vers și cîntec pionieresc. Prezenți în întreprinderi industriale ca«Tractorul»,«Steagul roșu», Întreprinderea de tricotaje II și «Hidromecanica», au fost răsplătiți cu aplauze de cei care, angajați în marea întrecere socialistă, constituie un exemplu de dăruire nobilă, de cutezanță și de voință pentru purtătorii cravatelor roșii cu tricolor.

Flori de mai

Pionierii de la Școala generală nr. 2 din orașul Făgăraș au susținut pe scena Casei de cultură un spectacol muzical-coregrafic intitulat «Slavă eroilor neamului». Asemenea lor, pionierii de la Școala generală nr. 1 au prezentat spectacolul «Flori de mai». Ei și-au exprimat astfel, prin cuvîntul avîntat al versului, prin melodia emoționantă a cîntecului patriotic, atașamentul fierbinte față de tradițiile glorioase ale poporului nostru, față de prezentul luminos al construcției societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Întîlnire cu poezia

La Școala generală nr. 178 din București, pionierii i-au invitat în mijlocul lor pe poeții Nicolae Dragoș și Teodor Balș. Bucuria unei cunoștințe mai apropiate cu creatori ale căror versuri le prețuiesc s-a manifestat printr-un dialog care a început cu recitări de versuri de către pionieri, cu lecturi ale poeților invitați și a continuat cu un schimb de opinii despre munca de creație literară, despre valoarea mesajului politic și educativ pe care îl are poezia în conștiința cititorului. Întîlnirea a constituit o acțiune culturală pe care pionierii din școală și-au inscris-o la loc de cinste în preocupările cenaclului lor.

Concursul nostru literar „GALERIA CUTEZĂTORILOR"

LUPTĂTORUL

Schiță de **ION DIANU**

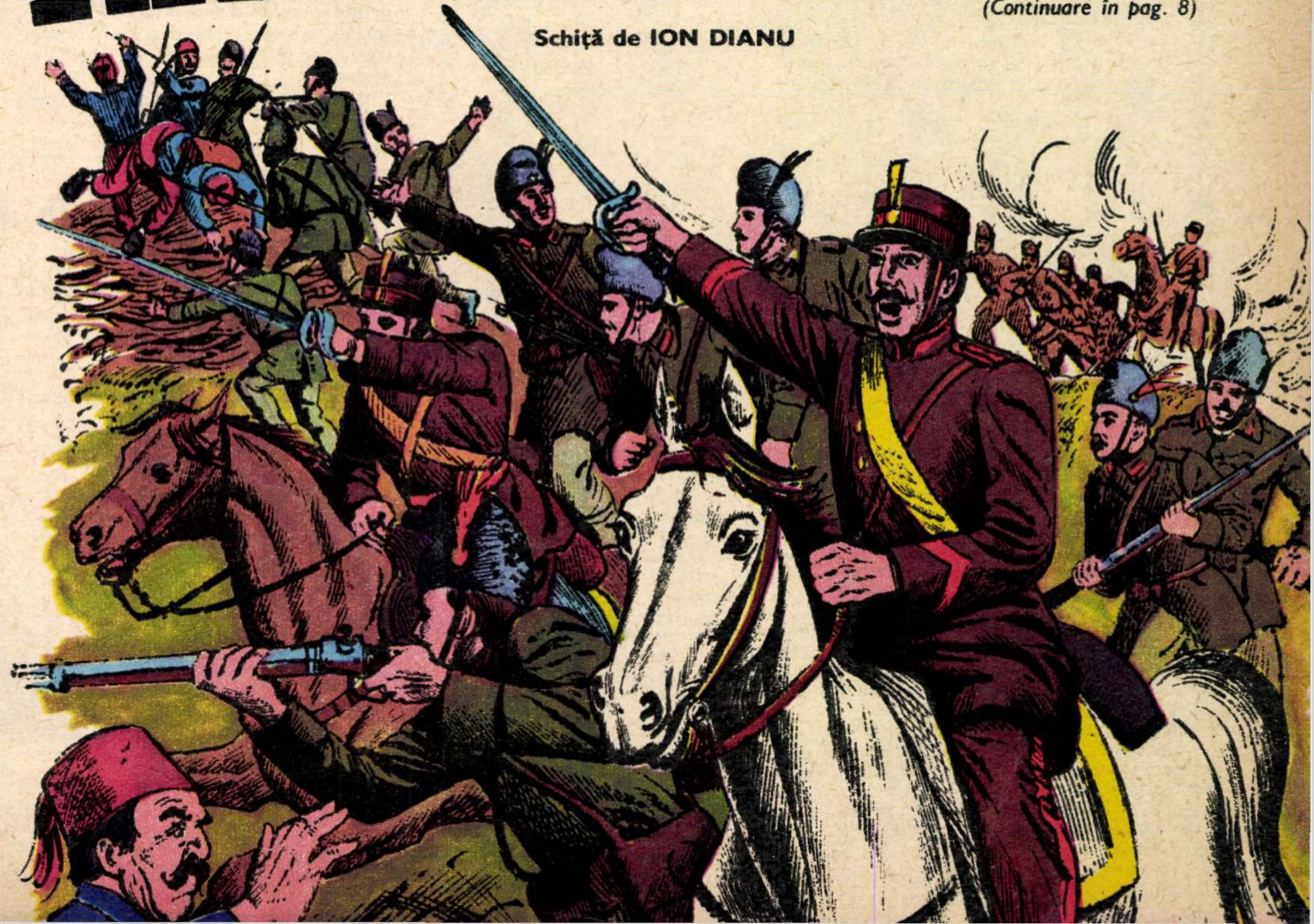

Cînd a început războiul pentru cucerirea independenței țării, mulți tineri români cereau să plece voluntari și să lupte în fața redutelor de la Plevna. Astfel, din București s-au înrolat ca subchirurgi patrusprezece studenți medicinişti, care s-au acoperit de merite îngrijind rănitii chiar sub ploaia de gloanțe turcești. De la Iași, printre alții s-au înrolat și frații Pastia. Cel mare era student la Medicină și a servit într-o ambulanță sanitară, iar cel mic era elev în clasa a cincea de liceu. Avea 17 ani cînd s-a înrolat. A fost trimis la Regimentul 13 Dorobanți, o unitate care s-a acoperit de glorie pe cîmpul de luptă. Cînd a ajuns cu regimentul în fața Griviței, Pastia cel mic avea gradul de caporal, dar a dat examen pentru gradul de sergent și l-a luat primul. Căpitanul Luchian avea grijă de el ca de copilul lui. De la Iași, bătrînul Pastia scria fiului său: «Fii cuminte, băiete, și ascultă ordinele domnului căpitan Luchian. Acolo, departe, unde te afli, el îți ține loc de tată». Ceilalți ostași zîmbeau cînd îl vedeau cu tunica prea largă. Mai ales că după ce-și dăduse examenul de sergent, apăruse alt necaz. Nu se găseau trese de sergent. Așa că Pastia cel mic era un sergent cu trese de caporal.

— Pastia, tu dacă o să întîlnești un turc, cu tresele tale de caporal o să-l faci să tremure de frică.

— O să vedeți ce pot eu, spunea încet sergentul Pastia. Ori iau un steag turcesc, ori nu știu ce se întîmplă...

(Continuare în pag. 8)

PAGINI DE ISTORIE

Zeci de priviri ațintite spre vorbitor, zeci de gînduri care refac, emoționant, traseul parcurs de un grup de ostași români în cel de-al doilea război mondial. **«Am pornit din Constanța,** povestea generalul-maior Ion Botea, **am fost printre cei care au eliberat orașul Carei, ultima localitate românească redată teritoriului liber al patriei.»** Carei! Numele, de-acum intrat în istorie ca un reper important al sensibilității noastre patriotice, al cunoscutei localități, trezește amintiri vibrante.

Imaginația copiilor dă intensitate în aceste momente sentimentelor de dragoste pentru țară, pentru prezentul nostru liber, pentru realizările sale și perspectivele viitorului care au conferit întîlnirii solemnitate și vibrație. Le-au trezit dorința vie de a apăra și cînta patria, așa cum exprimă fierbinte titlul acțiunii amintite: **«Te apăr, te laud și te cînt!»**

*

Organizată de pionierii unității **Școlii generale nr. 173** din Capitală, la inițiativa comandamentului unității, acțiunea a avut loc în sala Clubului uzinelor **«Grivița Roșie»,** ceea ce a contribuit o dată în plus la îmbogățirea sensurilor ei educative

PIONIERII DIN ROȘIORI

Transmitem de la Casa pionierilor din Roșiorii de Vede:

Duminică de mai. O zi din «anotimpul» febril al numeroaselor activități politico-educative, cultural-artistice pe care pionierii celor patru școli din oraș le desfășoară în cadrul tradiționalei «Decade a culturii roșiorene». Debutul acestei zile a fost marcat de un microconcurs «Extemporal Cutezătorii», solicitat de către înșiși cititorii revistei, însumînd și artiștii, și publicul spectator aflat în sala de festivități a Casei pionierilor. Întrebările adresate au primit răspunsuri argumentate cu zel de către pasionații concurenți-cititori, ei dovedind interesul, atracția pentru rubricile și domeniile pe care le abordează revista și, totodată, dorința lor de a colabora cu redacția, exprimînd opinii, oferind sugestii. De altfel, două dintre premii au fost cîștigate de **Carmen Ionescu** (Școala generală nr. 4), și **Hiuță Damian** (Școala generală nr. 1) pentru propunerile lor care au întrunit adeziunea tuturor cutezătorilor prezenți la această manifestare: editarea unor pagini cu colaborarea succesivă a pionierilor din toate județele țării și publicarea unor seriale «ai căror eroi adevărați sînt copii de vîrsta noastră, ale căror fapte de hărnicie, cinste, demnitate, cutezanță sînt un prețios exemplu pentru toți purtătorii cravatelor roșii cu tricolor». Se cuvine să menționăm și numele celorlalți premiați la această competiție — în care cititorii și-au manifestat prețuirea pentru publicația care li se adresează, pe care o consideră un permanent factor de educație politică și ideologică, un seismograf continuu al activităților pionierești: **Anișoara Ontică, George Neciu, Luigi Bojan, Daniel Gheorghiescu, Ileana Ionescu, Valentin Becheru.**

După acest preambul-concurs, formația corală a Școlii generale nr. 1 a deschis programul cultural-artistic cu un repertoriu de cîntece patriotice și pionierești. A urmat apoi montajul muzical-literar **«Eroi au fost, eroi sînt încă»,** prin care pionierii de la Școala generală nr. 4 au rememorat momente semnificative din istoria milenară a patriei.

Programul artistic a inclus și un «Semafor»... oral, tinerii artiști utilizînd o modalitate ingenioasă — derularea unui film avînd ca subiect o zi din viața școlii. Genericul anunță eroii reali ai unor fapte și bune, și rele, și lăudabile, și demne de critică — elevi merituoși la învățătură, la munca patriotică, în activitățile pionierești, dar și «toreadori» aflați în perpetuă «coridă» cu notele, și un robot «programat» cu paza ordinei, curățeniei și disciplinei, și un detectiv dezlegînd misterele unor metehne școlărești. Cîntecul satiric, epigrama orală, pantomima, recuzita vestimentară, trucajul, machiajul și alte ingenioase accesorii concură la reușita acestui film al cărui personaj colectiv — **școala** — e excelent prezentat de brigada artistică a Școlii generale nr. 4. Dansurile cu temă au constituit momentul în care și-a spus cuvîntul grația micuțelor balerine de la Casa pionierilor.

Ce și-au mai propus — și de fapt se află în curs de realizare prin efectuarea unui mare număr de ore de muncă patriotică — pionierii din orașul Roșiorii de Vede? Amenajarea «Satului de vacanță» unde-și vor petrece zilele de vară atît ei cît și colegii lor de la alte școli din județ.

ILEANA PIȚA

PATRIEI ȘI PARTIDULUI —

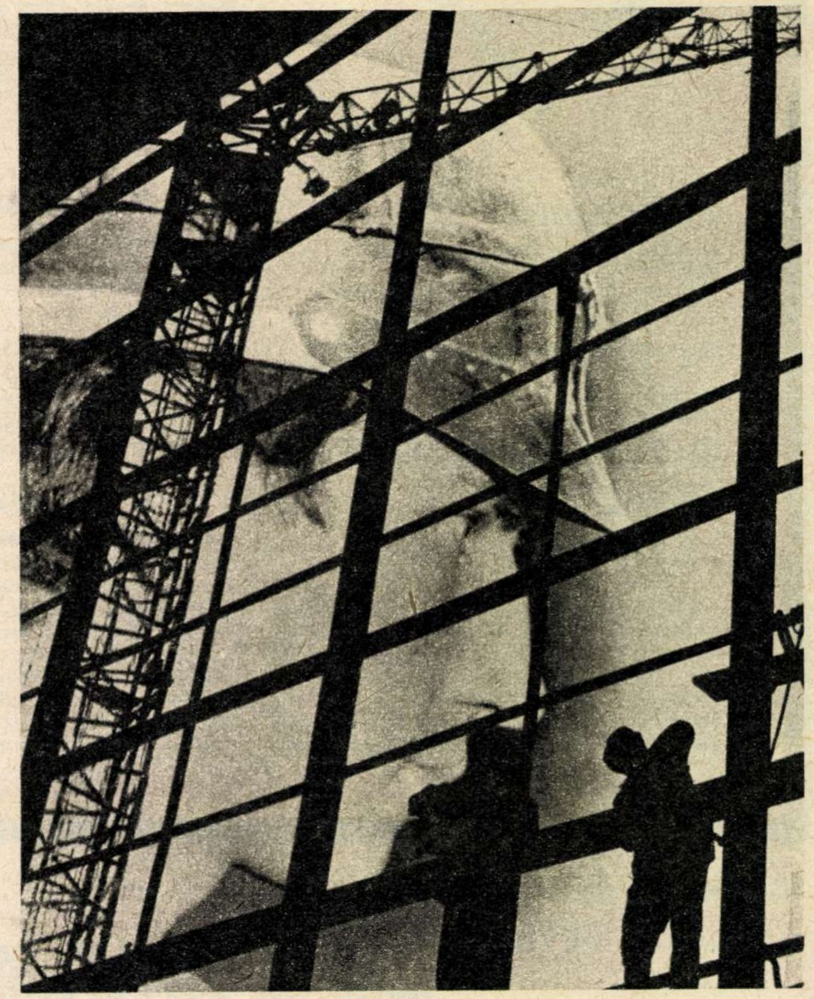

Imagini familiare pentru atîtea locuri ale patriei: schele, blocuri în lucru, hale industriale în construcție, macarale...

În drum spre școală, le vedem cum se schimbă și cresc din zi în zi; cu prilejul vizitelor în întreprinderi și pe șantiere, pulsul vast al construcției ne impresionează...

...Hale industriale, blocuri, schele, macarale...

Dar toate aceste imagini se adună și se structurează în memoria și sensibilitatea noastră astfel încît pe fondul lor se profilează și mai puternic, mai impresionant și esențial, **chipul lui,** al personajului principal: constructorul comunist.

Foto text: Iuliu Moldovan, Casa pionierilor, Turda.

MĂSURA HĂRNICIEI

Localitatea **Bocșa** din județul **Sălaj** e o comună mare, frumoasă. Aici se află monumentul ilustrului cărturar și patriot Simion Bărnuțiu. Copiii l-au îngrijit cu dragoste și cu adîncă mîndrie de consăteni.

Există și un parc mare: din nou copiii, cu hărnicia lor, i-au împrospătat înfățișarea, l-au înfrumusețat.

Aceiași destoinici pionieri, iată-i în imaginea noastră, la sfîrșitul unui proiect îndrăzneț: realizarea unui șanț de scurgere pe ogoarele C.A.P.-ului, «lung de 900 metri» cum se precizează. Alte date: lățime, adîncime — ei nu ne-au mai transmis, probabil din modestie, dar privind «forțele» care se văd în fotografie putem deduce că e o lucrare redutabilă!

GÎNDURILE ȘI FAPTELE NOASTRE PIONIEREȘTI!

NE PREGĂTIM PENTRU MUNCĂ, PENTRU VIAȚĂ

Peste o mie de exponate, reprezentînd lucrări realizate de pionieri și școlari în atelierele școală din **sectorul I** al Capitalei și la cercurile tehnice pe specialități atrag zilnic numeroși vizitatori — pionieri, profesori, părinți, specialiști. În cadrul bogatei expoziții, găzduită la Școala generală nr. 4, pot fi admirate atît produse destinate autodotării cît și lucrări din cadrul comenzilor pe bază de contracte cu unitățile economice, lucrări ce dovedesc preocupările purtătorilor cravatei roșii cu tricolor de a se pregăti temeinic pentru muncă, pentru viață.

TALENTE CARE SE DESĂVÎRȘESC

La prima vedere, cele două surori seamănă grozav între ele. Poate din pricina ochilor ușor migdalați, poate din pricina zîmbetului care luminează cald chipurile lor copilărești, poate din pricina mîinilor cu degete lungi și fragile, dar care dobîndesc o extraordinară putere de expresie cînd ating clapele pianului. Ca s-o deosebești totuși pe Corina, cea mică, de Cristina, cea mare (așa se numesc cele două fete) trebuie să le vezi la pian. Prima, cînd se apleacă asupra pianului, dezlănțuie cîntecul, totul devine freamăt, pasiune. Cea de-a doua atinge visătoare clapele și atunci melodia, înfiorată, adie abia.

Amîndouă sînt eleve la Liceul de muzică din Brașov și, ca orice elev al școlii, o dată sau de două ori pe an dau cîte un recital. Recent, a venit rîndul celor două surori să se prezinte în fața publicului. Plăcut impresionată, asistența urmărea interpretarea dată de cele două eleve unor lucrări de Bach, Haydn, Chopin. O atmosferă aparte, de cald lirism a adus Cristina în interpretarea «Scenelor din lumea copiilor» de Schumann. Ceea ce însă nu știau cei ce le ascultau în mica sală de concert a liceului este faptul că cele două foarte tinere interprete sînt două pioniere de frunte ale școlii, două fete prietenoase, bune colege, pline de inițiativă în organizarea activității pionierești.

Cristina Ilieș este pionier-comandant al unității, locțiitor al președintelui Consiliului municipal Brașov al Organizației pionierilor. Corina Ilieș este pionier-comandant de detașament al clasei a VI-a. Amîndouă folosesc timpul cu chibzuință pentru că au multiple preocupări: două pînă la trei ore sînt destinate zilnic exercițiilor la pian, alte ore ale zilei sînt folosite pentru lecțiile de școală. Dar mai rămîne încă timp și pentru activități pionierești, plimbări și jocuri.

De ce sînt atît de îndrăgite în școală cele două pioniere? Răspunsul ni-l dau colegii lor:

— Sînt prietenoase!

— Nu lipsesc niciodată de la activități, fie că este vorba de o excursie sau de muncă patriotică.

— Sînt totdeauna exemplu prin fapte și comportare.

— Recită frumos și, ca mulți dintre noi, iubesc literatura. Uneori ne și împrumutăm din cărțile pe care le citim.

Șirul răspunsurilor s-ar fi putut lungi, noi însă dorim să știm care este activitatea pionierească cea mai îndrăgită în unitatea lor.

— În ultima vreme, ne spune Cristina, pionierii din toate detașamentele dau microconcerte în școli și în fabricile din oraș. La întreprinderile «Tractorul» și la «Steagul roșu» pionierii au încîntat auditoriul cu programul interpretat. Vrem să dăm expresie prin ceea ce facem unor sentimente înalte, frumoase, continuă Cristina, împărtășind astfel și gîndurile colegilor săi.

BITI CARAGIALE

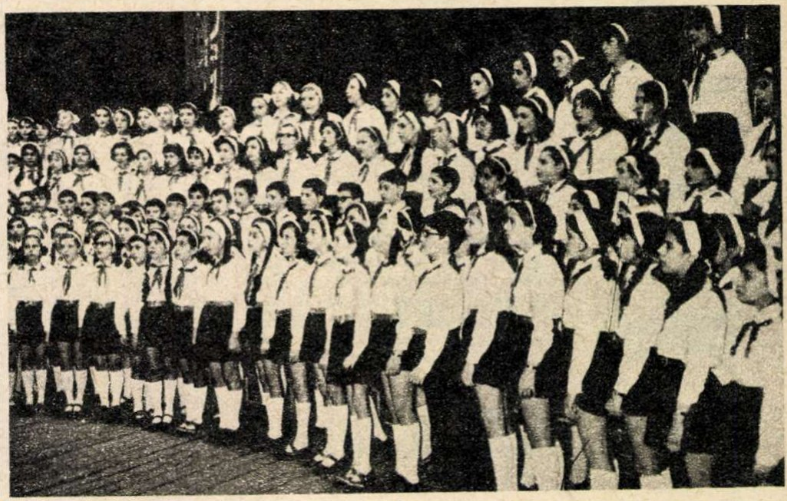

▲ Cîntecele pionierești, patriotice, revoluționare înmănuncheate de corul **Școlii generale nr. 7 din Hunedoara**, în recentul spectacol pionieresc, se înscriu la loc de cinste alături de alte manifestări cultural-educative ale acestor zile.

EXPOZIȚIA
DE
ARTĂ PLASTICĂ
A
NIERILOR
ȘI
ȘCOLARILOR

În cadrul acțiunilor pionierești desfășurate sub genericul **«Românie socialistă — țara mea de glorii»** se înscrie și expoziția de artă plastică a pionierilor și școlarilor din municipiul **Oradea**.

Prin graiul sugestiv al culorilor, autorii aduc prin aceste lucrări un călduros omagiu partidului, patriei, redau farmecul copilăriei lor însorite. ▶

AL 150-LEA CLOPOȚEL DE AUR!

Școala toată e în sărbătoare! Aniversarea a 150 de ani de rodnică existență a liceului nostru a fost întîmpinată cu nespusă însuflețire.

Sîntem mîndri și profund emoționați că în acest moment aniversar am primit înalte aprecieri și îndemnuri prin mesajul adresat de tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** cadrelor didactice și elevilor liceului nostru.

Conferirea ordinului «Meritul Cultural» clasa I liceului nostru, acordarea Diplomei de onoare a Consiliului Național al Organizației Pionierilor au constituit pentru noi, pionierii, evenimente de neuitat ale acestei zile de sărbătoare.

Răsfoim emoționați albumele pe care fiecare colectiv de elevi le-a oferit în dar liceului iubit: ne amintim impresionați de ziua în care am fost primiți în Organizația pionierilor, calda văpaie a focului din prima tabără pionierească, clocotul primelor adunări de detașament, emoțiile micilor artiști care în acest an jubiliar au adus unității trei premii I pe județ la concursul **«Sub flamura partidului, te slăvim Românie socialistă»**, cu montajul **«Alergi spre viitor și către soare»**.

În camera pionierilor, «surprizele-daruri» ale detașamentelor stau rînduite ca la expoziție: căni și ulcioare de lut cu emblema liceului, picturi, cusături populare cu mireasmă de floare. Toate sînt rodul mîinilor noastre care au frămîntat lutul, au mîngîiat iarba, au mînuit acul, au prins o rază de soare și au oprit-o într-un simbol.

Pretutindeni, liceul își sărbătorește ziua prin frumoase acțiuni pionierești; un spectacol omagial, întreceri de atletism, ediția festivă «Semafor», expoziții de desene, edițiile festive ale celor două reviste literare «Picături de rouă» și «Licăriri».

Pretutindeni se învață, se muncește cu sentimentul că trăim o clipă unică, de intensă însemnătate — la noi, clopoțelul sună în al 150-lea an!

Comandamentul unității
Liceului «N. Bălcescu», Craiova

„CUTEZĂTORII" ÎN VIZITĂ LA BIBLIOTECA B. P. HAȘDEU

Acolo, redactorii și graficienii noștri i-au întîlnit pe cei mai fideli cititori ai revistei noastre de la Școala generală nr. 24 din Capitală.

Prieteni frecvenți ai bibliotecii susamintite — care desfășoară o susținută activitate de răspîndire a cărții — pionierii s-au întreținut cu redactorii noștri, au discutat acolo, în mijlocul cărților, despre cărți, lectură, reviste, despre cunoaștere și cultură.

Organizatorii — biblioteca publică «M. Sadoveanu» — au subliniat eficiența unor astfel de acțiuni cu cititorii copii pentru înțelegerea lecturii presei ca un mijloc important de educație și cultură.

COLUMNA ÎN MILENII

3

Cohortele romane se îndreptau, pe valea Bistrei, către Sarmizegetusa, capitala dacică. Dar înaintarea nu era lesnicioasă. Neîncetatele hărțuieli și lupte semănau jertfe numeroase și într-o tabără și în cealaltă. După multe șovăiri, regele Decebal se întîlni cu Traian să încheie pace. Însă pacea, în condițiile impuse de romani, era o grea lovitură pentru poporul dac. Războiul se dezlănțui din nou. Dar Traian fusese prevăzător. Ceruse să se construiască peste Dunăre un pod de piatră după planurile vestitului Apolodor din Damasc. Și în luna iulie, anul 105, armata romană trecu peste bătrînul fluviu.

Adaptare de
VASILE MĂNUCEANU
după
TITUS POPOVICI

Desene: VIORICA și VINTILĂ MIHĂESCU

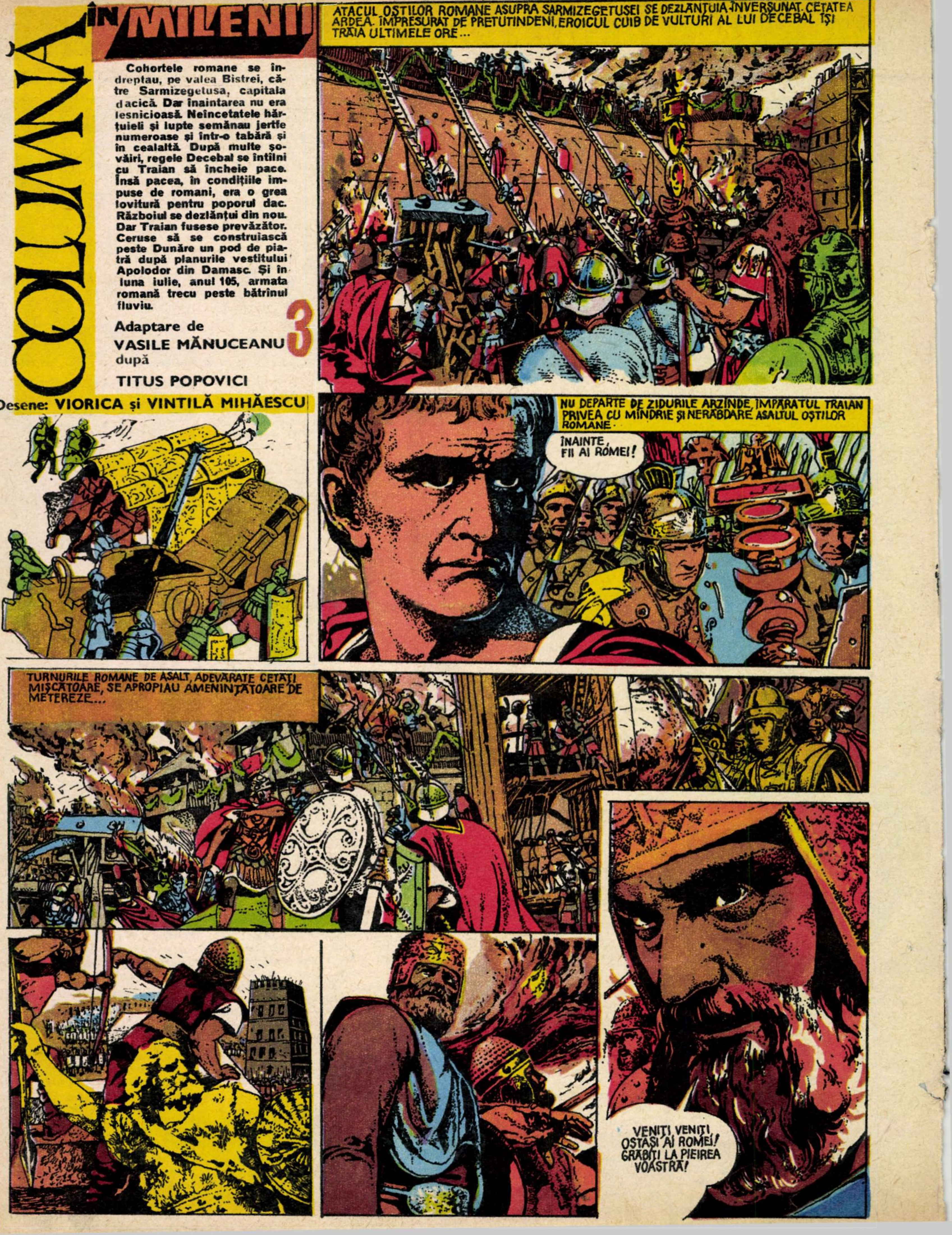
ATACUL OȘTILOR ROMANE ASUPRA SARMIZEGETUSEI SE DEZLĂNȚUIA ÎNVERȘUNAT. CETATEA ARDEA. ÎMPRESURAT DE PRETUTINDENI, EROICUL CUIB DE VULTURI AL LUI DECEBAL ÎȘI TRĂIA ULTIMELE ORE...
NU DEPARTE DE ZIDURILE ARZÎNDE, ÎMPĂRATUL TRAIAN PRIVEA CU MÎNDRIE ȘI NERĂBDARE ASALTUL OȘTILOR ROMANE.
ÎNAINTE, FII AI ROMEI!
TURNURILE ROMANE DE ASALT, ADEVĂRATE CETĂȚI MIȘCĂTOARE, SE APROPIAU AMENINȚĂTOARE DE METEREZE...
VENIȚI, VENIȚI OSTAȘI AI ROMEI! GRĂBIȚI LA PIEIREA VOASTRĂ!

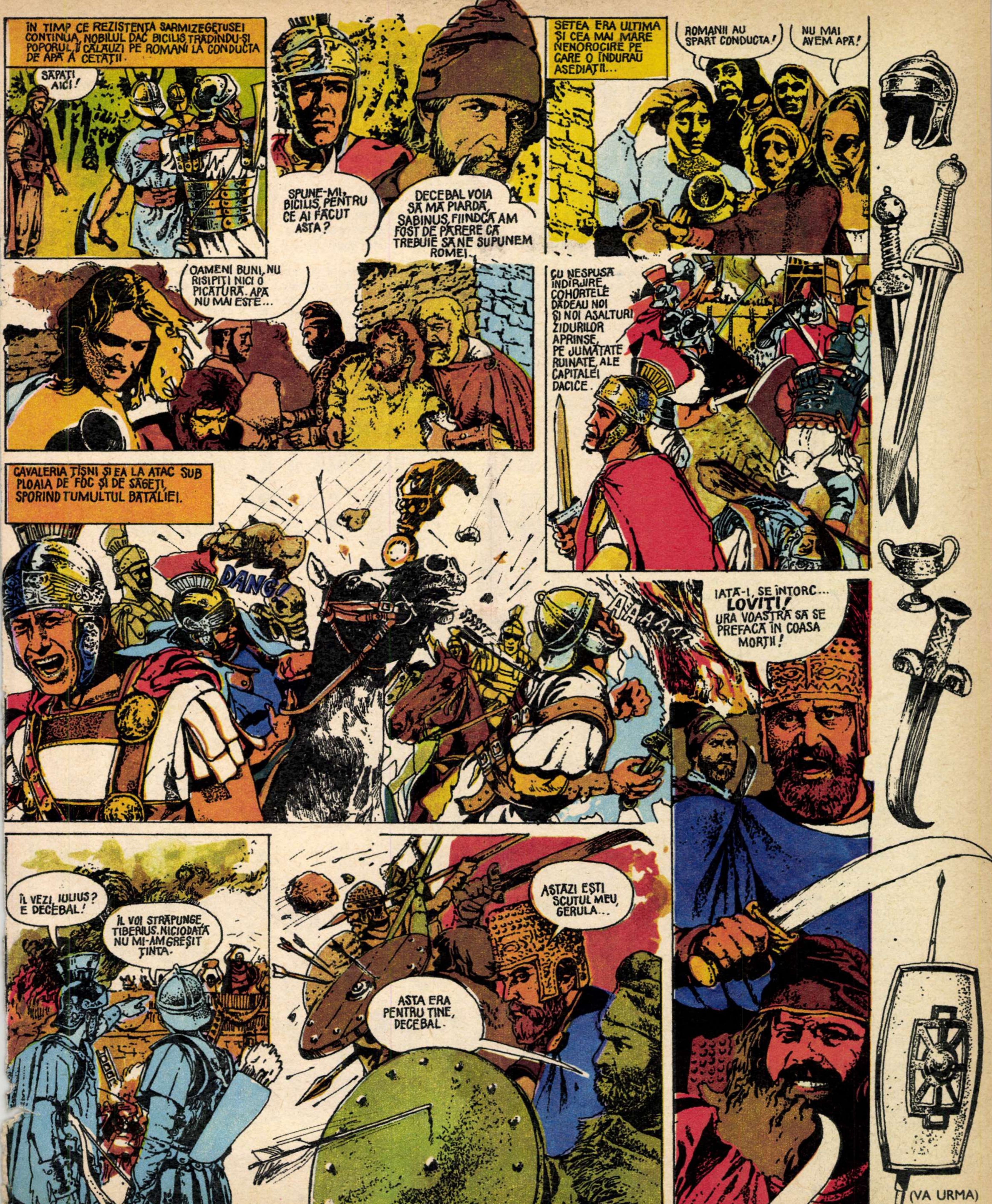
ÎN TIMP CE REZISTENȚA SARMIZEGETUSEI CONTINUA, NOBILUL DAC BICILIS, TRĂDÎNDU-ȘI POPORUL, ÎI CĂLĂUZI PE ROMANI LA CONDUCTA DE APĂ A CETĂȚII.
SĂPAȚI AICI!
SPUNE-MI, BICILIS, PENTRU CE AI FĂCUT ASTA?
DECEBAL VOIA SĂ MĂ PIARDĂ, SABINUS, FIINDCĂ AM FOST DE PĂRERE CĂ TREBUIE SĂ NE SUPUNEM ROMEI.
SETEA ERA ULTIMA ȘI CEA MAI MARE NENOROCIRE PE CARE O ÎNDURAU ASEDIAȚII...
ROMANII AU SPART CONDUCTA!
NU MAI AVEM APĂ!
OAMENI BUNI, NU RISIPIȚI NICI O PICĂTURĂ. APĂ NU MAI ESTE...
CU NESPUSĂ ÎNDÎRJIRE, COHORTELE DĂDEAU NOI ȘI NOI ASALTURI ZIDURILOR APRINSE, PE JUMĂTATE RUINATE, ALE CAPITALEI DACICE.
CAVALERIA ȚÎȘNI ȘI EA LA ATAC SUB PLOAIA DE FOC ȘI DE SĂGEȚI, SPORIND TUMULTUL BĂTĂLIEI.
DANG!
AAAAAA!
IATĂ-I, SE ÎNTORC... LOVIȚI! URA VOASTRĂ SĂ SE PREFACĂ ÎN COASA MORȚII!
ÎL VEZI, IULIUS? E DECEBAL!
ÎL VOI STRĂPUNGE, TIBERIUS. NICIODATĂ NU MI-AM GREȘIT ȚINTA.
ASTĂZI EȘTI SCUTUL MEU, GERULA...
ASTA ERA PENTRU TINE, DECEBAL.

(VA URMA)

(Urmare din pag. 3)

LUPTĂTORUL

La cîteva zile după ce a fost făcut sergent s-a pornit atacul asupra Griviței. La plecare, căpitanul Luchian a lăsat pentru paza cantonamentelor și a celor ce făceau aprovizionarea zece soldați, sub comanda sergentului Pastia.

— Să trăiți, domnule căpitan, i s-a adresat acesta ofițerului. Eu sînt voluntar și nu am venit aici să păzesc bucătăria regimentului. Eu am venit să lupt pentru țară!

Auzindu-l, căpitanul i-a spus cu răceală:

— Sergent Pastia, să nu îndrăznești să calci ordinul pe care ți-l dau! Te afli în fața inamicului și aprovizionarea trupei cu hrană e la fel de importantă ca ocuparea unei redute.

Căpitanul s-a întors apoi către trupă:

— Companie, înainte, la atac!

Compania s-a desfășurat în trăgători. Căpitanul a întors capul. Sergentul Pastia avea lacrimi în ochi. Se simțea jignit și nedreptățit de ordinul care-l oprea să ia parte la luptă. Ar fi vrut s-o pornească să-și ajungă compania, dar în minte îi veniră cuvintele tatălui său: «Fii cuminte, băiete, și ascultă ordinele domnului căpitan!»

Compania trecu în Valea Plîngerii, pe lîngă subchirurgul Sabin dintr-un grup de 14 studenți voluntari. Sabin ținea mult la Pastia. Avea cu el un grup de 16 soldați, cu opt paturi, un caporal și un sergent sanitar. Făceau șanțuri ca să adăpostească paturile în care vor sta rănițiii.

— Unde este Pastia? îl întrebă Sabin pe căpitan.

— L-am lăsat la aprovizionare. E copil și are dreptul la puțină protecție.

Soldații din grupul sanitar săpau de zor pentru adăpostirea ambulanței cînd, la un moment dat, apăru sergentul Pastia.

— Plec după ei, nene Sabine. Nu pot să stau cu brațele încrucișate! Pînă să-i spună ceva Sabin, sergentul Pastia a dispărut prin încrengătura de șanțuri.

Începuse atacul și compania lui Luchian se afla pe o muchie de deal. Sabin și brancardierii lui căutau să fie cît mai avansați către prima linie, pentru a culege răniții. Treceau printr-un lan de porumb, urmărind compania căpitanului Luchian. Obuzele vîjîiau turbate, pe deasupra. Aproape de redută găsiră un soldat rănit la o mînă. Se văieta, dar nu din cauza rănii.

— Ce păcat! De-abia l-au făcut sergent... Și uite că a fost omorît! Domnul căpitan i-a dat ordin să rămînă la aprovizionare, dar cine să înțeleagă!

— De cine vorbești? întrebă Sabin.

— De domnu' sergent Pastia. A fost omorît, săracul!

La vreo 50 de pași mai încolo, lîngă parapetul la picioarele căruia fusese doborît un steag cu semilună, zăcea sergentul cu trese de caporal. Avea o rană adîncă în pîntec.

— Pastia, ce ai?

— Nene Sabine, mi-am făcut datoria: am luptat! Să-i spui domnului căpitan să nu fie supărat pe mine.

A fost luat pe targă și trimis la ambulanță. Cînd studentul subchirurg s-a aplecat peste targă, Pastia l-a sărutat.

— Adio, nene Sabine!

Copilul a fost dus la ambulanța diviziei IV. A murit în brațele fratelui său, după patru ore.

ÎNVĂȚĂM SĂ MUNCIM ȘI SĂ TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST

În aceste zile cînd, în Capitala patriei, Congresul educației politice și culturii socialiste își desfășoară lucrările, noi, pionierii județului Neamț, alături de pionierii întregii țări, desfășurăm numeroase acțiuni politico-educative, culturale, prin care realizăm în fapte ideile cuprinse în documentele celei de a III-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor, în «Programul educației prin muncă și pentru muncă în spirit revoluționar a pionierilor și școlarilor».

Astfel, acum, una dintre preocupările noastre importante constă în intensificarea eforturilor în direcția îndeplinirii principalei noastre îndatoriri — învățătura, conștienți fiind că numai pregătindu-ne zi de zi vom obține rezultate bune și foarte bune în vederea formării noastre multilaterale ca viitori constructori ai socialismului și comunismului. În activitatea de învățare am reușit să obținem în trimestrul al II-lea rezultate bune și foarte bune — un număr de 691 de detașamente fiind integral promovate. Aceste rezultate se datoresc mai ales felului în care acțiunile educative, culturale, artistice pionierești au contribuit eficient la sprijinirea procesului învățării. Menționez cîteva dintre acestea: **«Sîntem nepoți de daci și de romani», «Învățăm, muncim și trăim în chip comunist», «Pentru prezent și viitor făgăduim», «Culmile luminii», «Tinerețe, cutezanță, răspundere», «Floarea prieteniei», «Pe drumuri de munte», «Jurăm din inimă fierbinte», «Cîntăm eroii neamului», «55 de trepte», «Viitor de aur țara noastră are».**

Toate aceste acțiuni cît și vizitele în marile întreprinderi ale județului, întîlnirile cu fruntași în producție, inovatori, ne-au ajutat să cunoaștem, să înțelegem ce înseamnă spiritul muncitoresc, să-l traducem în fapte, zi de zi, să-l respectăm în întreaga activitate pionierească, în viața noastră de școlari.

VIOLETA HORIA,
Școala generală nr. 1, Piatra Neamț,
pionier-locțiitor al președintelui
C.N.O.P.

---

1 IUNIE —
ZIUA INTERNAȚIONALĂ A COPILULUI

PIONIERII — PRIETENII CELOR MICI

În fiecare dimineață, revederea prietenilor de joacă, a tovarășelor educatoare și, nu în cele din urmă, a jucăriilor îndrăgite, aduc bucurie în sufletele celor mai mici cetățeni ai orașului Segarcea (Dolj). Dar, atunci cînd ei știu că vor primi și vizita pionierilor, a prietenilor mai mari, această bucurie se transformă în adevărată sărbătoare. Poeziile, cîntecele sînt încă o dată, și încă o dată repetate, ținuta riguros controlată. Desigur, nici nu se poate altfel, atîta vreme cît oaspeții se dovedesc a fi copii ordonați, harnici și prietenoși. De multe ori, împreună îngrijesc florile din curtea grădiniței, confecționează jucării, pregătesc mici spectacole. Azi, la sărbătoarea copiilor de pretutindeni — 1 Iunie — sînt iarăși, cu toții, laolaltă, așa cum le stă bine prietenilor.

Foto: După spectacolul de marionete prezentat de pionieri și gustarea... dulce oferită de gazde, jocul în aer liber este bine venit, iar pionierii fotoreporteri nu pierd prilejul unor frumoase instantanee.

UN MILION DE PRIETENI

● O întîrziere ● O «dispută» aprigă ● O hotărîre... nehotărîtă ● ...și o prietenie sub semnul incertitudinii

Primesc din partea cititorului Cristian Micu, 13 ani, următoarea scrisoare pe care vă rog s-o citiți cu toată atenția:

«Era șapte și un sfert dimineața, iar la opt trebuia să fiu la școală, unde urmau să înceapă lucrările de construcție a noului nostru atelier. cel de electrotehnică. Mă grăbeam pentru ca nu numai să nu întîrzii, dar să ajung chiar mai devreme. La intrarea blocului mă aștepta însă Puiu, un băiețaș din vecini, cu «bicicleta» lui. Am pus cuvîntul între ghilimele fiindcă nu prea arăta a bicicletă: o aripă atîrna, lanțul sărise, frîna era stricată, farul nu funcționa. De trei zile se ținea Puiu de mine — are opt ani, ce vreți! — să-i repar «bolidul». Puiu a început din nou. «Te rog s-o repari, uite ce frumos e afară, toți or să iasă azi cu bicicleta, iar eu...»

Mi s-a făcut milă de el. M-am uitat la ceas; aveam o oarecare rezervă de timp, așa că m-am apucat repede de lucru. Nu mă laud, dar sînt îndemînatic. I-am pus la punct bicicleta de arăta ca nouă, dar și ceasul arăta la fel... adică se făcuse ora nouă. Cînd trecuse timpul?! Am alergat într-un suflet la școală. Acolo, nici nu-mi vine să vă povestesc ce am pățit! Prietenul meu cel mai bun, Dudu Teodorescu, comandantul detașamentului, m-a făcut «indisciplinat», «rușinea clasei» și așa mai departe. I-am explicat de ce întîrziasem, uite, i-am zis, n-am dormit, n-am stat degeaba, am ajutat un băiețel!

Dudu, nimic: «O să te dăm la Semaforul Cutezătorii. N-ai cuvînt, nu-ți respecți îndatoririle.»

Colegii jucau mingea, nu începuseră lucrul, mă așteptaseră pe mine fiindcă eu fusesem ales să răspund de brigada noastră de muncă patriotică. V-am spus că sînt îndemînatic. Tata e lăcătuș mecanic, fratele meu e constructor, am un unchi tîmplar. Am învățat de la toți cîte ceva. Acasă sau la școală repar cam tot ce trebuie. În fine, i-am adunat pe băieți să începem lucrul, dar Dudu ce a făcut, a spus așa: «Ne-ai făcut de rîs. O să alegem pe altul în locul tău.»

Și uite-așa l-au ales imediat pe Florică Țundrea, care e drept că nu se prea pricepe la lucrări practice, în schimb — recunosc — e foarte disciplinat și serios. Eu am înțeles supărarea lui Dudu: la construcția atelierului, detașamentele lucrează prin rotație, nouă ne venise rîndul chiar în prima zi. Or, să începi în aceste condiții treaba cu o întîrziere nu-i plăcut. Dar să mă jignească el așa!

De atunci nici nu mai vorbesc cu el. A încercat a doua zi să ne împăcăm, și-a cerut scuze, a spus «lasă, pînă la urmă tot pe tine te punem să răspunzi de brigadă», dar cum să-l cred dacă exact cînd îmi spunea lucrurile astea, caricatura mea tocmai apărea la Semafor, atît de proaspătă încît Dudu mai avea urme de tuș pe degete?!»

În continuare, Cristian Micu îmi cere să examinez eu «cazul» și să decid cine are dreptate. Cred însă că lucrul cel mai bun ar fi să vă spuneți și voi părerea. Aștept cu nerăbdare scrisorile voastre. Specificați pe plic «Cine are dreptate?»

OVIDIU ZOTTA

Scrisorile adresate acestei rubrici vor purta mențiunea **«Un milion de prieteni»**.

••••••• SEMAFOR „CUTEZĂTORII” •••••••

PUTEREA ADEVĂRULUI

Cine e mai puternic?

Unii se vor gîndi la cei robuști — și ei vor avea dreptate: da, aceștia sînt puternici. Alții se vor gîndi la cei care știu multe. («Cine are carte, are patru ochi» — spune proverbul) — și vor avea, de asemenea, dreptate. Nu puțini însă se vor gîndi la... Da, da: la **cei drepți,** la cei care prețuiesc și promovează **adevărul** și luptă pentru el!

* * *

E greu? E tare greu! De-aceea este și nobilă această victorie.

«La un moment dat mă simțeam singură: colegii mă ocoleau, mama mă certase, iar tovarășa...» Și pioniera din fața mea, o fetiță mărunțică, tace deodată, apărîndu-se de acele amintiri dureroase.

APROAPE UN «FLEAC»

...La o oră de educație fizică, la Școala generală Glimboca, județul Caraș-Severin, N.A., școlăriță bună la învățătură, în timp ce profesoara M.L. trasează niște linii undeva, profită de situație și învață la română. «Dar bine, Rodica, i se mai întîmplă unui școlar ca în timpul orei să tragă cu ochiul prin maculator pentru ora viitoare...» încerc eu să fiu concesiv, dar ea «Nu, n-ați înțeles: nu era o întîmplare, ci aproape un obicei. Atunci eu cred că trebuia!». Da, așa e: trebuia!

Și a apărut la Semafor articolul cu pricina. «Ei, m-am supărat eu, dar nu cine știe ce» — zîmbește acum N.A. «Atunci cine, Adriana?» Adriana tace; ea știe că noi știm cine. Că mama ei, supărată tare, s-a dus la mama Rodicăi și s-au certat.

Bineînțeles, «oalele sparte» le-a plătit... Rodica: «Ce te-ai găsit tu să-i critici pe alții? Ai? Să ai necazuri, să intri în gura lumii!»

Ei, să fim și noi îngăduitori cu părinții noștri care, voindu-ne binele, nu întotdeauna îl caută acolo unde trebuie. Și-apoi, așa e și firesc: **Copiii trebuie întotdeauna crescînd, să-și întreacă părinții!** Iar dacă noi, pionierii, reușim aceasta **încă de pe-acum** — (s.n.) — e cu atît mai firesc, mai îmbucurător: sîntem doar **tineri revoluționari!**

«După ce m-a certat mama, începusem să mă îngrijorez, să mă îndoiesc. Dar numai puțin» — zice Rodica. «De ce numai puțin?» «Fiindcă mă gîndeam așa: am procedat eu drept? Am procedat. Dar poate nu e bine întotdeauna să procedezi drept? Nu, nu! Colegii erau de părere că n-am greșit. Eu pentru ei, **pentru noi** o făcusem, nu pentru mine. Pentru că tot ei m-au ales comandantă de detașament și redactor-șef al Semaforului unității».

«Eu am propus-o, fiindcă e o fată **dreaptă, cinstită** (s.n.) În atîția ani de cînd sînt în școală mulți au fost pe la Semafor — am fost și eu — dar nimeni nu poate să spună că Rodica a făcut-o din răutate.» (Ghiaur Nicolae).

Și eu am fost la Semafor. Noi ne-am învățat, cred, să considerăm Semaforul drept un prieten, sever și vigilent, dar prieten — nu un fel de (ezită)... stîlp al infamiei. «Da, da!... Nu așa ceva» (Floarea Bunei).

Deci nici Rodica, nici Adina, nici Nicușor, nici Florica și nici mulți alți pionieri nu văd în Semaforul lor, în ideea de semafor altceva decît un sfătuitor, un **prieten sever și vigilent.** E adevărat, nimeni nu se bucură cînd apare acolo — dar după prima supărare este de așteptat întotdeauna ca dreapta judecată să învingă.

Așa a procedat și Adina. Așa a procedat și mama ei și mama Rodicăi — și astfel, în scurtă vreme, fiecare luase din mica întîmplare de mai sus, (aproape un fleac — cum se exprima un pionier) ceea ce trebuia: copiii își vedeau de treabă, iar Rodica și Adriana, din nou prietene ca-ntotdeauna, se țineau de mînă prin curtea școlii.

Dar în mod cu totul neașteptat cineva a transformat fleacul într-o primejdie și... «a tras sabia»!

SEMAFORUL ÎNSUȘI SE CĂLEȘTE!

Într-o zi, articolul de la Semafor a dispărut!

Am mai auzit noi că-n cutare școală respectivul x, nemaisuportînd... (nemaisuportînd ce?), a rupt de la Semafor pe furiș caricatura sau notița cu pricina. Și că-n acele școli, de altfel, toți copiii și toate cadrele didactice l-au condamnat pe recalcitrant.

Aici, la Glimboca însă, articolul îl rupsese... tovarășa profesoară de educație fizică M.L. în ora căreia se produsese mica întîmplare. Indignată, a mustrat-o apoi pe Rodica Drăgulete, a mustrat-o «între patru ochi», dar și în public:

«Copii, să n-o ascultați, să n-o urmați: face pe deșteapta și nu se gîndește la ceilalți din jurul ei.» «Dar eu n-am zis nimic de dumneavoastră, eu...». «Taci din gură! Într-un fel, reiese că m-ai criticat și pe mine, înseamnă că eu nu-mi fac lecția cum trebuie dacă unii se ocupă cu altceva». «Tovarășă profesoară, eu nu cred că se poate înțelege așa... eu cred că...». «Taci!» Și Rodica a tăcut.

...«Deci cînd spui adevărul trebuie mai întîi să vezi dacă nu superi pe cine nici nu te aștepți?» meditează ea acum, detașată într-o bună măsură de întîmplarea cu pricina. Nu, Rodica! Dacă stai să te gîndești la cine nu te aștepți, hotărîrea a pălit și fapta dreaptă, în folosul tuturor, nu mai poate avea loc!

Pentru că iată, în clasa Rodicăi, în școală, întîmplarea cu pricina căpătase o altă turnură: nu mai era privită ca o atitudine justă a Semaforului față de abaterea pionierei cutare, ci ca un gest obraznic al unui școlar față de un profesor, față de autoritatea profesorului.

Acest nou raport primejduise, tulburase claritatea ideii de Semafor a cărui deviză este, după cum știm: **în locul defectelor, calități, în locul binelui, mai binele!** Mulți copii — ca Floarea Bunei, Ion Moisescu — intimidați de întorsătura întîmplării uitaseră de ideea de semafor și o confundau acum cu o impolitețe la adresa autorității profesorului.

«Un timp n-am mai vorbit cu nimeni despre acesta, nu m-am mai plîns, deși la orele de educație fizică mi se amintea mereu, într-un fel sau altul, că sînt un copil rău, că... Începusem să mă tem: deh, profesorii sînt mai puternici, nu?» «Desigur, Rodica: dar nu în primul rînd datorită vîrstei și nici măcar datorită faptului că ei dau notele. La altceva te gîndeai probabil». «De fapt, cred că aveți dreptate fiindcă așa am și făcut. Mi-am dat seama că tăcînd tocmai acum, înseamnă că totul a fost degeaba și că eu n-o să mai am încredere în faptele, în gîndurile mele drepte. Și nici în ale altora. De aceea mi-am îndreptat privirile tot spre profesorii și colegii mei. Am înțeles din atitudinea comandantei-instructor de unitate, a tovarășului director că n-am greșit. Mulți colegi, după lungi dezbateri, mi-au luat apărarea împotriva celor care mă condamnau... Atunci am înțeles mai adînc ca oricînd că adevărul pentru care luptasem era al nostru, al tuturora, că **alții se luptau acum pentru el** (s.n.).»

Ziua de școală e pe sfîrșite. Rodica s-a despărțit de curînd de Adriana. Ea mai are o oră astăzi, pe urmă, după-amiază vor merge la Oțelul Roșu, aici, lîngă satul lor, să cunoască la fața locului încă o meserie dintre cele cuprinse în prospectul cu specializări ale Liceului metalurgic din apropiere.

Iată, zilele acestea, împreună cu C.A.P.-ul din comună, în unitatea lor s-au pus bazele unei proaspete microintreprinderi cu profil pomicol. De asemenea, în curînd se apropie fazele superioare ale concursurilor cultural-artistice la care ei, pionierii din Glimboca, au trei reprezentanți: la recitări, brigadă și teatru. La rubrica «Aplauze pentru» a Semaforului unității, ea, Rodica Drăgulete, «i-a dat» cu bucurie pe merituoșii ei colegi.

Toate aceste fapte bune trebuie duse mai departe și alte fapte, mai bune — așa cum spune deviza Semaforului — să se nască din ele. Iar Semaforul din Glimboca **așa a acționat** și la fel își propune să acționeze!

«Știți, mi-am dat seama că uneori copiii consideră **neamestecul** ca pe-o atitudine despre care se cuvine să ai o părere bună. Nu faci necazuri nimănui — ar spune ei. Un timp, recunosc că mă gîndeam și eu la o astfel de explicație, mai ales cînd m-a certat tovarășa profesoară. Dar acum nu-mi pare rău de ceea ce am făcut. În special de faptul că **n-am acceptat** ideea de a fi greșit **înainte de a fi fost convinsă!** (s.n.) Și iată că Semaforul nostru este astăzi mai respectat ca oricînd. Am numai mîhnirea că pentru aceasta a trebuit totuși să supăr unii oameni mai mari ca noi: părinți, profesori...» Și Rodica, gest de copil, dă să plece fruntea.

Am contrazis-o, fără brutalitate, fiindcă îndoiala ei nu era o îndoială, ci era expresia firească a unei delicateți de copil. Dar un copil care este școlar, care este pionier, un pionier posesor al legitimației «Acțiunea Semafor»!

Nu trebuie să fii mîhnită, Rodica! Dimpotrivă! Am mai spus-o noi și cu alte prilejuri: e foarte firesc ca o generație tînără să ia exemplu de la înaintași și să ducă mai departe făclia muncii, a omeniei, avîntul cunoașterii și afirmarea echității.

...Cu atît mai mult o generație de pionieri, membri ai unei organizații revoluționare!

ILIE TRAIAN

Final cu zîmbete: Rodica și Adriana vorbind cu directorul lor despre... Semafor.

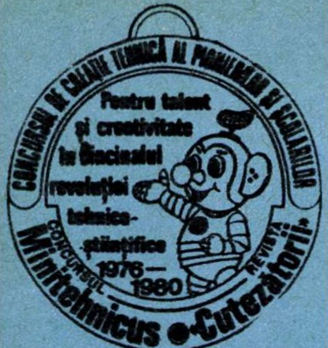
CONCURSUL DE CREAŢIE TEHNICĂ AL PIONIERILOR ŞI ŞCOLARILOR
Pentru talent şi creativitate în Obiectivul revoluţiei tehnico-ştiinţifice
1976—1980
CONCURSUL
REVISTA
Minitehnicus • «Cutezătorii»

„PIONIERI ÎN ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ“

Această manifestare tradiţională a elevilor de la Şcoala generală din comuna Ileni, judeţul Braşov, — sută la sută înscrişi la «Concursul Minitehnicus» — a ajuns în 1976 la a VI-a ediţie. Alături de pionierii din Ileni, la acţiunea din acest an au participat şi echipaje din Recea, Codlea, Mîndra, Casa pionierilor din Făgăraş.

Întrecerea a constat din probe teoretice şi practice. Prima parte a relevat o cunoaştere temeinică a bibliografiei (revista «Cutezătorii», publicaţii de specialitate etc.) precum şi a istoriei Concursului «Minitehnicus». După acest preludiu teoretic, fiecare echipaj a desemnat un constructor şi un ajutor pentru proba de radiotehnică. În cîteva minute primele aparate de radio, realizate contra cronometru, au trecut pe recepţie. Întrecerea, viu disputată, a continuat cu proba de electrotehnică, în cursul căreia alţi membri ai echipajelor au realizat cîte un circuit electric. În sfîrşit, la proba de lăcătuşărie, iuţeala şi precizia mînuirii bomfaierului şi a pilei au scos în evidenţă buna pregătire a participanţilor. La proba de tir cu puşca cu aer comprimat, concurenţii au trebuit să cunoască, pe lîngă secretele armei, şi simbolurile radio, care au servit drept ţintă. După o probă de baraj, mult rîvnita cupă a revenit la egalitate de puncte pionierilor de la Ileni şi colegilor lor de la Codlea.

În afară de concurs s-au desfăşurat o probă de recepţie telegrafie viteză şi o demonstraţie de goniometrie radio («vînătoare de vulpi»).

Pe lîngă premiile şi diplomele obţinute, toţi participanţii au făcut un util schimb de experienţă ce-şi va dovedi valoarea în acţiunile viitoare.

CONSTANTIN POPESCU

UN NOU VIITOR PENTRU DIRIJABILE

Puţine realizări ale tehnicii au cunoscut o asemenea succesiune a interesului şi nepăsării ca balonul. Cîndva singura speranţă de realizare a visului omenesc de a zbura, căzut în desuetudine în urma dezvoltării aviaţiei, revenit la viaţă în scopuri productive şi de agrement, aerostatul îşi caută, la aproape 200 de ani de la prima desprindere de pămînt a unui balon cu aer cald, un loc stabil în civilizaţia modernă.

Desigur, nimeni nu se gîndeşte să compare capacităţile balonului cu ale avionului de transport.

TROFEUL „MINITEHNICUS-CUTEZĂTORII”

Recent şi-a făcut apariţia un nou simbol al hărniciei cutezătorilor, al spiritului lor novator. Este vorba de trofeul «Minitehnicus-Cutezătorii», care se acordă pionierilor din judeţele care au cîştigat, la una sau mai multe dintre ediţiile concursului nostru, Marele Trofeu transmisibil. În primăvara aceasta, mascota Concursului «Minitehnicus», imortalizată în metal, a poposit în judeţele Braşov, Cluj şi în municipiul Bucureşti, spre a aminti generaţiilor viitoare de elevi succesele obţinute de pionierii şi şcolarii de aici în cei nouă ani de existenţă a marii întreceri a talentelor tehnice din rîndul copiilor.

Tuturor, felicitările redacţiei!

TEZAURUL CONTINENTULUI ALBASTRU

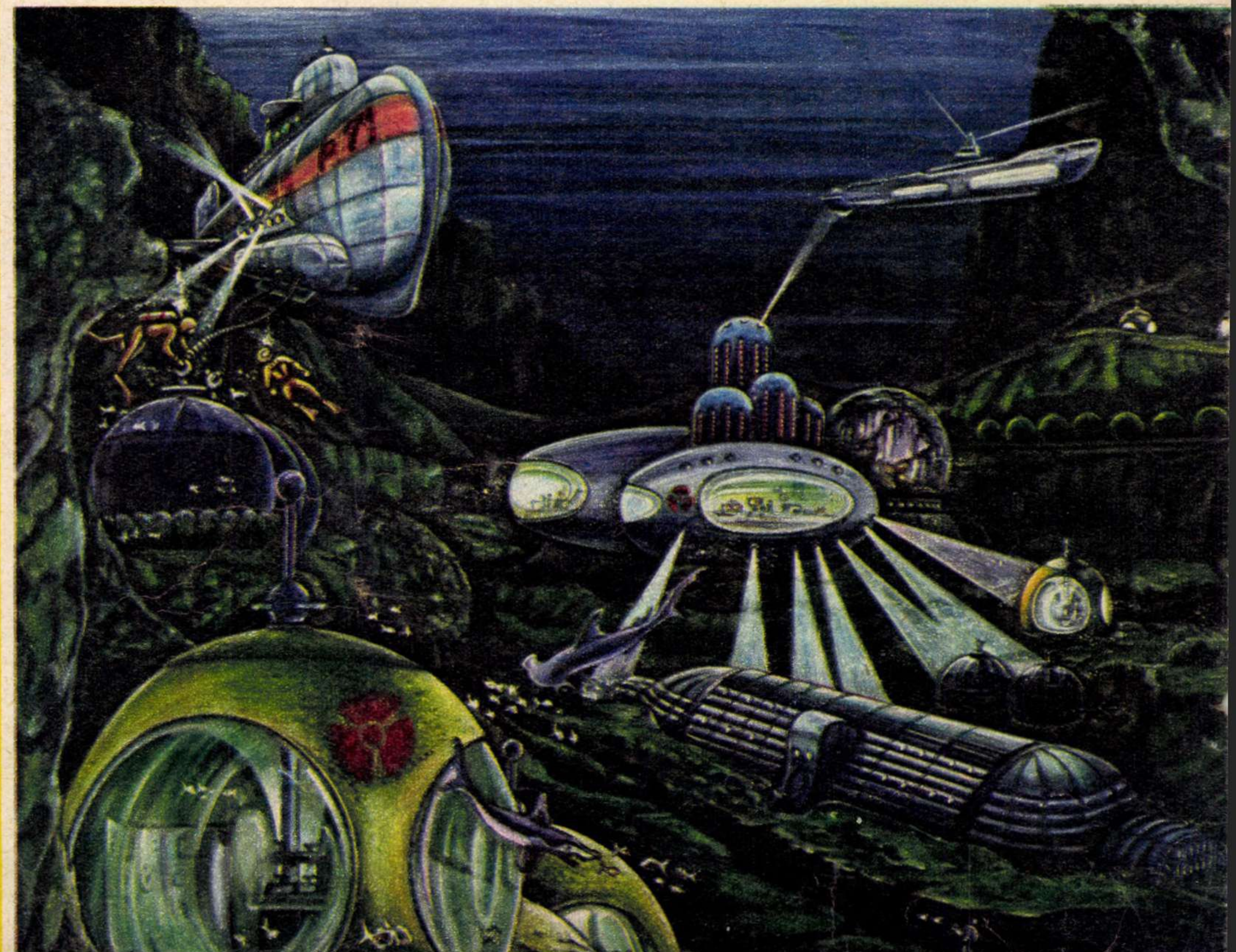

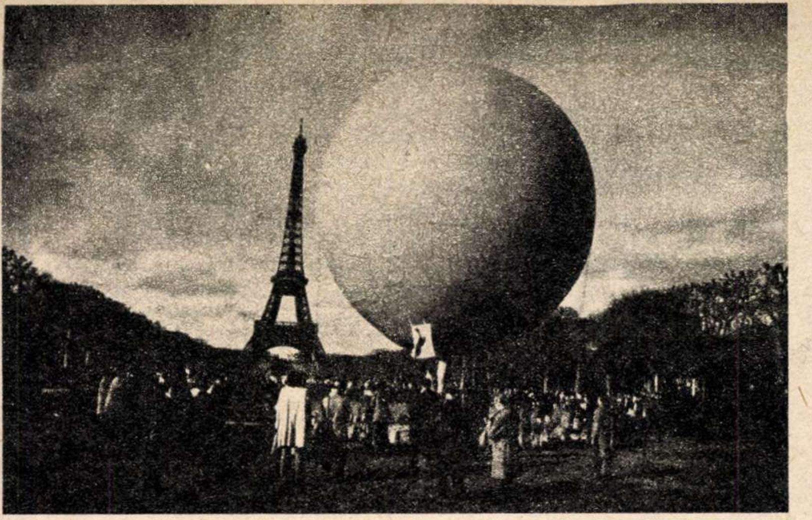

cînd traversarea Atlanticului în dirijabil durează astăzi 40 de ore, iar cu avionul «Concorde» 3,30 ore.

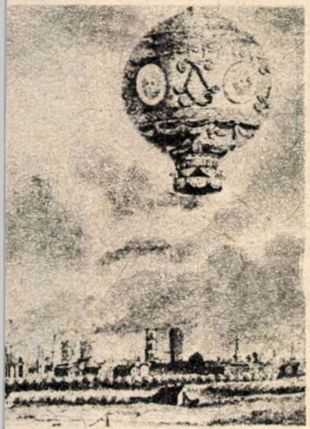

Ce se așteaptă atunci din partea dirijabilului? Să asigure transportul de mărfuri în zone greu accesibile (păduri tropicale, Amazonia), să servească la ridicarea și transportul unor încărcături de mari dimensiuni, dificil de adus la destinație pe căi rutiere, să devină un auxiliar curent în cercetarea științifică, în meteorologie. Oamenii de știință consideră că balonul poate fi utilizat ca laborator aerian, pentru aceasta fiind necesar doar ca vehiculul să fie capabil să ridice cîteva zeci de tone la altitudini de circa 20 000 de metri. Menținut la punct fix cu ajutorul motoarelor, aerostatul va putea sluji drept observator astronomic, post de observare a Pămîntului (în vederea localizării incendiilor din păduri, a controlului echilibrului ecologic), releu de telecomunicații și emițător de televiziune.

Gazul avut în vedere de constructorii moderni nu mai este hidrogenul, vinovat de atîtea catastrofe în trecut, ci heliul, mult mai sigur.

ASTRONOMII

Recreație la Școala generală nr. 39 din București. La «Vitrina cu noutăți» mai mulți copii citesc despre asteroidul Toro, țintă probabilă a cosmonauților în viitorul nu prea îndepărtat. Se discută cu înflăcărare despre acest corp ceresc, ale cărui dimensiuni foarte reduse prezintă avantaje pentru cercetători.

Întreaga școală știe că noutățile cele mai interesante ale vitrinei sînt oferite de cercul științific de astronomie. Pasionați de tot ce ține de cunoașterea existenței materiale a universului, pionierii din cerc desfășoară o foarte interesantă activitate.

Discut cu pionierul Sorin Dincă. El amintește cîteva dintre temele a căror dezbatere a avut un ecou deosebit.

— «Locul Terrei în univers» și «Ce știm despre planete» au dat naștere la discuții foarte vii, ne spune Sorin. Participanții au comunicat un mare număr de informații explicînd cauzele unor fenomene. Ei au subliniat capacitatea nelimitată a omului de a descifra tainele naturii.

Pioniera Mihaela Dumitrescu ne arată punctajul temei «Vecinii noștri spațiali», pe care o va prezenta la prima adunare de cerc. Este vorba despre Venus și Marte. Ideile vor fi susținute pe baza schițelor pe care le-a pregătit și care surprind diferite faze ale planetei Venus. Ea ne invită să citim un articol mai complet pe această temă chiar la «Vitrina noutăților».

Asupra activității cercului ne mai informează și pioniera Silvia Morar, comandanta unității.

— Am inițiat un dicționar științific, cu ajutorul căruia încercăm să lămurim noțiuni ca materialism, univers, misticism ș.a. În ultimul timp am încercat să alcătuim o mică bibliotecă a cercului. Concursul «Ce știm despre univers», pe care l-am organizat nu de mult, a avut un puternic ecou în detașamente.

— O activitate într-adevăr frumoasă. Dar, dacă ar fi să invităm «Semaforul», ce crezi, Mihaela, că ar putea reproșa cercului?

— Ni se pot reproșa multe, ne spune deschis Mihaela. Cercul nostru numără încă puțini participanți, biblioteca noastră se dezvoltă lent. Ar trebui să conlucrăm mai mult cu biblioteca școlii, care ne-ar putea pune la dispoziție cărți și reviste. Anul trecut am încercat o formă de activitate care s-a bucurat de succes: «Pionierii întreabă, cercul de astronomie răspunde». Colegii puneau tot felul de întrebări, iar noi răspundeam fie la «Vitrina noutăților», fie la adunările de cerc. Dar nu am perseverat. Cred, de asemenea, că ar trebui să folosim mai mult sprijinul Observatorului astronomic popular.

Pornind de la cuvîntul atît de lucid al Mihaelei și ținînd seama de realizările prezente, putem socoti cercul de astronomie ca pe o prezență vie în unitate, menită să formeze la pionieri o concepție materialistă, științifică despre lume.

B. VLAD

Bogățiile oceanului planetar sînt foarte puțin folosite de om, cu toate că aluminiul, fierul, cuprul, manganul, nichelul, argintul, mercurul, aurul, radiul și altele se găsesc în apele oricărui bazin al globului pămîntesc. Chimistul suedez de renume mondial Svante Arrhenius aprecia că apa mărilor conține nu mai puțin de 8 000 000 tone de metal prețios, adică șase grame pentru fiecare tonă de apă. Ținînd cont și de aurul negru submarin, devine lesne de înțeles amploarea preocupărilor oamenilor de știință pentru punerea la punct a unor procedee de valorificare a acestor uriașe resurse.

Dacă astăzi micile așezări submarine experimentale, precum și proiectele unor veritabile orășele subacvatice nu mai constituie noutăți, nu peste mult timp vor apărea proiectele unor mari uzine submarine. Desenul alăturat prezintă un complex submarin al industriei extractive. Exploatarea țițeiului submarin prin procedee uzitate la suprafața mării ridică încă numeroase probleme tehnice atît în legătură cu construcția și siguranța platformelor plutitoare, adevărate miniorășele, cu tehnicile de foraj și captare cît și cu apărarea mediului marin, permanent amenințat de o poluare extrem de nocivă.

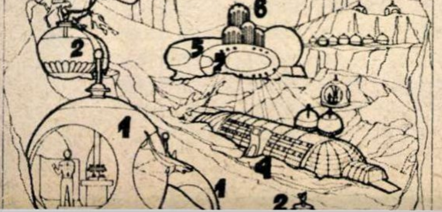

În viitor, sistemele de forare și captare a țițeiului și gazelor de sondă ar putea fi amplasate direct pe platformele submarine. Sfere din metal (1), cu hublouri din masă plastică transparentă, vor adăposti noi tipuri de instalații de forare și captare, iar printr-o rețea de conducte, prețiosul aur negru și gazele lichefiate vor fi aduse în rezervoare sferice (2), pe care le vor goli ritmic tancurile petroliere submarine (3). Într-o depresiune, o carcasă rezistentă (4) acoperă intrările minelor submarine, din care se extrag minereuri utile. Activitățile din sectorul petrolier și o bună parte din cele desfășurate în mine vor fi automatizate, un număr restrîns de specialiști urmînd să asigure buna funcționare a instalațiilor și utilajelor. În depărtare, pe fondul întunecat al straturilor de apă din adîncime, se profilează siluetele impunătoare ale corpurilor centralei atomice (5) care alimentează cu energie întreg complexul industrial. Alături se ridică (6) turnurile uzinei de extragere a metalelor și substanțelor minerale din apa mării. Curenții marini împing apa, permanent primenită, în ingenioase filtre și instalații chimice, care au menirea de a reține și separa mineralele prețioase.

Deocamdată acest complex industrial este un vis, dar, probabil, minele de pe fundul oceanului vor apărea mai curînd decît cele proiectate să fie edificate în «mările» Lunii.

Desen de asist. univ.
ing. DAN N. MIHĂILESCU

De la Casa pionierilor din Satu Mare primim un bogat set de fotografii reprezentînd momente de atelier și mai multe lucrări din cele pregătite pentru expoziția județeană. Fiecare denotă talent, competență, spirit practic, ingeniozitate. L-ați recunoscut pe pionierul din imagine (dreapta)? Este Alexandru Ținca de la cercul de automatică. După ce a cîștigat faza de selecție din cadrul concursului televizat «Mîini de aur», s-a reîntors la masa de lucru a minitehnicianului.

BLITZ-
„MINITEHNICUS“
1976

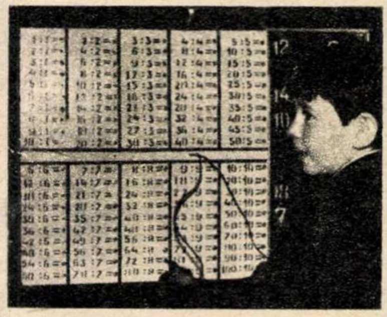

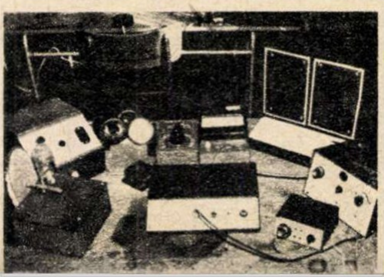

CONCURSUL SERIAL „CE ȘTIȚI DESPRE MINITEHNICUS“?

ETAPA A VIII-A

ÎNTREBARE: Instituit în 1970, Marele Trofeu transmisibil «Minitehnicus» răsplătește activitatea celor mai harnici pionieri, prieteni ai tehnicii. Silueta lui este binecunoscută minitehnicienilor de pretutindeni. Care dintre cele trei trofee reproduse mai jos este Marele Trofeu «Minitehnicus»?

RĂSPUNS

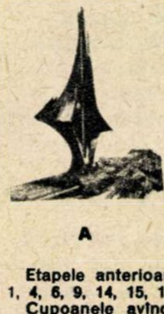
A

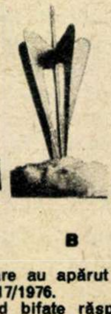
B

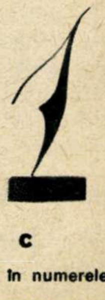
C

Etapele anterioare au apărut în numerele 1, 4, 6, 9, 14, 15, 17/1976.

Cupoanele avînd bifate răspunsurile corecte vor fi expediate la redacție toate deodată, după apariția celei de-a zecea întrebări.

CE ȘTIȚI DESPRE «MINITEHNICUS»?
Cupon nr. 8
A ☐ B ☐ C ☐

Un ceas în lumea culorilor.

Mîndru-i jocul românesc.

PASĂREA MĂIASTRĂ

Din toate colţurile ţării continuă să ne sosească veşti despre amplele manifestări politico-educative, cultural-artistice ale pionierilor, prilejuite de Congresul educaţiei politice şi culturii socialiste. Şi de data aceasta purtătorii cravatelor roşii cu tricolor înscriu acţiuni specifice în bogata cronică culturală a ţării, cu un profund conţinut ideologic şi politic, menite să ajute la edificarea conştiinţei socialiste, la făurirea omului nou.

CREŞTEM ODATĂ CU ŢARA

...şi-au intitulat pionierii din Caracal recentul festival la care au participat brigăzi artistice, formaţii de teatru, de recitatori din toate şcolile oraşului. Spectacolele **«Te slăvim, republică iubită!»** (Şcoala generală nr. 2) şi **«Soarele independenţei»** (Şcoala generală nr. 6), reuşite montaje de versuri şi cîntece, au fost distinse cu premiul I al festivalului.

Pionierii de la Şcoala generală nr. 3 au prezentat un spectacol plin de farmec avînd la bază cîteva fragmente din **«Amintiri din copilărie»** de Ion Creangă. De aplauze la scenă deschisă s-a bucurat şi spectacolul de brigadă **«Semaforul vesel»** (Şcoala generală nr. 6). Înregistrînd asemenea succese, pionierii se vor pregăti cu şi mai multă însufleţire pentru faza judeţeană.

COPILĂRIE, VIS DE AUR

În ziua aceea, la Casa de cultură Friedrich Schiller din Bucureşti domnea o atmosferă de neobişnuită veselie. Un detaşament de pionieri (clasa a V-a, Liceul nr. 21) urma să ia în stăpînire luminile rampei pentru cîteva ore. Se desfăşura o serbare pionierească sub genericul **«Copilărie, vis de aur»**. Copiii au prezentat în faţa unei săli arhipline un montaj literar-artistic alcătuit din versuri şi cîntece dedicate patriei, partidului.

Serbarea s-a încheiat cu un carnaval al veseliei, cu jocuri, dansuri şi glume. Printre invitaţii de onoare au fost actorii Silvia Popovici şi Florin Piersic, care au povestit pionierilor despre lumea teatrului, despre munca neobosită a acelora care-şi consacră activitatea artei în slujba omului.

LA MĂRŢIŞOR

La Mărţişor, în casa în care a trăit şi a scris Tudor Arghezi, a avut loc o manifestare literar-artistică organizată sub auspiciile Muzeului Literaturii Române.

Poetul Ion Bănuţă a evocat momente de neuitat ale întîlnirilor sale cu Tudor Arghezi. În cadrul unui interviu, poetul Tiberiu Utan a subliniat locul poeziei argheziene în literatura noastră. Un spaţiu deosebit l-a ocupat în cadrul acestei manifestări antologia-montaj de versuri pe fond muzical **«Argheziana»**, susţinut de elevii Liceului «Mihai Viteazul». Ca şi celelalte manifestări de acest gen, întîlnirea de la Mărţişor s-a remarcat printr-un conţinut bogat şi o frumoasă ţinută artistică.

CĂUTĂTORII DE COMORI

Printre frumoasele localităţi vrîncene se numără şi satul Colacu, aşezare pitorească aflată pe malul stîng al rîului Putna. Acolo se află un muzeu şcolar recent deschis, care prin exponatele sale urmăreşte să arate cum au trăit şi-au muncit odinioară oamenii acelor locuri.

— Cum de aveţi un muzeu atît de bogat? o întrebăm pe Doina Pintea, pionier-comandant de detaşament (clasa a VI-a).

— Bătrînii satului ne-au ajutat foarte mult, dîndu-ne vechi obiecte din gospodăriile lor. Noi, pionierii, am început cu bunicii noştri. În cîteva zile am strîns foarte multe exponate. Colega noastră Clementa Ciută a adus de la bunica ei o ie lucrată cu fir metalic avînd o vechime de peste o sută de ani, iar Valentin Popa a adus o maramă de borangic cu motive care ilustrează străvechea artă populară românească. În muzeu mai sînt obiecte colectate de pionieri care stau mărturie ale străvechilor îndeletniciri vrîncene. Aşa este modelul de tipar de caş şi un frămîntător de brînză. Avem, de asemenea, spete, iţe, suveici folosite odinioară la ţesut. Pionierii harnici şi vrednici, căutători de comori care-şi iubesc satul, ca Elena Coşug, Viorel Mengher, Aneta Iftimie sînt doar cîţiva dintre cei care şi-au legat numele de începutul acestui frumos lăcaş de cultură.

Cînta fanfara pionierească...

Înainte de intrarea în scenă.

Frumuseţea dansului cu temă.

Prezentarea artistică: ALBIN STĂNESCU
Prezentarea tehnică: Nic. NICOLAESCU

REDACŢIA: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10
ADMINISTRAŢIA: Editura «Scînteia» ● TIPARUL: C.P.C.S.

ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin ILEXIM — serviciul export-import presă — Calea Griviţei nr. 64—66, P.O.B. 2001, telex 011226, Bucureşti.

12 PAGINI.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI! SĂ ÎNDEPLINIM CU CINSTE ÎNDEMNURILE ADRESATE NOUĂ DE CĂTRE TOVARĂȘUL **NICOLAE CEAUȘESCU**, SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, LA CONGRESUL EDUCAȚIEI POLITICE ȘI AL CULTURII SOCIALISTE:

Doresc să folosesc acest prilej pentru a adresa, de la tribuna Congresului, un apel tinerei noastre generații care își îndeplinește în mod minunat îndatoririle ce-i revin în toate sectoarele de activitate și care răspunde cu înflăcărare sarcinilor stabilite de partid. M-aș adresa, în primul rînd, copiilor, pionierilor, întregii noastre tinere generații: să nu uitați niciodată, dragi tovarăși tineri, că aveți, în primul rînd, îndatorirea de a face totul pentru însușirea și dezvoltarea celor mai înalte virtuți ce caracterizează poporul nostru — dragostea de adevăr, vitejia, pasiunea pentru muncă, hotărîrea fermă de a asigura ridicarea națiunii noastre pe noi și noi culmi de progres și civilizație! Munciți și învățați neobosit pentru a vă însuși cele mai noi și minunate cuceriri ale științei și cunoașterii din toate domeniile! Numai așa veți deveni oameni cu adevărat culți, în stare să înțelegeți schimbările revoluționare ce se produc în natură și societate, să cunoașteți și să stăpîniți legile naturii și societății, să acționați în mod conștient pentru a le pune în slujba fericirii, libertății și bunăstării omului. Întăriți permanent prietenia și frăția între toți tinerii țării noastre, fără deosebire de naționalitate, solidaritatea cu tineretul de pretutindeni. Fiți conștienți de faptul că tocmai tînăra generație are menirea de a pune capăt — și fără îndoială că o va face — vechii orînduiri nedrepte pe plan internațional, politicii de inegalitate și asuprire a popoarelor, asigurînd triumful unei lumi mai bune, mai echitabile, al păcii și colaborării între națiuni.

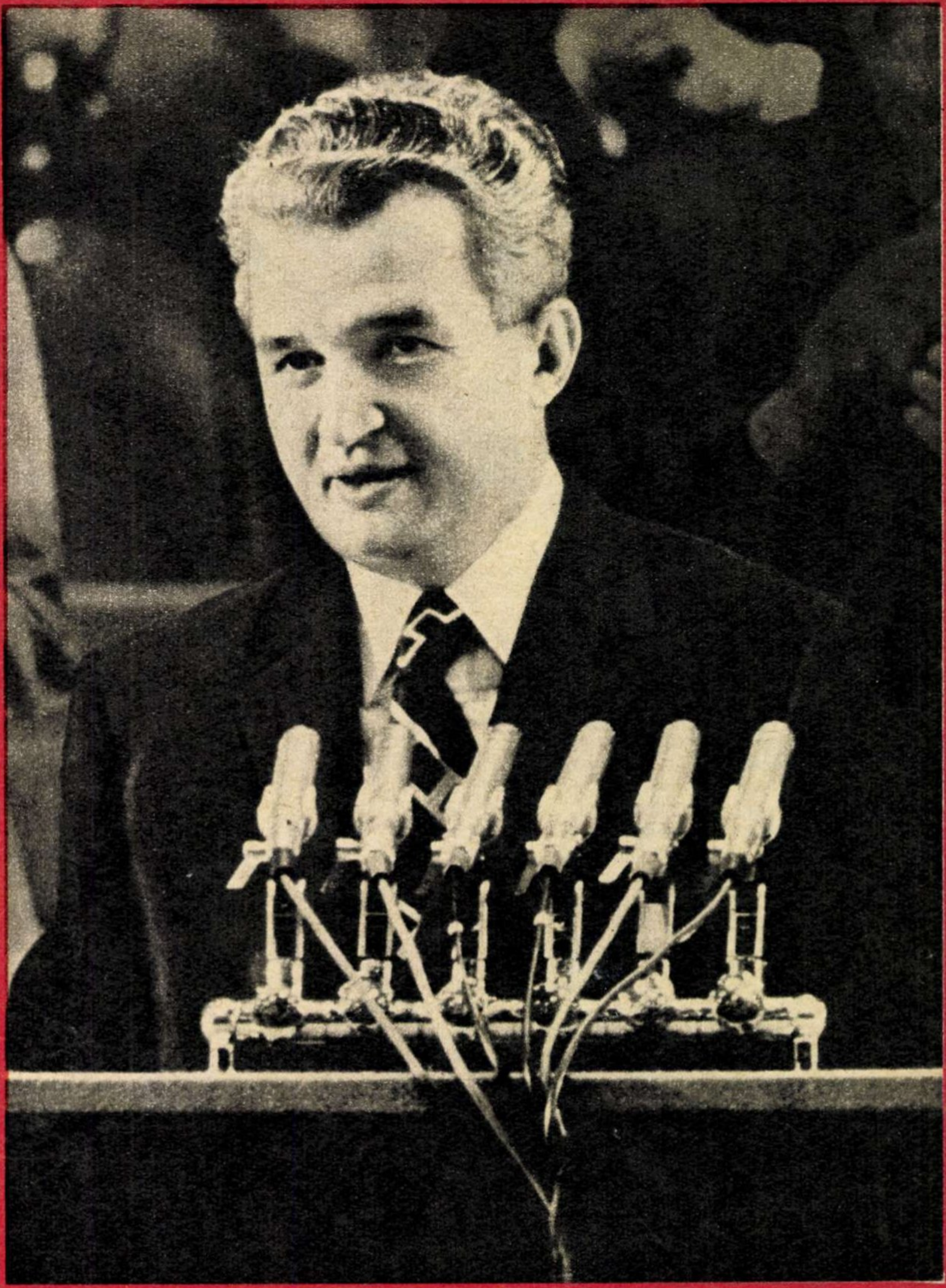

Cutezătorii
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

24

JOI, 10 IUNIE 1976, ANUL X (NR. 455)

CONGRESUL EDUCAȚIEI POLITICE ȘI AL CULTURII SOCIALISTE

Imagini emoționante ale călduroasei manifestări populare care a urmat încheierii Congresului.

Între 2 și 4 iunie a.c. s-a desfășurat în Capitală Congresul educației politice și al culturii socialiste, eveniment de istorică însemnătate pentru grandioasa operă de transformare revoluționară a societății și a factorului ei cel mai de preț — omul, făuritorul tuturor valorilor materiale și spirituale, în viața patriei, constructor al României socialiste, devotat ridicării patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație.

Înaltul forum, la care au participat exponenții cei mai autorizați ai culturii românești contemporane, activiști cu cea mai mare competență în cîmpul educației politice și ideologice, numeroși oameni ai muncii, și-a desfășurat lucrările sub semnul rezonanței excepționale în conștiința poporului a Expunerii tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, document ce proiectează cu puternica lumină a umanismului socialist căile perfecționării omului societății noastre.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că munca, activitatea socială constituie factorul determinant în formarea conștiinței socialiste, în educarea morală și politică a maselor. De aceea este necesar să se pună pe prim plan educarea oamenilor, îndeosebi a tineretului, prin muncă și pentru muncă. Întreaga activitate educativă trebuie să aibă la bază principiile eticii și echității socialiste, conform cărora fiecare primește de la societate în raport cu contribuția concretă adusă la progresul patriei. Fiecare cetățean trebuie să fie conștient că bunăstarea și fericirea sa depind nemijlocit de felul cum muncește pentru creșterea avuției întregului popor.

Un loc deosebit l-au ocupat în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu problemele legate de rolul școlii, al științei și tehnicii în accelerarea progresului social. Școala trebuie să asigure pregătirea tineretului pentru muncă si viață, să dezvolte în rîndul tinerilor respectul și pasiunea pentru munca concretă, producătoare de valori materiale. Școala are îndatorirea de a cultiva în rîndul tineretului înaltele trăsături morale ale omului nou, constructor al socialismului. Ea trebuie să educe întregul tineret, fără deosebire de naționalitate, în spiritul patriotismului revoluționar. O profundă vibrație, o extraordinară căldură se degajă din cuvintele prin care secretarul general al partidului definește esența patriotismului.

Prin hotărîrea Congresului, ampla Expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu a devenit programul întregii activități viitoare a partidului și statului, a tuturor organizațiilor de masă și obștești, a organismelor educative și cultural-artistice, a întregului nostru popor în lupta pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XI-lea, a liniei politice generale a Partidului Comunist Român, de unire a eforturilor tuturor celor ce muncesc pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, în întreaga activitate de educație socialistă a maselor, de ridicare a nivelului ideologic, politic și cultural al tuturor membrilor societății noastre.

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu constituie un izvor nesecat de învățăminte pentru întreaga activitate a tinerei generații.

Purtătorii cravatelor roșii cu tricolor își îndreaptă gîndurile cu adîncă dragoste și recunoștință către partid, către cel mai apropiat părinte, prieten și îndrumător al pionierilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru minunatele condiții de muncă și viață create tuturor copiilor patriei.

Pionierii își îndeplinesc cu cinste îndatorirea de a cunoaște și de a-și însuși politica P.C.R. Organizația pionierilor va iniția noi și multiple activități politico-educative, de prezentare și explicare a politicii partidului, a principiilor sale marxist-leniniste. Ideea directoare a activității educative în rîndul pionierilor și școlarilor va fi cultivarea hotărîrii lor de a trăi și munci în chip comunist, revoluționar, de a urma exemplul celor mai buni fii ai poporului, comuniștii, luminoasa pildă de muncă și viață a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Organizația pionierilor va cultiva în continuare în rîndul membrilor săi patriotismul, prietenia și frăția între toți copiii, indiferent de naționalitate, interesul pentru cunoașterea istoriei patriei, a realizărilor României socialiste și a perspectivelor ei de dezvoltare.

În atenția organizației revoluționare a copiilor din țara noastră va sta și în viitor preocuparea pentru pregătirea copiilor prin muncă și pentru muncă, urmărind stimularea creativității, fanteziei, priceperii și hărniciei lor.

Pionierii vor colabora mai îndeaproape cu uteciștii, alături de care vor deprinde noi trăsături ale conștiinței comuniste, revoluționare, urcînd noi trepte ale maturității politice.

În încheierea Congresului, miile de oameni ai muncii din Capitală prezenți în jurul Palatului sporturilor și culturii și-au exprimat sentimentele de dragoste și respect față de conducerea de partid, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Impresionanta manifestație populară s-a constituit ca o grăitoare mărturie a deplinei concordanțe între năzuințele națiunii și politica partidului, a voinței tuturor cetățenilor țării de a-și consacra forțele înfăptuirii hotărîrilor Congresului al XI-lea al P.C.R., programului pe care îl reprezintă Expunerea secretarului general al partidului adoptat de Congresul educației politice și al culturii socialiste, operei de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism.

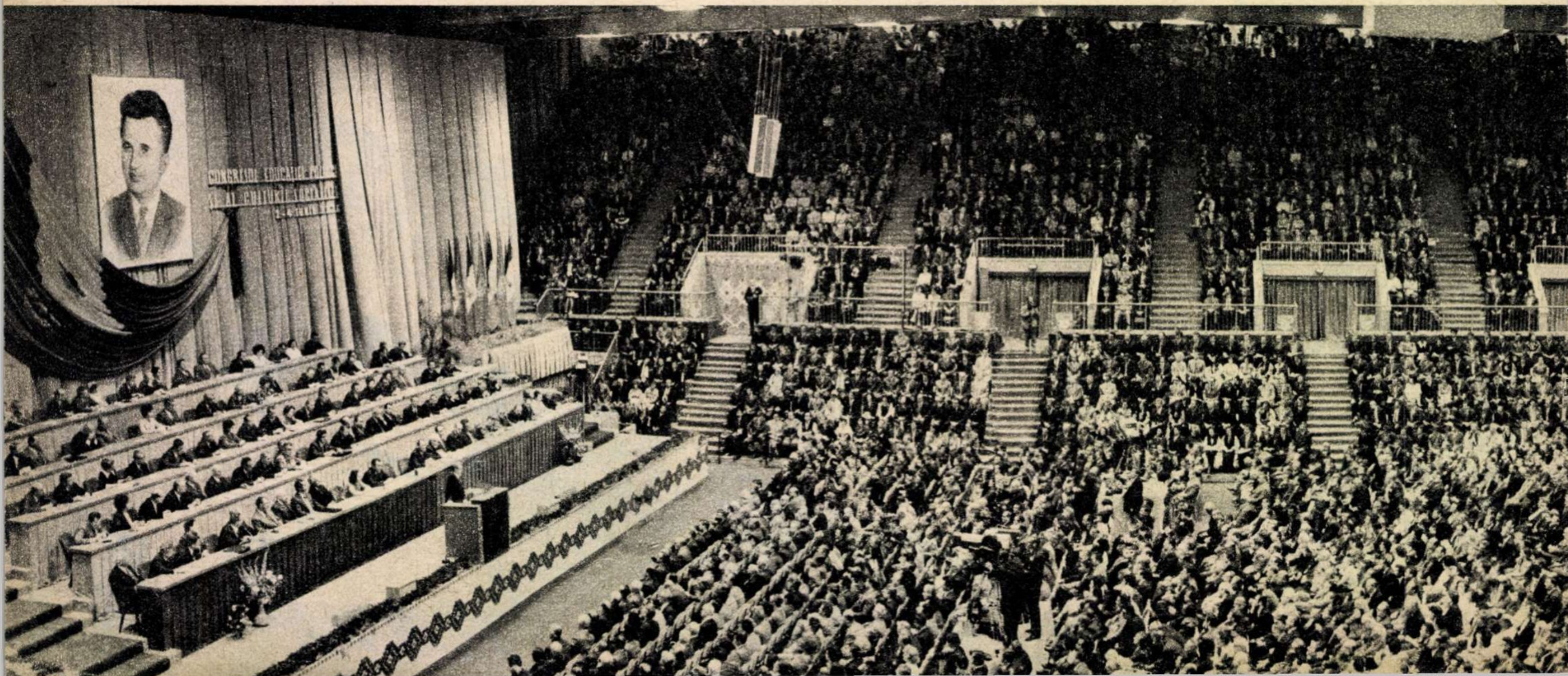

A FI PATRIOT, a-ți iubi țara, înseamnă a face totul pentru a spori avuția națională, proprietatea socialistă, a nu precupeți nimic pentru înfăptuirea politicii partidului comunist, ce corespunde pe deplin intereselor vitale ale întregii națiuni.

A FI PATRIOT înseamnă a fi oricînd gata să faci totul, mergînd pînă la supremul sacrificiu, pentru a apăra libertatea, independența și integritatea țării, pentru a salvgarda mărețele cuceriri revoluționare ale poporului.

A FI PATRIOT înseamnă a milita permanent împotriva oricăror discriminări naționale, împotriva șovinismului, a concepțiilor și manifestărilor rasiste, pentru deplina egalitate în drepturi a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, pentru frăție în munca și lupta comună.

A FI PATRIOT înseamnă a milita activ pentru prietenie cu toate popoarele țărilor socialiste, cu popoarele statelor în curs de dezvoltare, cu toate popoarele lumii, pentru cauza păcii și colaborării.

A FI PATRIOT înseamnă a respecta sentimentele naționale ale altor popoare, libertatea și independența lor. În acest înțeles patriotismul nu poate fi în nici un fel caracterizat drept naționalism îngust, nu poate fi opus solidarității și prieteniei între popoare.

NICOLAE CEAUȘESCU

*(DIN EXPUNEREA
LA CONGRESUL EDUCAȚIEI POLITICE
ȘI AL CULTURII SOCIALISTE.)*

Ne pregătim pentru muncă, pentru viață, pentru viitorul comunist al țării.

VECHEA LOZINCĂ «NICI MUNCĂ FĂRĂ PÎINE, NICI PÎINE FĂRĂ MUNCĂ» TREBUIE SĂ FIE PERMANENT TREAZĂ ÎN MINTEA COPIILOR, A TINERETULUI, A TUTUROR CETĂȚENILOR PATRIEI NOASTRE. EA TREBUIE SĂ FIE ÎNSCRISĂ LA LOC DE CINSTE ÎN TOATE CĂRȚILE PENTRU COPII, ÎN TOATE MANUALELE ȘCOLARE.

NICOLAE CEAUȘESCU

*(DIN EXPUNEREA
LA CONGRESUL EDUCAȚIEI POLITICE
ȘI AL CULTURII SOCIALISTE.)*

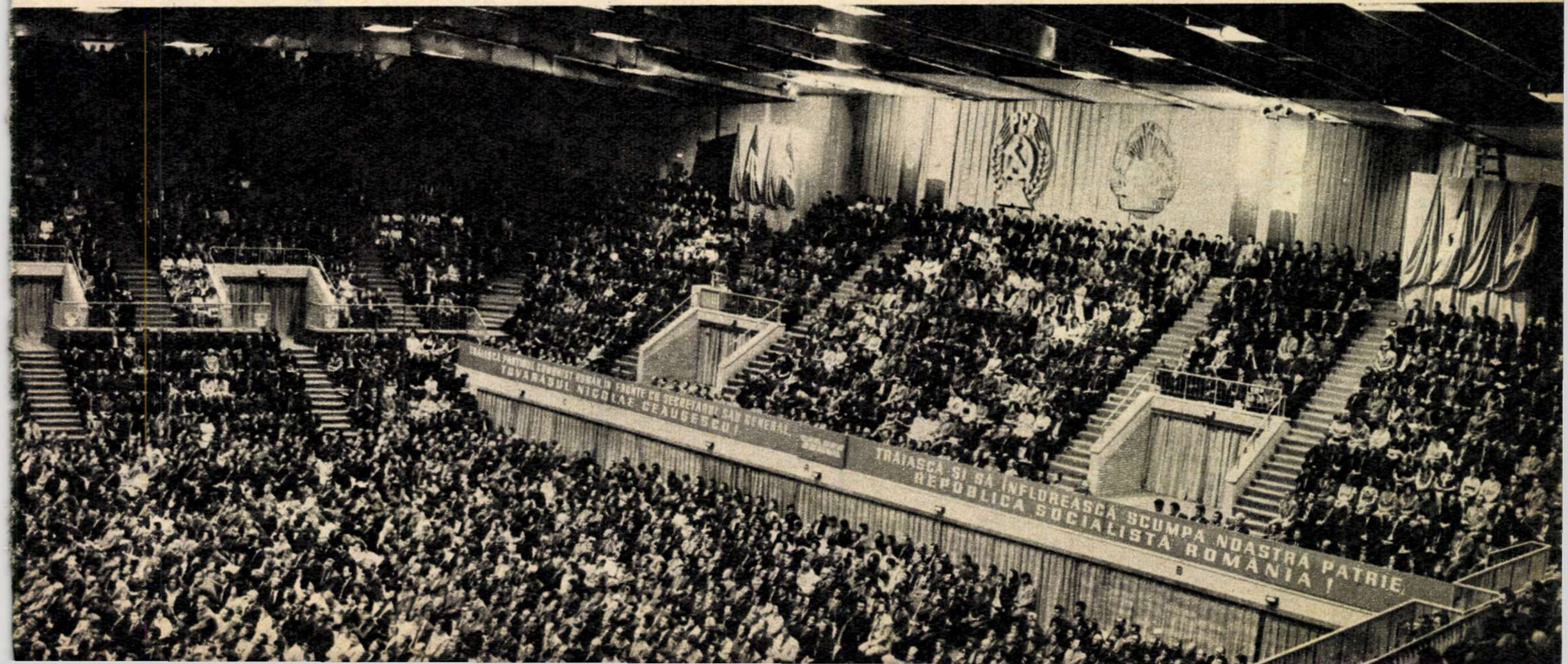
TRAIASCA PARTIDUL COMUNIST ROMAN IN FRUNTE CU SECRETARUL SAU GENERAL TOVARASUL NICOLAE CEAUSESCU!
TRAIASCA SI SA INFLOREASCA SCUMPA NOASTRA PATRIE REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA!

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI PIONIERILOR

ÎNTÎMPINĂM SĂRBĂTOAREA NOASTRĂ — PIONIEREŞTE

Ca în fiecare an, pionierii judeţului nostru aşteaptă cu bucurie Ziua pionierilor cînd, prin bilanţul muncii lor de un an şi prin activităţi anume organizate, au prilejul de a-şi arăta încă o dată dragostea şi ataşamentul faţă de partid şi popor, angajarea lor totală pentru îndeplinirea sarcinilor de membri destoinici ai organizaţiei lor revoluţionare.

Anul acesta, Ziua pionierilor se înscrie în buchetul unor acţiuni deosebit de bogate în semnificaţii. Astfel, pionierii judeţului Olt vor încheia cu rezultate din cele mai bune anul şcolar. Prin muncă patriotică, pionierii împodobesc străzile satelor cu grădini înfloritoare, iar în cele 194 de microcooperative, pămîntul cultivat de ei dă roade frumoase şi bogate.

În săptămîna pionieriei — acţiune devenită tradiţională la noi în judeţ, fiecare unitate de pionieri organizează întîlniri cu comunişti la locul de muncă al acestora, prilejuri de a afla tot mai multe lucruri despre munca creatoare a părinţilor noştri, despre realizările oamenilor muncii din judeţ. Adesea, la aceste întîlniri, pionierii prezintă cîntece şi poezii în faţa muncitorilor — caldă expresie a sentimentelor de mulţumire pentru copilăria lor fericită. La monumentele eroilor, pionierii organizează evocări. Se întîlnesc cu bătrînii satelor care le povestesc despre eroismul locuitorilor de pe meleagurile natale în lupta pentru cucerirea libertăţii naţionale şi sociale.

În fiecare unitate de pionieri se organizează expoziţii cu lucrări realizate în cercurile tehnico-aplicative, concursuri şi simpozioane care demonstrează sîrguinţa cu care pionierii cuceresc secretele tehnicii şi ştiinţei.

Acum, în ajunul Zilei pionierilor, dorim ca prin iniţiativele, hărnicia, entuziasmul şi priceperea noastră să dovedim că sîntem pionieri cutezători, copii cu care judeţul nostru se poate mîndri.

MIRELA CONSTANTIN
Slatina,
pionier-locţiitor al
preşedintelui C.N.O.P.

Instructorul utecist

un prieten de nădejde

Este greu s-o deosebeşti din mijlocul pionierilor pe fata cu obrajii strălucind de zîmbet. O cheamă Luminiţa Constantinescu (elevă în anul III D, Liceul nr.36 din Bucureşti) şi este instructor U.T.C. al detaşamentului clasei a VI-a. Luminiţa este o fire veselă, deschisă şi dacă vrei s-o găseşti în şcoală, trebuie să te duci acolo unde sînt pionierii ei. Dacă sînt pe terenul de sport, acolo ai s-o vezi şi pe Luminiţa. Dacă sînt într-o discuţie în camera pionierilor sau pregătesc un număr al «Semaforului», cu ei se află şi instructoarea lor. În recreaţie, fie şi numai pentru o clipă, instructoarea deschide uşa clasei ca să afle ce s-a mai întîmplat în ore sau să schimbe o părere cu Simona Constantinescu, pioniera comandant a detaşamentului. Se bucură mai ales cînd ea îi dă de veste că «Ştefania a mai luat un 8».

Mai tîrziu aveam să aflu din relatările instructorului utecist povestea Ştefaniei.

— O şcolăriţă sfioasă, Ştefania, mi-a spus ea, de o sensibilitate greu de imaginat. Scoasă la tablă, intra în panică şi nu mai putea să răspundă. Din această cauză, pe primul trimestru se număra printre elevii rămaşi în urmă. Întotdeauna stătea retrasă, izolată de clasă. Împreună cu detaşamentul am încurajat-o, am atras-o în activitate, am reuşit să-i dăm încredere în capacitatea ei. Am făcut-o să simtă că alături de ea sînt prieteni buni, care o îndrăgesc. Fiecare victorie a Ştefaniei este acum victoria şi deci bucuria întregului detaşament.

— Am aflat că îţi petreci mult timp în mijlocul detaşamentului. Există totuşi şi pionierul comandant...

— Da, există şi pionierul comandant însă mie îmi revine importanta îndatorire să ajut la pregătirea politico-ideologică a pionierilor, la pregătirea lor ca tineri revoluţionari. Pentru aceasta, trebuie să-l cunosc bine pe fiecare pionier din detaşament. Şi nu se poate decît fiind mereu împreună. Dar de ce să n-o recunosc, îmi place să cînt, să mă plimb, chiar să mă joc cu copiii. M-am bucurat cînd mi s-a încredinţat sarcina de a lucra ca instructor utecist, am socotit-o ca o plăcută întoarcere la pionierie.

— Ce activităţi organizate în detaşament au plăcut cel mai mult pionierilor?

— Avem o realizare frumoasă, care aparţine de fapt unităţii, dar în cadrul căreia detaşamentul clasei a VI-a a avut un loc aparte. Este vorba de amenajarea noului parc pentru copii, «Ghencea», din apropierea şcolii. Întreg detaşamentul a fost prezent la plantarea florilor, a arbuştilor. Socotesc acesta un succes. Am lucrat şi eu împreună cu ei şi a fost o plăcere să-i văd veseli şi harnici, cu dragoste de muncă. Foarte reuşită a fost şi adunarea dedicată cunoaşterii frumuseţilor patriei. Fiecare grupă a avut sarcini precise. Au fost antrenaţi toţi pionierii. Invitatul de onoare a fost un geograf care ne-a prezentat 36 de diapozitive. În timp ce se desfăşurau imaginile, pe un fond muzical, pionierii alternau fragmente de versuri, de proză. Şi de data aceea s-au dovedit plini de iniţiativă.

— Cum vezi pregătirea pionierilor în vederea intrării în organizaţia revoluţionară de tineret?

Intrarea în Uniunea Tineretului Comunist constituie o treaptă spre maturitatea politică a pionierilor. În detaşament discutăm adeseori despre acest moment. În dezbaterile pe care le-am avut pe marginea documentelor celei de a III-a Conferinţe naţionale a Organizaţiei pionierilor ne-am oprit mult asupra paragrafelor referitoare la pregătirea pionierilor în vederea primirii în U.T.C. Adeseori îi invit pe pionierii mei în adunările organizaţiei de bază U.T.C. M-am sfătuit însă cu pioniera comandant de detaşament ca să găsim mai multe acţiuni comune ale pionierilor cu utecistii. Este o problemă de care mi-am propus să mă ocup mai mult.

— Înseamnă că vrei să continui munca de instructor utecist.

— Sigur că da! Abia am căpătat o oarecare experienţă.

— Ce pregătiţi pentru Ziua pionierilor?

— Un montaj literar-artistic intitulat «Copilărie fericită sub soarele României socialiste», un marş la Monumentul Eroilor — de la Academia Militară, unde vom depune flori, o nouă «vizită» prin parcul nostru spre a îngriji florile, arbuştii sădiţi şi o acţiune de gospodărire a şcolii.

Luminiţa Constantinescu este una dintre cele opt instructoare uteciste din şcoală care s-au apropiat cu dragoste frăţească de colegii mai mici. În activitatea de fiecare zi, ele găsesc mereu noi căi de colaborare între pionieri şi utecişti, căi care să ajute la formarea pionierilor ca tineri comunişti.

BITI CARAGIALE

Foto: CONSTANTIN POPESCU

EXPORTUL RSR
THE SOCIALIST REPUBLIC OF

DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA

NIMENI NU SE NAȘTE EROU, DAR POATE SĂ DEVINĂ!

Într-una din zile ne îndreptam spre Uzinele de utilaj petrolier «1 Mai» din Ploiești. Doream să stăm de vorbă cu Eroul Muncii Socialiste Apostol Gheorghe, omul care lucrează aici de aproape 30 de ani, muncitorul care a realizat peste 35 de invenții și inovații, cel care a creat o metodă specială de turnare a pieselor de oțel cu aplicații în turnătoriile din toată țara.

Primindu-ne în atelierul de turnătorie, cunoscutul muncitor al uzinei ploieștene este gata să răspundă întrebărilor noastre.

— Tovarășe Apostol, lucrați într-o mare întreprindere, într-un domeniu de avangardă al industriei. Vorbiți-ne, vă rugăm, despre munca într-un asemenea loc.

— Lucrez de mai mulți ani în atelierul de turnătorie-oțel. Meseria noastră nu e deloc ușoară. Să vă dau un exemplu. O piesă turnată poate să prezinte — deși nimeni nu dorește acest lucru — peste 75 de categorii de defecte. Acestea, ca și cauzele lor, trebuie descoperite, cunoscute și înlăturate la vreme. Asta, în general. Dacă vreți să ne referim însă la muncă, privită ca act de pionierat, de cutezanță, cum zic purtătorii cravatelor roșii cu tricolor, atunci am să vă povestesc despre instalația F 500.

Maistrul se apropie de o machetă, alcătuire ciudată de spirale elegante din oțel.

— Vedeți, așa arată. Realizarea unei astfel de instalații moderne înglobează zile și nopți de cercetare, de muncă neobosită. F 500 forează pînă la 10 000 m adîncime, situîndu-se la cel mai bun nivel mondial. Îmi aduc bine aminte cum s-a semnat actul de naștere al acestei realizări ploieștene. Totul a început în urma unei vizite de lucru, în uzina noastră, a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care ne-a îndemnat să studiem noi posibilități, să găsim soluții de realizare a unor produse mai apropiate de performanțele de vîrf ale tehnicii contemporane. Puțin timp după aceea, am pornit la lucru. Pînă atunci produceam instalații de forare pînă la 6 000 m adîncime. Pasul următor îl constituia instalația de forare la adîncimea de 10 000 m. Colectivul nostru de la atelierul de turnătorie trebuia să rezolve probleme grele. Ne revenea sarcina de a executa niște «arbori cotiți» foarte complicați. Tot atelierul era în fierbere. Fiecare dintre noi — inginer, tehnician, muncitor — căuta soluții. Citeam cărți de specialitate, ne consultam, făceam schițe, discutam variante. După orele de producție, rămîneam împreună ceasuri întregi. În aceste împrejurări, oamenii de la noi au dezvăluit însușiri deosebite: forță creatoare, pricepere, exigență, devotament. După ce am realizat F 500, am început să ne gîndim la o instalație de forare la 15 000 m adîncime. Și așa apar mereu alte și alte planuri noi, îndrăznețe.

— O asemenea călătorie spre centrul Pămîntului nu se poate desfășura fără eroi. Dumneavoastră, fiind unul dintre aceștia, vreți să ne spuneți ce înțelegeți prin eroism în muncă?

— Eroică poate fi orice muncă dacă e făcută cu suflet, apelînd la toate posibilitățile omului și ale mașinilor, combătînd rutina, obișnuințele, soluțiile comode. Un asemenea eroism de fiecare zi apare pretutindeni. Se întîmplă însă uneori să fie necesar și un alt fel de eroism în muncă, unul legat de înfruntarea, de depășirea unor situații de excepție. Am să vă povestesc despre un muncitor de la noi, un comunist, despre un fapt care a avut asupra mea o puternică înrîurire și care constituie pentru mine un exemplu și acum, cînd sînt om în toată firea. Îl cheamă Stan Tudor. Ne aflam în schimbul doi. Un cărucior cu piese fusese pus în cuptor, la uscat. Cînd să fie scos, s-a observat că intervenise o deformare a căruciorului, deformare care împiedica scoaterea lui din cuptor. Pentru a salva piesele, căruciorul trebuia tăiat. Acest lucru însă nu putea fi făcut decît în cuptorul fierbinte. Stan Tudor, muncitor cu experiență, a cumpănit bine. Singura soluție era să intre în cuptor și în cel mai scurt timp posibil să facă tăierea. A îmbrăcat mai multe salopete, și-a acoperit fața și, socotind fiecare mișcare pe care trebuia să o facă, a intrat în cuptor. Piesele au fost salvate... **Aș vrea să mai spun pionierilor că nimeni nu se naște erou. Fiecare calitate necesară omului adevărat, eroului, se cucerește de la cea mai fragedă vîrstă, cu dîrzenie și voință.**

B. VLAD

FIII SATULUI la înălțime
MÎNDRIA NOASTRĂ

Ne-am sfătuit mai întîi cu primarul Ion Bălan. El ne-a ascultat cu seriozitate. «Dar de conducta pentru apă, ce ziceți? — ne-a întrebat. E un proiect deosebit de îmbucurător. Să nu uitați; satul nostru a ocupat în 1975 locul I pe județ în întrecerea pentru gospodărire și înfrumusețare». «Noi ne angajăm să aducem prima conductă de apă în școală». «E bine, e foarte bine, copii. Să vă văd!»

Și... s-a văzut: toată munca de realizare a canalizării precum și alte activități necesare unei astfel de amenajări au mers strună! Peste ani, cînd mulți dintre noi se vor afla în alte părți ale țării, acolo pe unde îi va purta drumul ales în viață, mîndria noastră de astăzi, a ceea ce am făcut noi, pionierii satului Secaria, județul Prahova, va rămîne întreagă!

Pentru că acesta e satul nostru!

Pentru că aici ne petrecem anii copilăriei, anii cravatei roșii cu tricolor, ai îmbogățirii noastre însuflețite. Fiecare faptă pionierească e un urcuș, un legămînt, o înfăptuire pentru azi și un angajament pentru viitor.

**Comandamentul
unității de pionieri de la
Școala generală Secaria,
Prahova**

ÎNVĂȚĂM MEREU CU DORINȚA DE MAI BINE

Despre copiii lor, gospodarii din Segagea, județul Alba, vorbesc întotdeauna cu multă mîndrie. Mîndrie îndreptățită dacă ne gîndim la faptul că cei mai mici locuitori ai frumoasei așezări din Munții Apuseni — situată la o altitudine de 1400 m — sînt buni pionieri, harnici și întreprinzători, fruntași la învățătură.

«Profesorii noștri ne-au obișnuit să facem totul cît mai bine, să ne pregătim temeinic pentru viață, să nu ne mulțumin cu rezultate bune, ci să tindem către cele foarte bune, ne scrie comandanta unității, pioniera Rodica Labonț.

În primele trimestre n-am avut nici un corigent, iar după rezultatele obținute pînă azi, așa va fi, cu siguranță, și la sfîrșitul anului școlar. Așa înțelegem noi să ne facem datoria de fii destoinici ai patriei dragi.»

Comandamentul detașamentului
clasei a VI-a, Segagea, Alba.»

◀ *Detașamentul clasei a VI-a, fruntaș la învățătură și în activitatea cultural-artistică din unitate.*

COLUMNA ÎN MILENII

4

Adaptare de
VASILE MĂNUCEANU
după TITUS POPOVICI

Desene: VIORICA și VINTILĂ MIHĂESCU

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: După lupte crîncene, oștile împăratului Traian ajung la porțile Sarmizegetusei, capitala dacică. Asediul este lung și neîndurător, asalturile romanilor se dezlănțuie cu tot mai multă înverșunare. Puținii luptători ai lui Decebal rezistă eroic în cetatea împresurată. Romanii distrug conducta de apă. Mistuiți de sete, istoviți de lupte și de răni, luptătorii daci se pregătesc să înfrunte cea din urmă năvală.

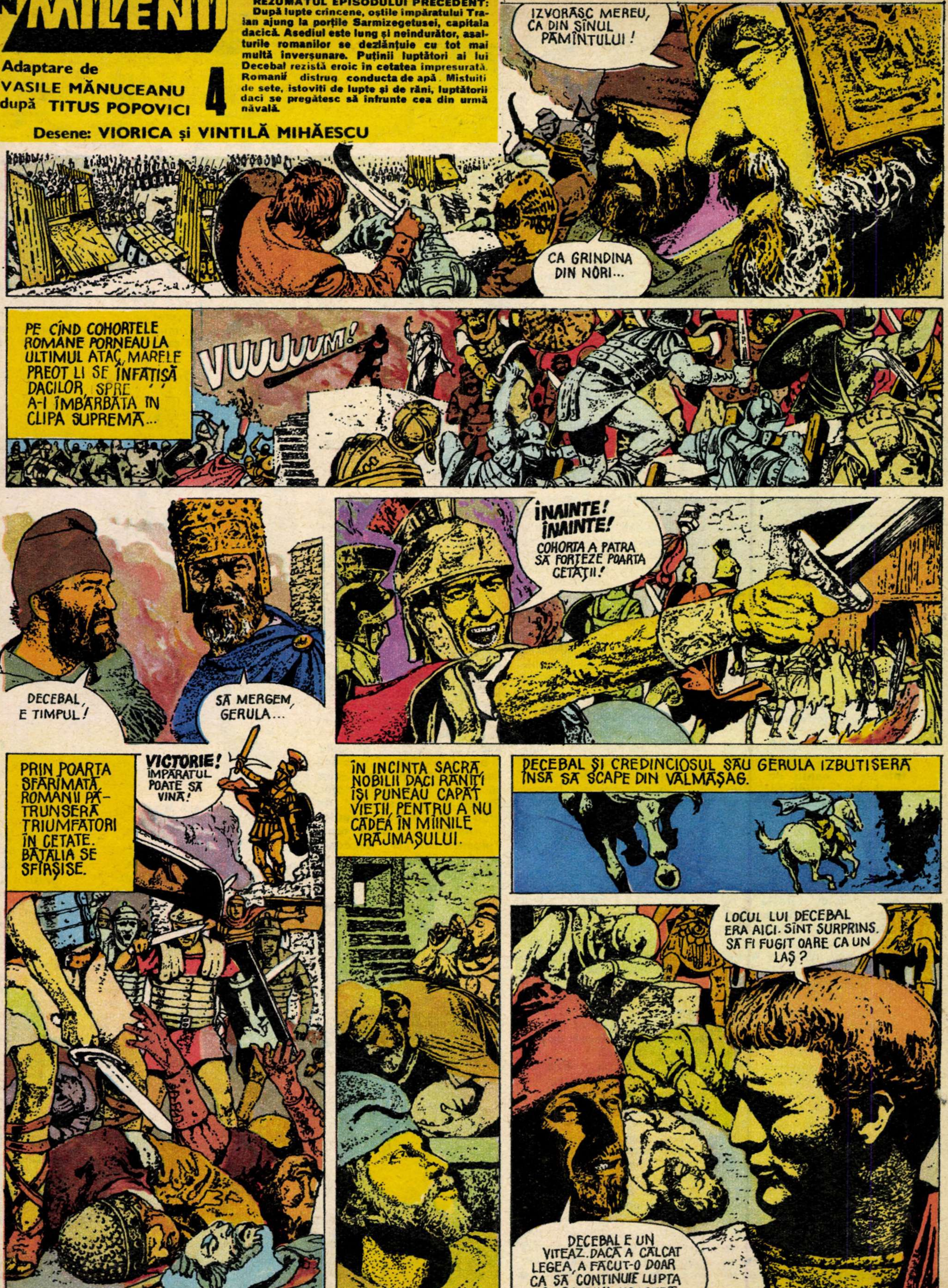
IZVORĂSC MEREU, CA DIN SÎNUL PĂMÎNTULUI!
CA GRINDINA DIN NORI...
PE CÎND COHORTELE ROMANE PORNEAU LA ULTIMUL ATAC, MARELE PREOT LI SE ÎNFĂȚIȘĂ DACILOR, SPRE A-I ÎMBĂRBĂTA ÎN CLIPA SUPREMĂ...
VUUUUUUM!
DECEBAL, E TIMPUL!
SĂ MERGEM, GERULA...
ÎNAINTE! ÎNAINTE! COHORTA A PATRA SĂ FORȚEZE POARTA CETĂȚII!
PRIN POARTA SFĂRÎMATĂ, ROMANII PĂTRUNSERĂ TRIUMFĂTORI ÎN CETATE. BĂTĂLIA SE SFÎRȘISE.
VICTORIE! ÎMPĂRATUL POATE SĂ VINĂ!
ÎN INCINTA SACRĂ, NOBILII DACI RĂNIȚI ÎȘI PUNEAU CAPĂT VIEȚII, PENTRU A NU CĂDEA ÎN MÎINILE VRĂJMAȘULUI.
DECEBAL ȘI CREDINCIOSUL SĂU GERULA IZBUTISERĂ ÎNSĂ SĂ SCAPE DIN VALMĂȘAG.
LOCUL LUI DECEBAL ERA AICI. SÎNT SURPRINS. SĂ FI FUGIT OARE CA UN LAȘ?
DECEBAL E UN VITEAZ. DACĂ A CĂLCAT LEGEA, A FĂCUT-O DOAR CA SĂ CONTINUIE LUPTA ÎMPOTRIVA VOASTRĂ.

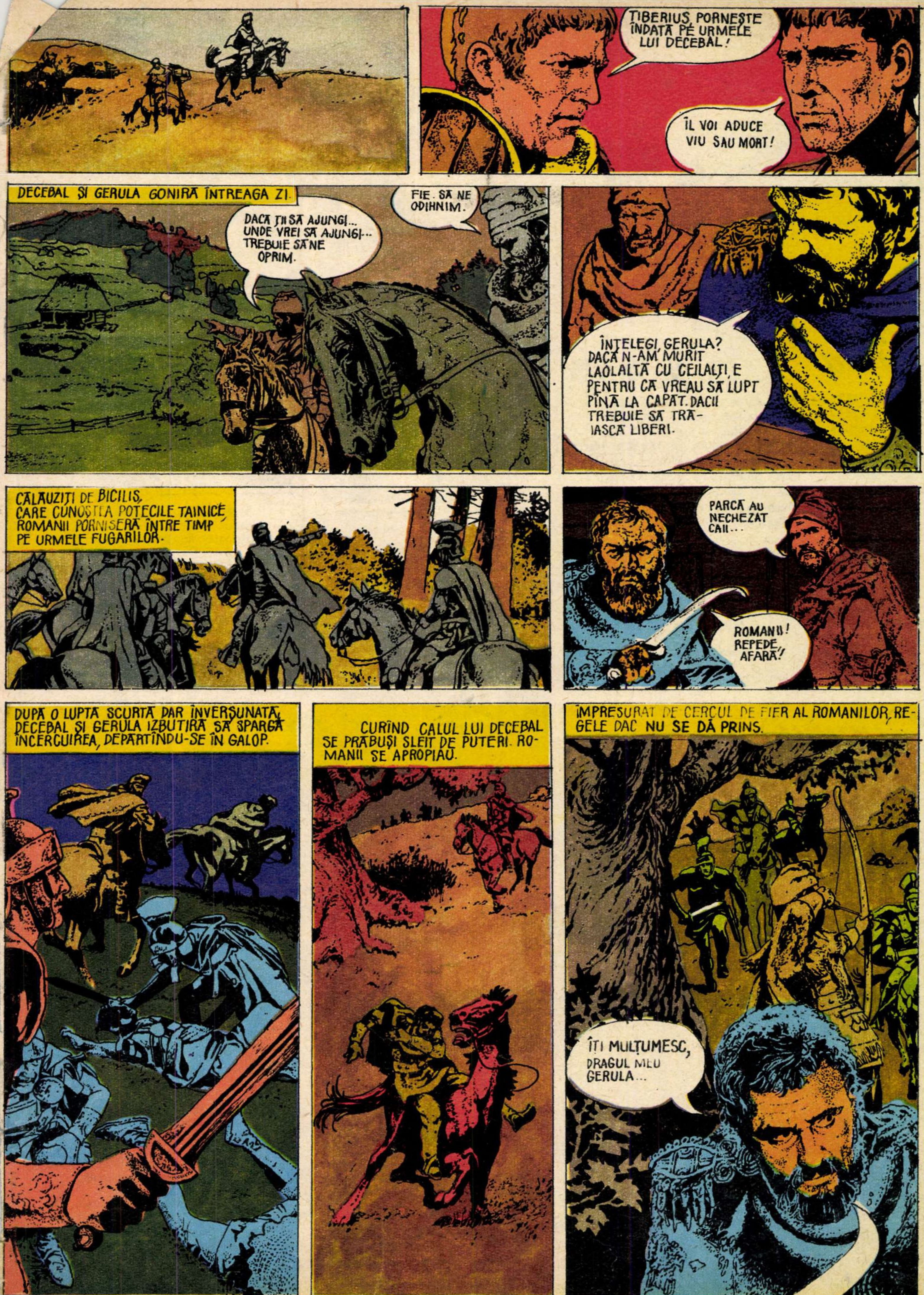
TIBERIUS PORNEŞTE ÎNDATĂ PE URMELE LUI DECEBAL!
ÎL VOI ADUCE VIU SAU MORT!
DECEBAL ŞI GERULA GONIRĂ ÎNTREAGA ZI.
DACĂ ŢII SĂ AJUNGI... UNDE VREI SĂ AJUNGI... TREBUIE SĂ NE OPRIM.
FIE. SĂ NE ODIHNIM.
ÎNŢELEGI, GERULA? DACĂ N-AM MURIT LAOLALTĂ CU CEILALŢI, E PENTRU CĂ VREAU SĂ LUPT PÎNĂ LA CAPĂT. DACII TREBUIE SĂ TRĂIASCĂ LIBERI.
CĂLĂUZIŢI DE BICILIS, CARE CUNOŞTEA POTECILE TAINICE, ROMANII PORNISERĂ ÎNTRE TIMP PE URMELE FUGARILOR.
PARCĂ AU NECHEZAT CAII...
ROMANII! REPEDE, AFARĂ!
DUPĂ O LUPTĂ SCURTĂ DAR ÎNVERŞUNATĂ, DECEBAL ŞI GERULA IZBUTIRĂ SĂ SPARGĂ ÎNCERCUIREA, DEPĂRTÎNDU-SE ÎN GALOP.
CURÎND CALUL LUI DECEBAL SE PRĂBUŞI SLEIT DE PUTERI. ROMANII SE APROPIAU.
ÎMPRESURAT DE CERCUL DE FIER AL ROMANILOR, REGELE DAC NU SE DĂ PRINS.
ÎŢI MULŢUMESC, DRAGUL MEU GERULA...

(VA URMA)

Partidul s-a născut cu primăvara

În piscuri limpezi străluce primăvara
Și orice ram e-un fluier sau un nai.
Partidul s-a născut cu primăvara
Nestăvilită, care urcă-n mai.

O, Patrie, de aur ți-e brățara
De rodul muncii de pe-ntinsul plai!
Tu vei trăi mereu cu primăvara
În care s-a născut partidu-n mai!

Urmașii noștri vor primi comoara
Neatîrnării sfinte-n dulce grai
Și vor slăvi în veacuri primăvara
Partidului ce-a biruit în mai!

NICOLAE MARIANA,
clasa a VI-a,
Cenaclul literar «I.A. Bassarabescu»,
Ploiești

Cînt pionieresc

Ni-s zorile ca florile de mai,
Cum soarele răsare dimineața,
Iar zîmbetul ne luminează fața,
În cînt pionieresc pe mîndrul plai.

Doar gînduri mari răsar în piepturi, lin,
Precum sămînța ce rodește-n țară;
Avem în suflet numai primăvară,
Vibrează-n noi, coloane de lumini.

Simt azi că ziua-aceasta e a mea.
Dorința-mi este și mai arzătoare:
Aș vrea să mă înalț, cutezătoare,
Să cînt copilăria, în zbor de rîndunea.

NICOLETA CĂMĂRĂSCU,
clasa a VIII-a,
Școala generală nr. 1, Adjud,
județul Vrancea

Omului nou

Ți-am săpat numele în granitul din stîncă
cu dalta naturii — de apă și vînt,
ca numele tău de dor și de cînt
să-l cunoască și piatra-n tăria-i adîncă.

Ți-am săpat numele în cristalul izvoarelor,
în murmurul șoptit al mării,
în infinitul sublim al visării,
în zborul înălțat și lin al cocoarelor.

Ți-am cules numele din holda mănoasă,
din bobul din spic — legănat și fecund,
din pîrga viței, din fructul crescînd,
din ploaia de roze, din lumina din casă.

Ți-am trimis numele în torentul solar,
în noianul de aștri de pe bolta senină,
în lumină din ziuă, în îngînarea lină
a aurorii cu spectrul selenar.

Ți-am ascultat numele în doina pădurii,
l-am auzit în umbra nucului din drum,
în roșul din mac, în clipa de-acum
și-n clipa de mîine, în cîntul făpturii.

Și dacă ți-am înscris numele în rodnicia vieții,
în gînd și ființă, cu litere de foc,
e pentru că pe toate le-ai strîns la un loc
tu, comunist, stegar al demnității.

LUMINIȚA VĂTARU,
clasa a VIII-a,
Școala generală Măgirești — Bacău

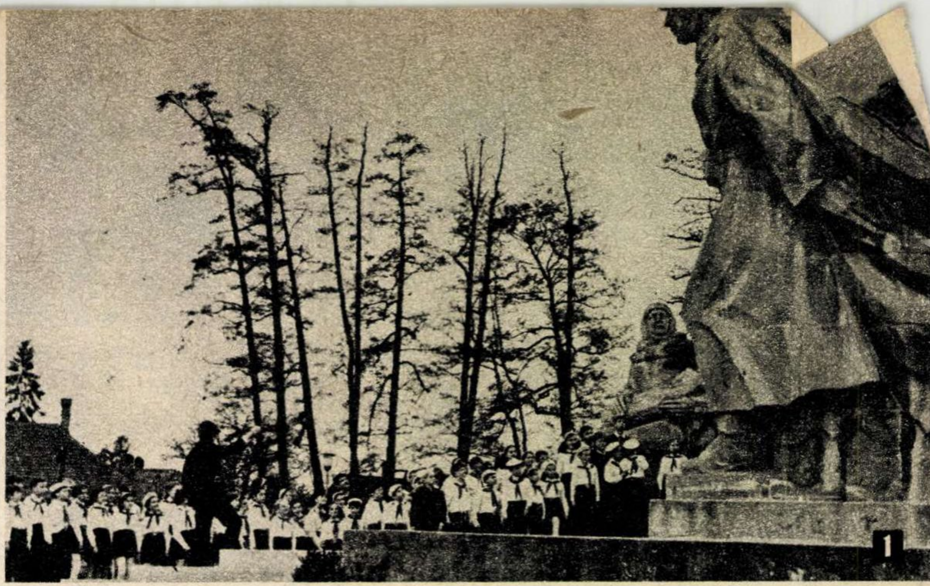
1

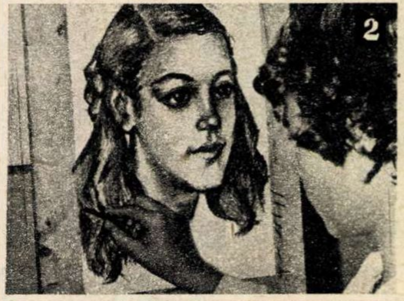
2

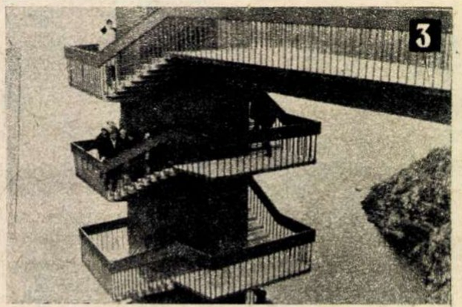
3

4

5

Constelația PIONIERII

1. Eroilor de la Carei, eliberatorii ultimei localități românești de sub **dominația fascistă, omagiul nostru.**

2. Ultimul retuș (foto: cercul de pictură, Casa pionierilor, Cîmpia Turzii).

3. Numai de aici, de sus, poți să-ți dai seama ce înseamnă un baraj de hidrocentrală (foto: Adina Savu, Casa pionierilor, Rădăuți).

4. Chibzuință, atenție, precizie — garanții ale oricărui lucru bine făcut (foto: Radu Țariuc, Casa pionierilor, Cîmpina).

5. «Ca-n povești a crescut sora mea» (foto: membrii cercului foto, Casa pionierilor, Rădăuți).

6. Adîncă reculegere — cu gîndul la faptele marelui voievod: Mihai Viteazul. «Sub semnul vitejiei lui, am devenit pionieri» (foto: Remus Hădăreanu, Șc. gen. nr. 10, Turda).

7. Flori și cravate roșii cu tricolor, sub drapelul patriei: o nouă generație în marea familie a pionierilor.

8. «Continuitate» (foto: Cornelia Negreanu, Casa pionierilor, Adjud).

9. Nu peste multă vreme această aglomerare de piese va prinde viață, iar cartul va «zburda» pe aleile parcului (foto: Gh. Paulian, Casa pionierilor, Cîmpulung, Argeș).

10. «Dialog între generații, la Giarmata» (foto: Gaiță Dan, Școala generală nr. 12, Timișoara).

11. Lumea minunată, fantastică, a primelor litere (foto: Olga Dărăban, Casa pionierilor, Oradea).

12. «Petale» (foto: Constantin Huțu, Școala generală nr. 2, Botoșani).

13. Mîna e nesigură — sîntem abia în clasa I, dar sîntem hotărîți să învățăm (Cercul de ceramică, Casa pionierilor, Horezu).

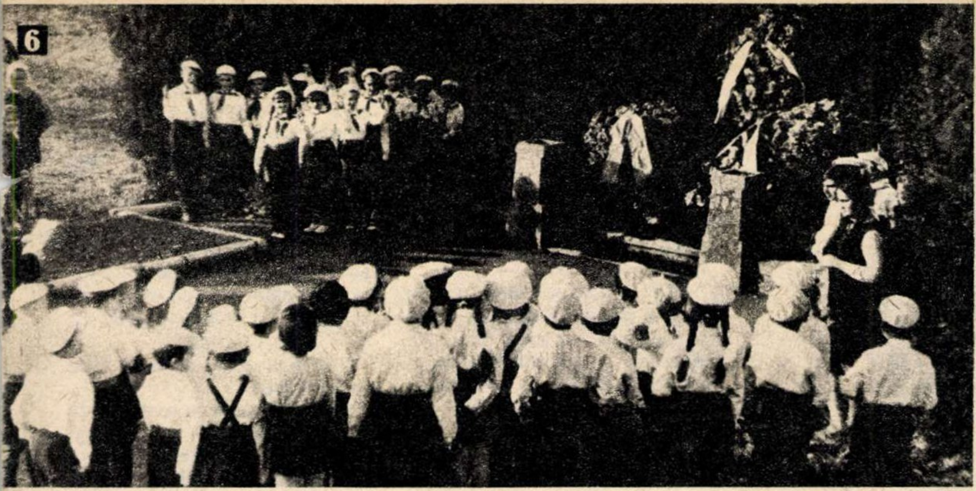
6

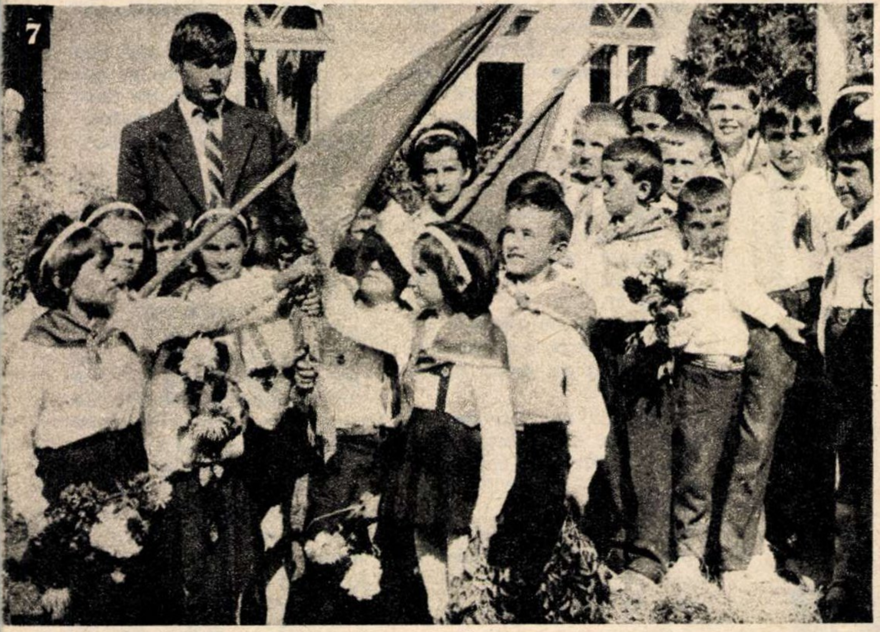
7

constelaţia PIONIERII

8

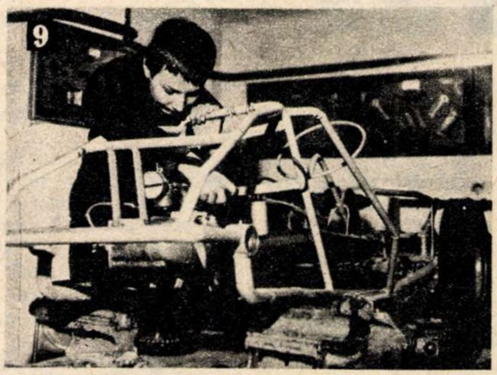
9

10

11

12

13

1

Itinerar eroic

Un itinerar e constituit din **puncte de interes,** iar cînd punctele de interes sînt Cozia, Alba Iulia, Mirăslău, Cîmpia Turzii sau Oarba de Mureș, iar excursioniștii, copii purtători ai cravatei roșii cu tricolor, atunci excursia nu este o simplă excursie, iar la locurile amintite, popasurile constituie prilejuri de evocare a unor momente de adîncă vibrație patriotică din istoria patriei.

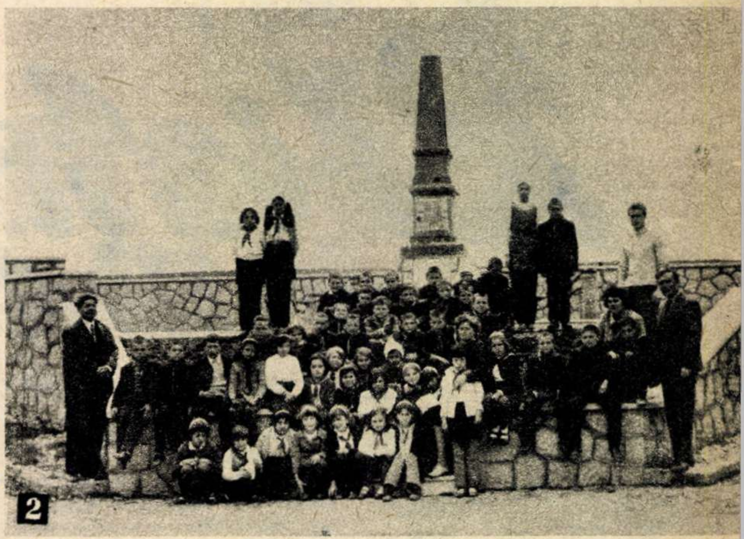
2

3

Cei 50 de pionieri ai unității Școlii generale din comuna Celaru, județul Dolj, au parcurs itinerarul amintit, desfășurînd la fiecare loc acțiuni complexe: momente festive, serbări omagiale, depuneri de flori etc.

Iată-i la Cozia, după terminarea momentului de evocare (foto 1). «Ale turnurilor umbre peste unde stau culcate» — celebrul vers al lui Grigore Alexandrescu din «Umbra lui Mircea la Cozia». Aici, unde odihnește marele voievod, te simți parcă înconjurat de ecourile ce răzbat din veacuri.

Dealul Furcilor din Alba-Iulia (foto 2). Acest loc a prilejuit copiilor rememorarea unor alte pagini de istorie strîns legate de numele lui Horia, Cloșca și Crișan. Ajunși în inima Transilvaniei, pionierii doljeni au adăugat noi dimensiuni la imaginea lor despre istoria patriei, despre eroismul românilor, prin popasul la Oarba de Mureș. Copiii din localitate i-au primit pionierește pe colegii lor: cu saluturi, trompete, tobe și drapele (foto 3). În acest loc, copiii l-au ascultat cu interes pe învățătorul Tatomir Haralambie care a luptat aici, la cota 463.

Împreună, oaspeți și gazde, au plantat un tei și un nuc (foto 4). «Teiul — pentru că sîntem pionieri, au spus ei, și nu-i vom uita pe cei care, cu prețul sacrificiului lor, au pus temei libertății noastre de astăzi. Nucul — pentru că făgăduim cu bărbăție să apărăm această libertate, pe temelia căreia, vom construi viitorul de mîine al patriei».

4

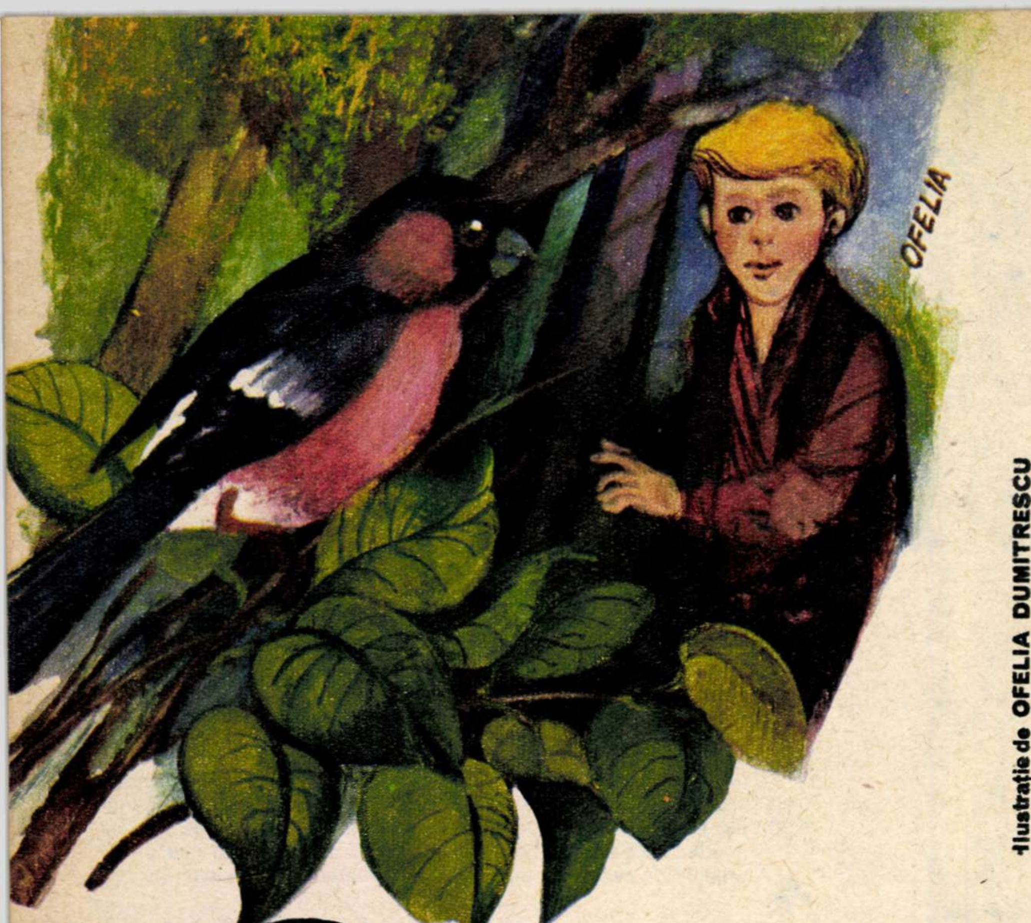

Ilustrație de OFELIA DUMITRESCU

Băiatul și pădurea

Schiță de MARIN IONIȚĂ

De fapt nu plecasem de acasă nici ca să-l sperii puțin pe tata, nici ca să obțin ceva și cu atît mai puțin ca să nu mai mă întorc.

Dar nu știu cum se făcea că treceam printr-o perioadă cînd eram tentat să mă cam joc cu focul. Ba știu cum se făcea, se întîmplase pînă atunci ca de cîte ori mă aflam în fața unei primejdii să apară tocmai la timp mîna ocrotitoare a tatălui meu și să mă apere. Eram aproape convins că mie, unul, orice aș face, nu mi se poate întîmpla nimic rău, iar pe de altă parte eram curios să iscodesc pînă unde se întinde invulnerabilitatea aceea a mea, pînă unde poate să ajungă puterea tatălui meu de a mă supraveghea și de a interveni la timp.

Am mers și am mers, toată ziua, zi de vară pînă-n seară. Urcam dealuri și coboram văi pe poteci necunoscute și fără poteci, săream peste pîraie, mă strecuram prin tufișuri, ba a trebuit să trec și prin niște smîrcuri. Și copacii cu bolțile mereu împreunate deasupra mea și atîta singurătate și atîta pustiu de liniște și totul este încurcat, punctele cardinale se zbenguie prin crengi, soarele, cînd la dreapta, cînd la stînga, cînd nu e, se joacă de-a v-ați ascunselea. Miazăzi se dă huța cu miazănoapte, răsăritul se pierde după copaci, iar apusul vine neîndurător. Și tu, încotro, băiete? S-au zăticnit toate pe aici, nimic nu mai e ca acasă, unde n-apucai să-ți rostești bine gîndul,că se și împlinea dorința.

Și cum venea noaptea trebuia să-mi găsesc un adăpost.

Și tocmai cînd nu știam ce să mă mai fac, am dat de un copac gros, numai scorbură, parcă scos în calea mea la comandă. Se vede treaba că n-am rămas chiar singur pe lume. Îmi amenajez adăpostul, ca și cum ar fi cineva pe acolo care să mă laude, adică mătur cu un mănunchi de nuiele, îmi aduc un braț de cetină pe care să mă culc, presar vreascuri uscate de jur-împrejur ca să aud dacă se apropie cineva tiptil și îmi maschez intrarea cu crengi înfipte în pămînt, lăsîndu-mi, firește, loc pentru a privi în afară fără a fi văzut. Să fie clar că nu sînt o sălbăticiune oarecare. Eu sînt pui de om, fiul tatălui meu cel puternic și mă pusesem de bună voie în această situație și nu aveam decît s-o accept și să mă descurc. Și mă descurc. Îmi verific încă o dată lanterna. E-n regulă. Mă așez pe cetină și încep să rod la biscuiți. Am și un bidon de plastic, prevăzător băiat! Biscuiții sînt cam scorojiți, dar dacă te mai ajuți cu cîte o gură de apă, merge.

Ca să nu mă prindă somnul și să fiu luat prin surprindere, restul nopții îl petrec în picioare, în scorbură, ca un soldat în gheretă.

Și se întunecă pădurea.

Și trece peste noi o furtună.

Și părul mi s-a făcut ca de sîrmă pe cap și dacă îmi trec palma peste el pîrîie. Poate că sar și scîntei. Dar important e să nu-mi fie frică. Să nu se vadă că mi-e frică.

În urma furtunii se lasă o liniște mare.

Bufnița de pădure, liliecii, o pasăre se mută pe altă cracă. O broască țestoasă țipă în gură de șarpe, dar dincolo de dealuri și de văi, undeva, departe, în smîrcuri.

Și iar liniște.

Și foșnește ușor tufișul din față.

—Te știu că tu ești.

Bineînțeles că a fost mereu pe aici. Tăticul meu.

—Tu nu vrei să mergem acasă? O să ai mîine atîtea treburi.

Vrea să tacă. Dar uită că nu mai poate să se abțină. «Hapciu» —strănută.

—Hai, lasă joaca, vino încoace, ai stat afară și te-a udat și e răcoare, cetina e uscată, am și un prosop moale, hai tăticu!

Mai strănută o dată, dar nu vrea să răspundă. Grozav le mai place oamenilor mari să facă uneori pe copiii.

—Ți-ai luat concediu pentru asta, ți-ai luat și tu concediu? Zău, ce bine-mi pare, dacă vrei rămînem o săptămînă întreagă în pădure. Să facem pe indienii, culegem ciuperci și trăim din vînat.

Și cum nu mai am răbdare, aprind lanterna să-l scot din întuneric. Dar ce am în fața ochilor nu poate să fie om. Ieșit pe jumătate din tufiș, ceva pe patru picioare și cu un cap cît o buturugă. Primul lucru pe care-l fac e să sting lumina, ca dihania să nu mă descopere. Însă acuma, că știu unde se află, descopăr namila, o clădăraie de umbră printre frunze, care, iat-o, ca să nu mai lase nici o îndoială, își scutură blana de apă și fornăie pe nas. Îmi îngheață sîngele în vine. Dar nu ține mult. Un val de căldură îmi coboară în membre, e bine, cum am putut să mă sperii în așa hal?!

—Hai că mă faci să rîd, cunosc de mult trucul ăsta.

Mai strănută încă o dată, nu i-a priit afară în ploaie, dar nu se mișcă de acolo.

—E trucul împăratului care s-a băgat sub pod ca să-l încerce pe Harap-Alb, îl știu și copiii de grădiniță, hai că nu mă sperii.

Tușește. Fornăie pe nas și tușește.

—Nu mai ține pe tine pielea aia, e roasă de molii, te-a făcut ploaia ciuciulete, aide, vino, aici e uscat.

Cînd s-au adunat atîtea perechi de ochi în tufiș? Ochii ursului și ai cerbului și ai lupului, ochii porcului mistreț. Dar de ce m-aș teme? Tatăl meu știe el mai multe decît un Volbură Împărat, și cu tehnica modernă se poate orice, și ține el să dea o reprezentație ca lumea, cu toate animalele care se află în atlasul zoologic, chiar cu cele declarate monumente ale naturii, treaba lui, îl privește. Eu nu am de făcut decît un singur lucru, să mă țin tare, să nu se vadă că mi-e frică. Că mi-e frică de urs, de lup, de mistreț, de cerb, de șobolani, de lilieci, de urechelnițe, de păianjeni, de umbre, de trosnete, de fîșîitul frunzei. Că mi-e frică de frică.

Și nici nu prind de veste cînd se face ziuă.

Și ce văzusem eu toată noaptea nu erau niște vedenii. Fel de fel de viețuitoare ale pădurii pe o limbă de pămînt.

Între mine și ele, valea plină de apă.

Umblu năuc printre ape. Toate viroagele sînt pline de apă. De abia pe la prînz dau într-o poiană de o casă de pădurar. Pădurarul își flutură cămașa pe acoperiș.

Și vine un elicopter în care încap și eu și familia pădurarului, și ceva bagaje și un ied, dar un ied domestic, pe care îl țin pe genunchi.

Și casa noastră uitată deschisă, cu ușa la perete.

Și un bilet la vedere, pe care fără îndoială că tata l-a lăsat imediat după plecarea mea, crezîndu-mă undeva, prin vecini.

«Dragă băiete, eu s-ar putea să lipsesc cîteva zile. Sînt pe undeva niște inundații, apa a rupt un dig și calea ferată, e nevoie și de mine. Tu să nu fii îngrijorat, pentru orașul nostru nu există nici un pericol oricît ar ploua. Ai alimente în frigider și în cămară, să-ți gătești cîte ceva, dar să iei neapărat și o masă caldă, la cantină. Banii sînt unde îi știi. Dacă dă mama telefon de la sanatoriu să-i spui că pe aici e numai bine. Să fii mereu cuminte. Tata.»

Deschid televizorul.Un bărbat în luptă cu puhoaiele. Reporterul spune că bărbatul acela a salvat cîțiva copii de la înec. Nu se vede bine, poate că e chiar EL.

Te aștept, tăticule, acasă la noi.

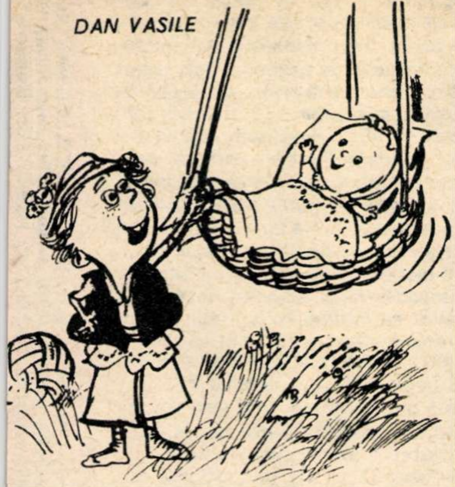
DAN VASILE

—He, he, he... Spune după mine... Cu-pa Cu-te-ză-to-rii la fot-bal... hai spune!

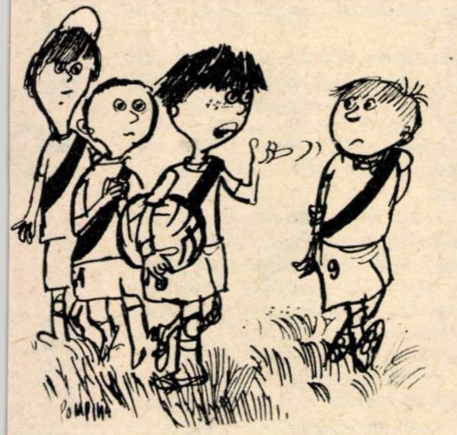

— Măi Vasilică, nu-l mai imita pe Dumitrache... că pierdem și anul ăsta... cupa!!!

ANTENA

RADIO:

● Săptămîna radiofonică 13-19 iunie debutează (duminică, 13 iunie, orele 8, programul II) cu un spectacol alcătuit din două piese ale lui Ovidiu Zotta — «Labirintul» și «Rămășagul». ● «Flori pentru un imens buchet» de acțiuni pionierești în întîmpinarea «Zilei pionierilor» vă oferă «Microfonul pionierilor» (marți, 15 iunie, orele 18,30, pr. II, în reluare miercuri, 16 iunie, orele 11,05, programul I). ● Întrucît ne aflăm în săptămîna în care se definitivează proiectele de vacanță, emisiunea «Studio-Radar» vă vine în ajutor joi, 17 iunie, orele 18,30, cu o «Avanpremieră la vacanța mare». ● «Operațiunea Galionella», radio-documentarul Marianei Varga ce se va difuza în cadrul emisiunii «Vreau să știu» (vineri, 18 iunie, orele 18,30, programul II), ne introduce în lumea microorganismelor folositoare omului. ● La sfîrșitul săptămînii (sîmbătă, 19 iunie, orele 18,30, programul II), în emisiunea «Chipul țării mele» vor lua startul spre vacanță Expedițiile «Cutezătorii».

TELEVIZIUNE:

● În cadrul emisiunii «Tot înainte» (duminică, 13 iunie, orele 8,40, programul I) veți putea viziona o nouă ediție a concursului republican de construcție și creație tehnică pentru pionieri, intitulat «Mîini de aur», urmată de un spectacol artistic pionieresc. La orele 9,35, ca de obicei, filmul serial «Daktari» (în reluare luni, 14 iunie, orele 20, programul II). ● «Micul ecran pentru cei mici» prezintă (duminică, 13 iunie, orele 17) sceneta «Cei patru... de la IV» de Victor Popa (în reluare sîmbătă, 19 iunie, orele 10, programul I). Emisiunea este realizată de Romanița Ștentel și Octavian Niță. ● «Eroi îndrăgiți de copii» vă oferă tot duminică (orele 20, programul II) un film de desene animate. ● Emisiunea «O viață pentru o idee» (sîmbătă, 19 iunie, orele 13,05) prezintă viața și opera unuia dintre cei mai mari savanți europeni din domeniul microbiologiei — profesor emerit, acad. Constantin Ionescu-Mihăilești — într-un film realizat de dr. Radu Iftimovici și Dan Popovici. ● În fiecare zi a săptămînii veți putea viziona, ca de obicei, «1001 de seri».

FĂRĂ CUVINTE

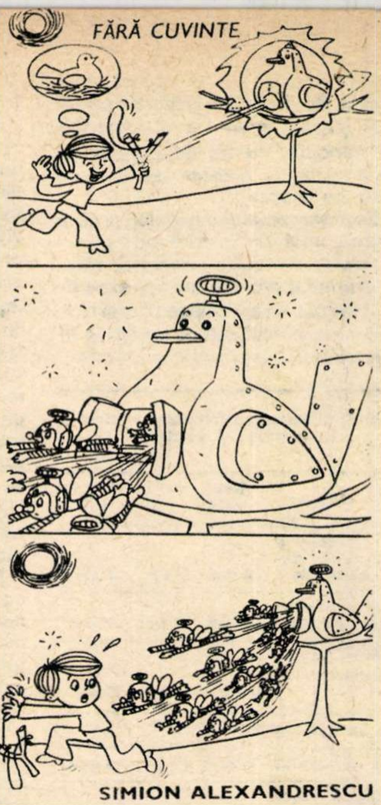

SIMION ALEXANDRESCU

TRIBUNA SPORTULUI

TENISMENII CLUBULUI „TOT ÎNAINTE" SE ȚIN DE CUVÎNT!

De curînd, în localitatea Nyiregyhaza din R.P. Ungară s-a desfășurat cea de-a patra ediție a întîlnirii internaționale de tenis — reprezentative de copii și juniori — la care au participat tineri tenismeni din R.S. România, R.S. Cehoslovacă, R.P. Polonă, R.P. Bulgaria și R.P. Ungară.

Ca și la edițiile precedente, reprezentanții noștri — tenismeni ai clubului «Tot înainte», antrenați de prof. Tudorel Bădin — au fost printre animatorii principali ai întrecerii. Întîlnirea pe echipe, atît la fete cît și la băieți, a fost cîștigată de reprezentanții noștri, care au dat dovadă de un excelent spirit de echipă.

Cunoscuți deja de către iubitorii tenisului din țara noastră, deținînd performanțe de nivel republican la multe categorii de copii și juniori, tenismenii care și-au luat drept denumire a clubului deviza pionierească «Tot înainte» se țin deci de cuvînt: tot mai multe și îmbucurătoare succese.

Întorși de curînd de la întîlnirea internațională amintită, i-am găsit la baza lor sportivă, antrenîndu-se intens. Aflînd că dorim să scriem despre succesele lor, unul dintre ei ne-a sugerat că ar fi mai bine, mai frumos dacă le-am putea trece numele tuturor. «Tuturor?» — ne-am cam speriat noi. «Da, dacă se poate. Acesta ar fi un fel de angajament public, în revista «Cutezătorii», că nici unul nu va dezminți vreodată deviza noastră — Tot înainte!»

Da? Fie: Iată-i: Surorile Lucia și Maria Romanov, Delia Răileanu, Nadia Becherescu, Cosmina Popescu, Cristina Boboc, Luminița Sălăjan, Genoveva Voinea, Daniela Predica, Silviu Zancu, Sorin Popescu, Șerban Nisiparu, Andrei Pantazopol, Sandu Popovici, Andrei Mîrza, Ovidiu Popescu, Cristian Dumitru, Daniela Constantinescu și Dorel Pop.

I.T.

JURNALUL OLGUȚEI

Mai multe corespondente mi-au solicitat modele de îmbrăcăminte adecvată anotimpului în care ne aflăm, diferitelor împrejurări ale vacanței — muncă patriotică, educație fizică, excursii etc. Iată, vă ofer cîteva «metamorfoze» ale unui pantalon uzat, care poate deveni un accesoriu multifuncțional. Printr-o primă transformare, veți căpăta un șort potrivit pentru sport, pentru activitățile de muncă patriotică, excursii etc. Dar tot atît de bine îl puteți modifica într-o foarte originală fustiță care, împreună cu un mic bolerou confecționat din restul pantalonului, constituie un compleu tineresc. O nouă combinație utilă pentru diminețile sau serile răcoroase: cu un material în carouri veți obține o fustă sport, la care asortați o bluză sau un pulover în nuanțele caroului.

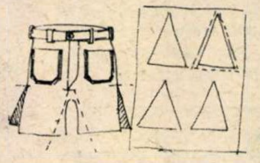

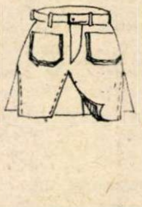

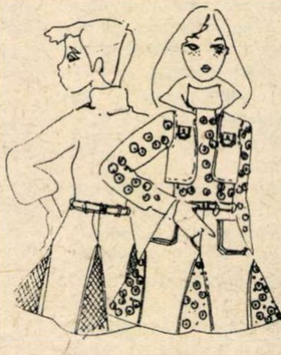

Și acum, un anunț important pentru corespondentele care m-au rugat să le dau informații referitoare la Liceul de coregrafie din București: examenul de admitere începe pe data de 16 iunie a.c. și constă în examen medical (probă eliminatorie), verificarea aptitudinilor fizice și muzicale, a simțului ritmic. *Se pot prezenta la admitere elevi absolvenți ai claselor a III-a și a IV-a, indiferent de domiciliul părinților sau al tutorilor legali. Liceul dispune de internat și cantină.*

POȘTA
„CUTEZĂTORII"
REDACȚIEI

un milion de prieteni

● Cristian are dreptate ● Cristian n-are dreptate ● Dudu are dreptate ● Dudu n-are dreptate ● Cine are dreptate?!

Întîmplările relatate de corespondentul meu **Cristian Micu** în numărul trecut al revistei au produs o vie dezbatere în rîndurile cititorilor.

Vă reamintesc, pe scurt, că, în scrisoarea sa, **Cristian povestește cum, din pricină că a trebuit să repare bicicleta unui băiețel din vecini, a întîrziat la o activitate pionierească foarte importantă — lucrările pentru construcția unui nou atelier-școală. Comandantul detașamentului, Dudu Teodorescu, a considerat această întîrziere cu atît mai reprobabilă cu cît Cristian fusese ales să răspundă de brigada lor de muncă patriotică. În consecință l-a înlocuit imediat cu alt coleg și l-a criticat și la «Semaforul Cutezătorii». Faptele sînt relatate pe larg în numărul 23 al revistei.**

Să citim împreună cîteva din primele scrisori în care cititorii comentează acest caz:

● **Margareta Stolnic,** cl. a cincea, Iași: **«Eu cred că dreptate are Cristian. A întîrziat, dar nu din lene, nu ca să se distreze, ci ca să-l ajute pe Puiu. Comandantul detașamentului, Dudu Teodorescu, ar fi trebuit să țină seama de acest lucru. Sînt de acord că nu trebuie să întîrziem dar, înainte de a-l mustra pe cel în cauză, e obligatoriu să aflăm de ce a întîrziat. Cred că Dudu s-a grăbit, a fost prea aspru.»**

● **Nina Buliga,** cl. a opta, Constanța: **«Aparent, Cristian Micu nu merita să fie tratat atît de sever. A făcut el o faptă bună? A făcut. Numai că, să nu uităm, Puiu îl tot ruga DE TREI ZILE să-i repare bicicleta. Or, tărăgănînd lucrurile — aspect din care reiese că lui Cristian nu-i place să facă lucrul potrivit la timpul potrivit — s-a apucat s-o repare exact cînd îl aștepta o sarcină foarte importantă. Îl rog să mă ierte că i-o spun: degeaba face pe victima! În realitate, e un băiat nepunctual din toate punctele de vedere și Dudu are dreptate că l-a certat!»**

● **Dorel Varga,** cl. a șaptea, Cluj-Napoca: **«Bine, Cristian a întîrziat. Dar ceilalți de ce N-AU ÎNCEPUT LUCRUL? N-aveau decît să-l critice la venire, dar în mod normal n-ar fi trebuit să stea degeaba, așteptîndu-l. E limpede că au folosit întîrzierea lui Cristian ca pretext de a-și pierde timpul! Eu aici cred că are o vină Dudu Teodorescu. El, fiind comandant, trebuia să le spună să înceapă lucrul și să fi fost el cel dintîi care să pună mîna pe unelte.»**

● **Mircea Mircioiu,** cl. a șaptea, Craiova: **«Eu cel mai tare l-aș critica pe Dudu. Nu e consecvent deloc. Pe de o parte, încearcă să-l îmbuneze pe Cristian, iar pe de alta, îi face caricatura la «Semaforul Cutezătorii»! Cum vine asta?!»**

● **Didel Vișan,** cl. a doua, București: **«M-a impresionat foarte mult necazul lui Cristian. Eu cred că totuși Cristian, care are 13 ani, a procedat bine ajutînd un băiat de vîrsta mea. În blocurile noastre sînt destui elevi mari care nu ne dau nici o atenție. Ei mai mult ne necăjesc. Ei, de exemplu, cînd încep fotbalul ocupă tot terenul de joacă și noi trebuie atunci să ne jucăm pe trotuar și chiar pe stradă, unde trec mașini și părinții atunci ne cheamă în casă ca să nu fim în pericol. Eu aș vrea să am un prieten mai mare, cum este Cristian.»**

Dragi cititori, aștept în continuare părerile și comentariile voastre asupra cazului relatat în nr. 23 al revistei. Vă puteți referi **atît la cele povestite** de Cristian, cît și la **opiniile exprimate** de către cititorii cărora le-am dat cuvîntul mai sus. Dacă și **la voi s-au întîmplat cazuri** care pot fi puse în relație cu faptele discutate, referiți-vă și la ele.

Nu uitați să precizați pe plic că e vorba de ancheta «Cine are dreptate?» Dacă doriți, puteți atașa scrisorii fotografiile voastre precum și — în caz că aveți posibilitatea — orice alte fotografii care ar putea ilustra cele spuse de voi. Ne va face plăcere să le publicăm odată cu corespondențele respective.

OVIDIU ZOTTA

Scrisorile adresate acestei rubrici vor purta, ca de obicei, mențiunea **«Un milion de prieteni».**

Expedițiile Cutezătorii

DRUM BUN ȘI VÎNT PRIELNIC!

Din Nedeia, județul Dolj, pioniera **Mariana Păpădie** ne scrie că membrii echipajului «Izvorașul» (din care face și ea parte, fiind secundul și cronicarul acestuia) «ard» de nerăbdare să pornească în expediție: **«Ne-am terminat pregătirile și abia așteptăm să luăm startul. Vom străbate unul dintre cele mai frumoase și interesante itinerare, mai întîi în masivul Iezer-Păpușa,** apoi și-n **Piatra Craiului, unde vom face cercetări complexe. Toți membrii echipajului nostru, aleși... pe sprînceană, sîntem nu numai hotărîți, ci și convinși că vom reuși să realizăm o expediție poate la fel de bună ca a colegilor noștri din Ogrezeni, care au cucerit aurul ediției din 1974...»**

Sînt tot mai numeroase, în ultimul timp, scrisorile de felul acesta pe care le primim zilnic la redacție, fiecare în parte și toate laolaltă dovedindu-ne că, după aproape un an de intense pregătiri, iată, «corăbiile» expediționarilor sînt, în sfîrșit, gata de drum. Bine echipate, cu toți «marinarii» la bord — fiecare la postul lui —, așteaptă acum clipa în care vor ridica ancora și, cu toate pînzele sus, vor porni, rînd pe rînd, pe apele vacanței mari, în călătorii pe cît de temerare, pe atît de fascinante. Din județul Constanța vor porni circa 300 de echipaje, din județul Arad aproape 200, din Municipiul București peste 100, din județul Cluj cam 180... În total, circa 3 500,o uriașă flotă — cea mai mare din istoria de opt ani a expedițiilor, pregătită pentru a lua cu asalt și a cuceri noi... domenii ale cunoașterii.

Vești, fapte și date care ne bucură. În același timp însă, acum, cînd pînă la semnalul de pornire (care pentru multe dintre echipaje va fi dat chiar în prima zi de vacanță) a mai rămas puțin timp, ne simțim datori și obligați să ne adresăm tuturor participanților la cea de a VIII-a ediție a Expedițiilor «Cutezătorii» cu cîteva sfaturi de ultimă oră, mai ales că mulți dintre ei ni le și cer.

ÎN LITERA ȘI-N SPIRITUL REGULAMENTULUI

Unii expediționari ne-ntreabă cum să facă pentru a-i întrece pe toți ceilalți și a cuceri marele trofeu «**Busola de aur**». Alții, afară din cale de entuziaști, ne informează că și-au propus nu numai să străbată munții, ci și să-i... mute din loc, mai precis să realizeze pe trasee, în cele zece-cincisprezece zile, atîtea **obiective principale,** cît într-un an întreg. Dintre ei nu lipsesc nici cei îndrăzneți cam peste măsură, care și-au ales trasee de creastă, convinși că numai în felul acesta vor putea ieși din anonimat.

Tuturor acestora — și altora, care vor cu orice chip să uimească lumea cu performanțele lor — le recomandăm, cu insistență, pondere și realism. Orice expediție, oricît de simplă, e o întreprindere temerară și nu e cazul ca dificultățile ei să fie sporite în mod artificial. Înainte de-a porni la drum, citiți încă o dată, cu maximum de atenție, regulamentul Expedițiilor «Cutezătorii» (publicat în nr. 19 a.c.), și respectați-l întocmai, atît în litera cît și în spiritul lui. Numai procedînd așa veți reuși să realizați expediții reușite și eficiente, care vor rămîne pentru totdeauna în amintirea voastră.

SĂNĂTATEA, INTEGRITATEA FIZICĂ ÎNAINTE DE ORICE

Le-am spus-o, de fiecare dată, și participanților la celelalte ediții ale Expedițiilor «Cutezătorii», v-o spunem și vouă: **NU RISCAȚI NICI O CLIPĂ! Mai bine o expediție mai modestă, mai puțin reușită, dar să vă întoarceți din ea cu toții, mai sănătoși chiar decît ați plecat.** Pentru aceasta, trebuie să cunoașteți temeinic și să respectați întocmai, de-a lungul traseelor, legile scrise și nescrise ale turismului în general și ale munților în special. Pentru a evita orice accidente, orice surprize neplăcute, la rugămintea noastră, profesorul **Florian Frazzei** vă face următoarele recomandări:

■ Echipamentul și materialele necorespunzătoare pot fi cauza unor îmbolnăviri sau chiar a unor accidente. De aceea, pe munte, fiecare expediționar va fi echipat obligatoriu, printre altele și cu: bocanci sau ghete de piele (pantofii de tenis sau ghetele de baschet putînd fi folosite numai în timpul popasurilor), un pulover de lînă cu mîneci lungi (nu din material sintetic), trening (numai pentru dormitul în corturi), pelerină împotriva ploii (de preferat cele de polietilenă), lanternă, bidon de apă, rucsac (sub nici o formă acesta nu va fi înlocuit cu geantă, sacoșă sau plasă), sac de dormit. Pe cît posibil, saltelele pneumatice (care-s greu de transportat) vor fi înlocuite cu foi de polietilenă peste care se va așterne un strat de fîn sau de frunze.

■ Supraaprecierea forțelor proprii constituie unul din factorii care generează multe pericole: oboseală, rătăcirea drumului etc. De aceea, expediționarii trebuie să aprecieze cît mai realist valoarea posibilităților lor fizice în funcție de vîrstă (vezi tabelul alăturat).

Posibilitățile fizice în deplasarea pe munte, în funcție de vîrstă

Vîrsta	8-10 ani	10-12 ani	12-15 ani
Durata efectivă a excursiei în decursul unei zile	3 ore	4 ore	5 ore
Lungimea unei etape fără popas	1,5 km	2 km	3 km
Lungimea maximă a traseului într-o zi	5 km	10 km	15 km
Viteza în km/oră	2,5	3	3-4
Durata popasului	15 min.	15 min.	10 min.
Încărcătura rucsacului	2 kg	3 kg	5 kg

■ Pe ploaie de durată este de dorit, pe cît posibil, căutarea unui loc de popas (sub creasta muntelui) și întreruperea deplasării, pentru a evita accidentele datorate lipsei de vizibilitate, alunecărilor etc. Cînd ploile sînt însoțite de descărcări electrice este obligatorie coborîrea urgentă de pe creastă în vale și adăpostirea sub un stei de piatră. Vor fi evitați copacii izolați care atrag trăsnetul și vor fi abandonate (lăsate la o distanță apreciabilă) obiectele metalice lungi și ascuțite (montanți, cuțite etc.). În acest caz se recomandă culcarea pe sol a expediționarilor, fiecare izolîndu-se de acesta prin foaia de polietilenă pe care se presupune că o au la ei.

■ Vor fi obligatoriu evitate instalațiile electrice de orice fel, păstrîndu-se față de acestea, mai ales pe timp de ploaie, o distanță... respectabilă. Nu se va poposi sub cablurile de înaltă tensiune.

■ Pe timp de vînt se va îmbrăca puloverul de lînă și se va pune și pelerina sau hanoracul. Deplasarea pe munte în această situație se va face folosind și mîinile, iar în locurile periculoase expediționarii se vor lega cu o cordelină.

■ Mare atenție la animalele întîlnite pe munte, și la cele mai mici dintre ele, unele fiind deosebit de periculoase. Liliacul, de exemplu, este agent de transmitere a turbării, de aceea se va evita atingerea lui. Cît privește vipera, se știe, mușcătura ei poate fi uneori mortală. Pentru a evita un asemenea accident, deplasarea prin vegetație abundentă (iarbă mare, tufișuri de zmeură etc.) se va face cu deosebită atenție, folosind un băț cu care acestea vor fi mai întîi îndepărtate din față. Se recomandă, de asemenea, încălțarea ghetelor cu carîmb înalt, chiar folosirea moletierelor. În cazul în care va fi văzută o viperă (sau mai multe), locul va fi ocolit fără a o deranja cu ceva (vipera mușcă numai cînd este «enervată»). **Serul antiviperin nu va lipsi din dotarea nici unui echipaj.**

■ Anumite plante (mătrăguna, cucuta, măselarița, rodul pămîntului, unele ciuperci) sînt otrăvitoare. De aceea se va evita consumarea acestora (îndeosebi a ciupercilor dacă nu există temeinice cunoștințe în alegerea lor).

■ În caz de rătăcire (a unui membru al echipajului sau a întregului echipaj), dacă la strigătele repetate nu va răspunde nimeni, se va coborî urmînd firul primei ape întîlnite în cale, care totdeauna duce spre o așezare omenească.

■ Înotul în ape adînci, fără supravegherea profesorului-comandant, este strict interzis. În lacurile de munte și în izbucurile peșterilor, înotul devine și mai periculos, putînd provoca chiar accidente mortale, datorită unui fenomen specific denumit hidrocuție.

■ Există și posibilitatea unor toxiinfecții alimentare, în cazul consumării unor alimente alterate. De aceea cei care pornesc la drum cu hrană proaspătă de acasă nu o vor păstra mai mult de 1—2 zile.

■ În încheiere, o ultimă recomandare: corturile vor fi instalate de fiecare dată pe o terasă mai înaltă, la distanță de albiile apelor și de copacii care ar putea fi prăvăliți de furtună, efectuîndu-se toate amenajările necesare scurgerii apei de ploaie și prevenirii smulgerii acestora de către vînt etc.

Convinși că cei peste 40 000 de expediționari care vor lua parte la această nouă ediție a marii noastre acțiuni vor fi la înălțimea tuturor exigențelor, le urăm tuturor **«Drum bun și vînt prielnic!».**

F. FRAZZEI
C. DIACONU

● Redactor șef: MIHAI NEGULESCU ● Redactor șef adjunct: OVIDIU ZOTTA ● Secretar responsabil de redacție: IOAN DONCA

ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin ILEXIM — serviciul export-import presă — Calea Griviței nr. 64-66, P.O.B. 2001, telex 011226, București.

REDACȚIA: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10
ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» ● TIPARUL; C.P.C.S.

Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU
Tehnoredactor: LUCIA SICOMAȘ

12 PAGINI
1 LEU

În acest număr:

SALUTUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR CU PRILEJUL ZILEI PIONIERILOR

Foto: CONSTANTIN POPESCU

Cutezătorii

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL
ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

25

JOI, 17 IUNIE 1976,
ANUL X (NR. 456)

Debut de vacanță 1976, sub semnul vredniciei și voioșiei pionierești.

ÎN ACTUALITATE:

FORUMURILE JUDEȚENE ALE PIONIERILOR

De cîteva zile, în unele județe au început forumurile pionierești care reunesc delegații aleși în unitățile de pionieri.

Desfășurîndu-se sub puternica impresie produsă de Expunerea tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU,** *secretarul general al Partidului Comunist Român, la Congresul educației politice și al culturii socialiste, forumurile județene au importantul rol de a stabili, în lumina hotărîrilor congresului, modalități concrete de acțiune pentru perfecționarea și îmbogățirea activităților politico-ideologice și cultural-educative ale Organizației pionierilor.*

Programele de activități ale forumurilor pionierești cuprind, pe lîngă numeroasele acțiuni politico-educative, de muncă patriotică, cultural-sportive și de pregătire pentru apărarea patriei, un număr de dezbateri axate pe principalele obiective ale muncii educative desfășurate de Organizația pionierilor.

Dezbaterile, conduse de locțiitori ai președinților consiliilor județene, cu sprijinul comandanților-instructori, al activiștilor organizației, trebuie organizate în așa fel încît să asigure realizarea unui bilanț al activităților din anul școlar 1975/1976, a unui fructuos schimb de experiență între participanți, o analiză temeinică a eficienței acțiunilor organizate, pe diferite domenii, la nivelul grupelor, detașamentelor, unităților, comandamentelor și consiliilor pionierești. În același timp, dezbaterile au menirea de a populariza și stimula cele mai interesante inițiative din activitatea pionierească.

În centrul atenției se va afla modul de acțiune al pionierilor și colectivelor pionierești pentru aplicarea în viață a indicațiilor cuprinse în Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința festivă de deschidere a Forumului tineretului, a hotărîrilor celei de a III-a Conferințe Naționale, precum și a Codului etic al pionierului și a Programului educației prin muncă și pentru muncă, în spirit revoluționar a pionierilor și școlarilor.

Precedate de ample acțiuni desfășurate cu prilejul Zilei pionierilor, forumurile județene constituie minunate prilejuri de manifestare a democrației de organizație, a autoconducerii pionierești. În acest sens, forumurile aleg pionierii membri ai consiliilor județene, locțiitorii președinților acestora, precum și delegații la Forumul Național al pionierilor.

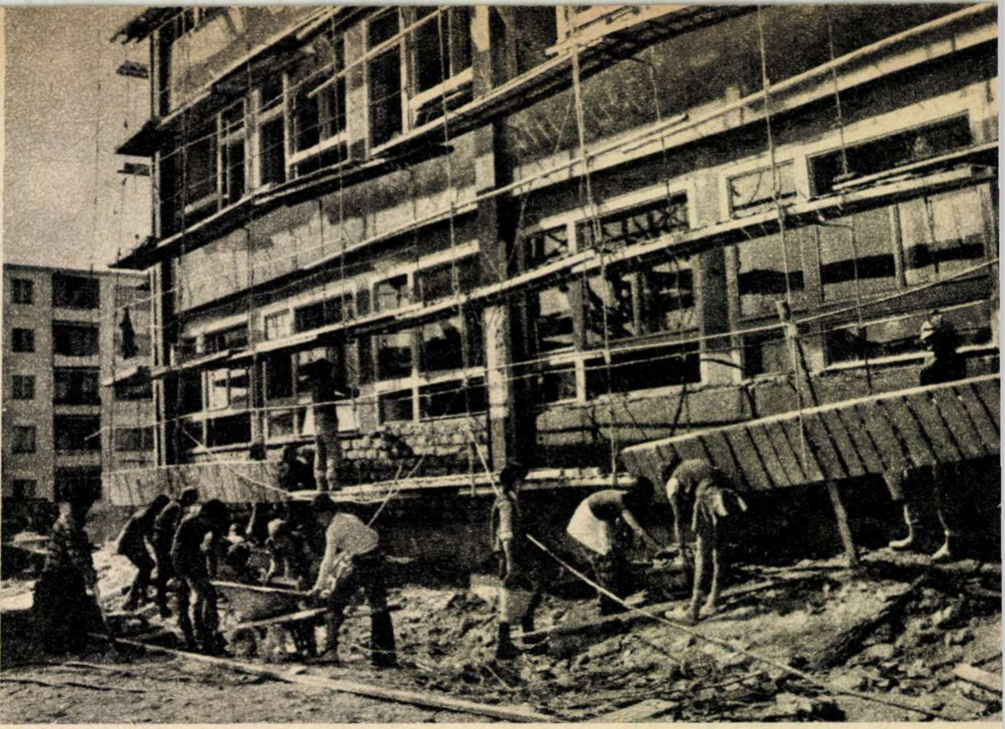

Alături de constructori, brațele noastre cutezătoare.
Foto: Lucian Ristea, Casa pionierilor din Timișoara.

FORUM-PRESS' 76

Un loc aparte între numeroasele activități ale forumurilor județene va ocupa munca pionierilor-redactori, membri ai subredacțiilor pionierești Semafor «Cutezătorii». Munca lor va fi în fiecare zi o competiție pentru realizarea unor ediții cît mai interesante, cunoscut fiind faptul că cele mai reușite numere ale gazetelor Semafor «Cutezătorii» scrise în cadrul forumurilor județene vor fi prezente la expoziția amenajată de către Consiliul județean Galați al Organizației pionierilor — gazda celui de al V-lea Forum Național al Organizației pionierilor.

Urînd succes desfășurării forumurilor județene ale pionierilor, redacția invită membrii activelor pionierești, pe toți cititorii, să trimită știri, reportaje și fotografii privind forumurile pe adresa: **Revista «Cutezătorii», Piața Scînteii nr. 1, București, pentru rubrica Forum-press.**

Victor Tulbure
În lume nu-s mai multe Românii

AUTOGRAF

Pe cea dintîi filă a letopisețului meu liric «ÎN LUME NU-S MAI MULTE ROMÂNII», alese gînduri și urări pionierilor, generația cea mai tînără a comuniștilor români, nădejdea și viitorul de aur al României socialiste, al drumului nostru cutezător care nu cunoaște oprelişti sau întoarceri.

Victor Tulbure
iunie 1976

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII" — ȘCOALĂ PIONIEREASCĂ A IUBIRII DE PATRIE

REZULTATELE CELEI DE A VII-A EDIȚII (1975)

● PESTE 35 000 DE PARTICIPANȚI ● PENTRU PRIMA OARĂ, UN ECHIPAJ FORMAT NUMAI DIN FETE — CÎȘTIGĂTOR AL «BUSOLEI DE AUR» ● DOUĂ NOI TROFEE ● EXPEDIȚIA-OMAGIU «PE URMELE DOROBANȚILOR» CONTINUĂ! ● SUCCES DEPLIN VIITORILOR EXPEDIȚIONARI!

Oferindu-le pionierilor și școlarilor posibilitatea de-a străbate țara în lung și-n lat, de-a observa și de-a studia chiar în mod nemijlocit realitatea sub toate aspectele ei, Expedițiile «Cutezătorii» contribuie la îmbogățirea și consolidarea cunoștințelor pe care aceștia le acumulează în școală, la educarea și formarea lor în spiritul respectului și prețuirii față de muncă, față de creatorii tuturor bunurilor materiale și spirituale, le cultivă admirația față de istoria poporului nostru, dragostea fierbinte față de patrie, atașamentul și recunoștința față de partid, dorința nestrămutată de a învăța și a se pregăti încă de pe acum în așa fel încît atunci cînd vor fi mari să fie pe deplin capabili să ducă mai departe măreața operă de edificare a socialismului pe pămîntul României.

Ediția a VII-a, desfășurată în vara anului 1975, se înscrie în hronicul Expedițiilor ca o nouă treaptă — superioară și din punct de vedere al numărului de participanți, și în ceea ce privește calitatea rezultatelor obținute. Ne-au dovedit-o toate echipajele participante la aceasta — peste 3 000 —, dar mai ales cele selecționate pentru faza finală.

Parcurgînd cu atenție și cu deplină obiectivitate paginile celor peste 120 de jurnale de bord aparținînd echipajelor selecționate pentru faza finală, luînd cunoștință de întregul material cules de pe trasee de către acestea, membrii juriului s-au simțit ei înșiși expediționari: au străbătut — în imaginație, se-nțelege — cărările munților, s-au aventurat cu plutele sau cu bărcile pe apele unor rîuri și ale Deltei, redescoperind și admirînd încă o dată, împreună cu acești adevărați cutezători, frumusețile și bogățiile patriei, faptele de vitejie ale înaintașilor noștri, hărnicia și bunătatea locuitorilor de pe aceste meleaguri carpatine, neostoita lor dragoste și aspirație spre frumos, spre mai bine, mărețele realizări ale socialismului; au trăit, cu aceeași intensitate ca și «eroii» acestei mari și fascinante cărți scrise de expediționari, nenumăratele peripeții de pe trasee, marile lor bucurii ca și micile necazuri de care nu e scutită nici o expediție.

Juriul național a acordat în unanimitate trofeele Expedițiilor «Cutezătorii», ediția a VII-a, 1975. Oferite ca în fiecare an de redacția revistei «Cutezătorii», inițiatoarea acestei acțiuni, trofeele revin următoarelor echipaje:

● MARELE TROFEU «BUSOLA DE AUR» — pentru cea mai reușită expediție, pentru cele mai valoroase investigații și culegeri de materiale:

ECHIPAJULUI «SÎNZIENELE», CASA DE COPII ȘCOLARI BAIA-

SALUTUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR CU PRILEJUL ZILEI PIONIERILOR

Dragi pionieri și școlari,

Puternic mobilizați de istorica Expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu la Congresul educației politice și al culturii socialiste, sărbătorim în acest an Ziua pionierilor, minunat prilej de a face bilanțul activităților noastre de pregătire politică, pentru muncă și viață, în spirit revoluționar.

Gîndul nostru, al tuturor purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, al cadrelor care muncesc cu pionierii, se îndreaptă cu dragoste și recunoștință către partid, către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, cel mai iubit fiu al poporului, părinte, prieten și îndrumător apropiat al copiilor, al tinerei generații, luptător neînfricat pentru progresul și prosperitatea națiunii române, pentru triumful păcii și al socialismului în lume.

Folosim și acest prilej pentru a aduce, din inimile noastre, conducerii partidului și statului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, mulțumirile cele mai fierbinți pentru minunatele condiții de muncă și viață create, pentru grija părintească manifestată permanent față de formarea și educarea comunistă a celor mai tinere vlăstare ale țării.

Activitățile din anul școlar pe care îl încheiem s-au desfășurat pe fundalul marilor realizări obținute de clasa muncitoare, de întregul popor, în înfăptuirea istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea al P.C.R., precum și sub înrîurirea amplului program de activitate trasat tinerei generații de tovarășul Nicolae Ceaușescu la deschiderea lucrărilor Forumului tineretului, a măsurilor adoptate cu acest prilej.

În acest an, ne-am sporit eforturile pentru obținerea unor rezultate cît mai bune la învățătură; pionierii au participat cu elan și dăruire la activitățile tehnico-aplicative și de muncă patriotică; Organizația noastră a acordat o atenție deosebită cunoașterii, înțelegerii și însușirii de către copii a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, inițiind multiple activități politico-ideologice, cultural-artistice, sportiv-turistice și de pregătire pentru apărarea patriei, care au intensificat educarea patriotică, revoluționară a pionierilor și școlarilor.

O mare însemnătate în îmbunătățirea activității Organizației noastre o are aplicarea măsurilor adoptate de cea de a III-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, în legătură cu participarea nemijlocită a copiilor, ca membri ai consiliilor, la elaborarea programelor de activitate, la conducerea Organizației.

Dragi pionieri, stimați tovarăși comandanți-instructori,

În vederea aplicării în viață a documentelor Congresului educației politice și al culturii socialiste, Consiliul Național al Organizației Pionierilor vă cheamă să intensificați în continuare, mult mai hotărît, în strînsă unitate cu întregul tineret, preocupările pentru formarea și educarea comunistă, revoluționară a celei mai tinere generații a țării.

Să folosim vacanța pentru a iniția ample acțiuni politico-ideologice, de educare prin muncă și pentru muncă, cultural-artistice, sportiv-turistice și de pregătire pentru apărarea patriei; să inițiem multiple activități pentru a cunoaște minunata istorie a patriei și partidului nostru, lupta de veacuri pentru dreptate socială și națională, realizările obținute de toți oamenii muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități — care, uniți în înfăptuirea acelorași idealuri de muncă și viață, ridică patria noastră spre culmile luminoase ale civilizației comuniste. Dezvoltînd dragostea noastră nețărmurită față de patrie, partid și popor, să întărim prietenia și solidaritatea cu copiii din țările socialiste, din toate țările lumii, sub semnul păcii și înțelegerii între popoare.

Organizați în brigăzi și echipe, să participăm la acțiunile de muncă patriotică, la strînsul recoltei, al plantelor medicinale și al fructelor de pădure, la buna gospodărire a școlilor și localităților, la ocrotirea mediului înconjurător; activitățile de muncă, excursiile și drumețiile să fie însoțite tot timpul de cîntece patriotice și revoluționare, de zîmbet și voioșie pionierească. Să ne pregătim pentru a ne prezenta în noul an școlar cu forțe noi, să obținem mari succese în muncă, în însușirea cunoștințelor, în participarea, după puterile noastre, la înflorirea continuă a patriei.

Cu prilejul Zilei pionierilor, Consiliul Național al Organizației Pionierilor transmite calde mulțumiri tuturor comandanților-instructori, cadrelor didactice, care, cu sprijinul celorlalți factori, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, militează neabătut, cu dragoste, căldură și pasiune pentru întărirea caracterului revoluționar al Organizației noastre, pentru educarea comunistă, patriotică și revoluționară, prin muncă și pentru muncă a tuturor copiilor patriei.

Felicitînd din inimă pe toți pionierii și școlarii patriei, pe comandanții-instructori și instructorii-uteciști, Consiliul Național le urează noi succese în activitatea ce o desfășoară pentru înfăptuirea la un înalt nivel de exigență a chemării însuflețitoare adresată pionierilor, întregului tineret, de tovarășul Nicolae Ceaușescu în Cuvîntarea la încheierea lucrărilor Congresului educației politice și al culturii socialiste, în îndeplinirea Programului P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

CONSILIUL NAȚIONAL AL
ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

MARE, MARAMUREȘ, compus din: **Doina Nebela,** căpitan; **Minerva S. Oțoiu,** secund-fotograf; **Carmen Nadisan,** ecolog; **Marcela Bozîntan,** ecolog;**Florica Hotea,** zoolog; **Maria Olar,** botanist; **Maria Horja,** geograf; **Rodica Moldovan,** geolog-hidrolog; **Rodica Copot,** etnolog; **Angela Pop,** meteorolog; **Angela Chiorean,** sanitar; **Rodica Vașvari,** cercetător; **Maria Floruță,** cercetător; **Irina Oțoiu,** operator film; **Adriana Oțoiu,** profesor-comandant; **Petru Damșa,** profesor-comandant.

● «CHEMAREA MUNȚILOR» — pentru cea mai complexă și mai reușită expediție ce și-a propus cunoașterea și ocrotirea naturii patriei:

ECHIPAJULUI «ARCAȘII LUI ȘTEFAN», ȘCOALA GENERALĂ NR. 3, SUCEAVA, compus din: **Elena Eugenia Moisuc,** căpitan; **Cătălin Andronic,** secund; **Constantin Chindea,** ecolog; **Camelia Rusu,** naturalist-sanitar; **Valentina Bojoi,** geograf; **Ovidiu Iacobescu,** istoric; **George Ostafi,** istoric; **Cristina Morotoi,** folclorist; **Victor Tabușcă,** geolog; **Felicia Izvernar,** naturalist; **Dan Bodnar,** entomolog; **Vasile Franciuc,** profesor-comandant.

● «CUTEZĂTORII» — pentru dîrzenie și curaj în învingerea greutăților și dificultăților întîlnite pe traseu, pentru participarea deosebită la acțiuni de muncă patriotică și cultural-educative:

ECHIPAJULUI «LANTERNA MAGICĂ», ȘCOALA GENERALĂ HALMEU, SATU-MARE, compus din: **Alexandru Gaidici,** căpitan; **Mariana Moiș,** secund; **Nicolae Avram,** speolog; **Petru Florea,** speolog; **Maria Lupisca,** botanist; **Gheorghe Moiș,** speolog; **Ileana Petrovan,** zoolog; **Veronica Negru,** meteorolog; **Ioan Ferenti,** geograf; **Aurica Lungu,** bucătar; **Vasile Petraș,** sanitar; **Mircea Sfășie,** profesor-comandant.

● «SCUTUL DACIC» — pentru cercetări deosebite cu profil istoric:

ECHIPAJULUI «DACIA-FELIX», ȘCOALA GENERALĂ CHENDREA,

(Continuare in pag. 6-7)

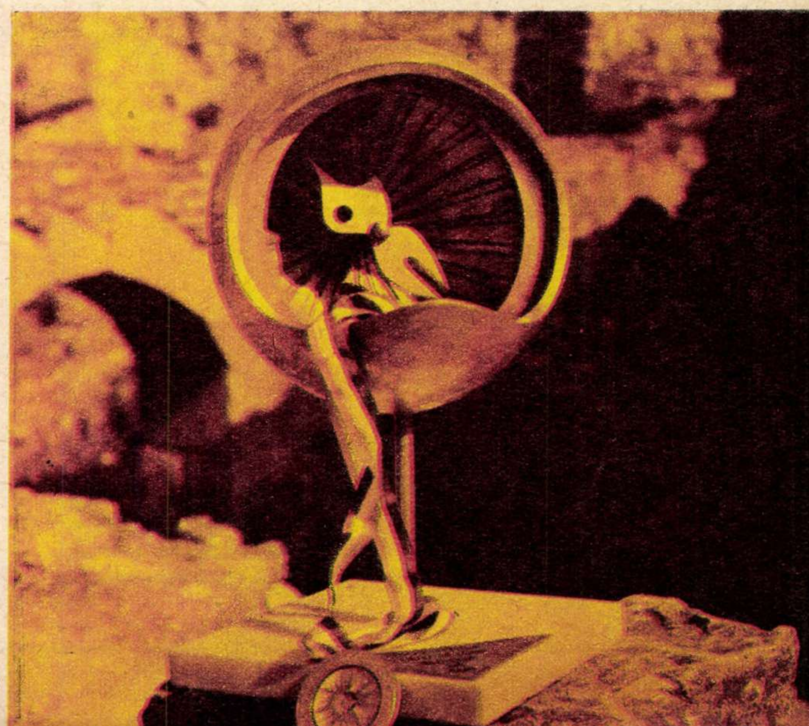

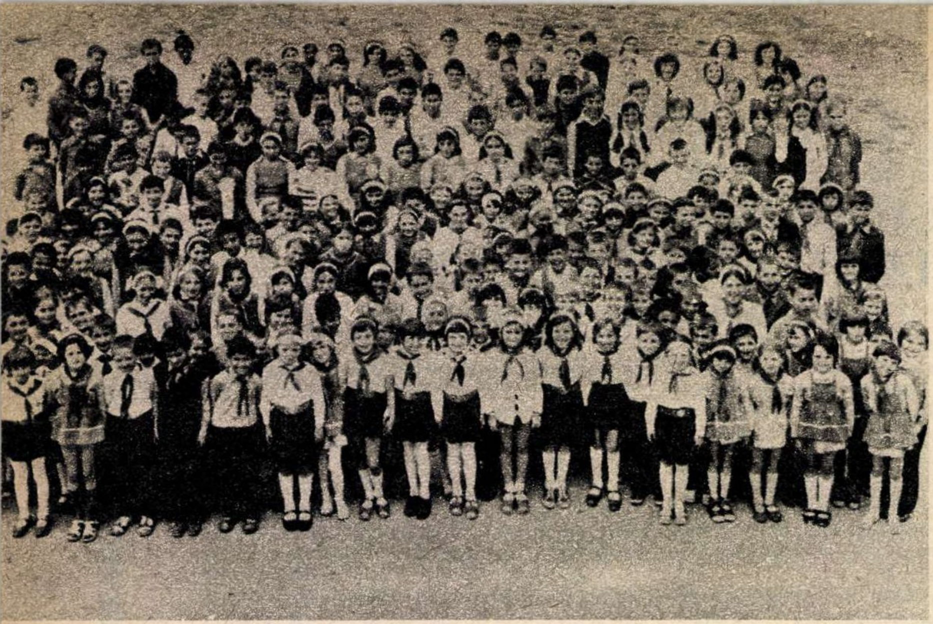

900 DE PREMIANȚI

...chiar dacă n-a fost posibil ca toți să aibă numai note maxime, putem spune că în privința prieteniei, a solidarității, a dorinței de autodepășire sînt cu toții premianți.

Iată-i pe toți, după un drum lung și nu ușor de străbătut, ajunși la popas. Obosiți? Se poate! Unii mai mult, alții mai puțin, dar sînt laolaltă și aceasta le dă mulțumire. Din marea lor familie, a celor aproape nouă sute de copii, nimeni n-a abandonat urcușul, nici unul n-a fost lăsat în urmă.

Ar fi fost poate mai simplu, mai ușor ca fiecare să-și vadă de-ale lui, să-și urmeze drumul grăbind pasul pentru a ajunge primul. Dar oare ar fi simțit cu adevărat bucuria succesului dacă, privind în jur, ar fi constatat că este singur, fără colegi, fără prieteni?

Desigur, nu! Și copiii despre care vorbim — ai comunei Crevedia din județul Ilfov — știu acest lucru. De aceea, s-au străduit și au reușit împreună, în micul colectiv al grupei sau în cel mare al detașamentului și unității, să îndrepte chiar și cele mai... dificile situații la învățătură.

— Cum a fost posibil totuși, ca un număr atît de mare de copii să promoveze integral anul școlar? am întrebat-o pe Aurora Ioniță, pioniera comandantă a unității.

— În primul rînd, am hotărît ca din vocabularul nostru să excludem cuvintele «nu pot». Părea ceva formal la început, dar am avut noi grijă să-i convingem pe cei mai «neîncrezători» că pot. De altfel, au înțeles cu toții — și Gheorghe Lică dintr-a VII-a, și Dumitru Gheorghe dintr-a V-a, și mulți alții — că pot face totul, începînd cu învățătura și sfîrșind cu cele mai neînsemnate, în aparență, lucruri, mult mai bine decît își puteau ei închipui. Într-un cuvînt, le-am dat încredere în forțele proprii.

Dovada spuselor Aurorei sînt nu numai notele bune și foarte bune la învățătură, dar și toate celelalte realizări ale pionierilor, grădinile și parcurile pe care le îngrijesc, serele pe care le-au construit, activitatea de cercetare pe care o desfășoară cercurile de agro-chimie și mici mecanizatori în cadrul «Centrului de perfecționare a cadrelor din agricultură» din comună. Așa se face că din cei șaizeci și șase de absolvenți ai claselor a VIII-a tot atîția vor merge la liceele industriale și agroindustriale din cadrul județului.

O comună mare, alcătuită din patru sate cum este Crevedia, are nevoie de copii inimoși. Și-i are! O comună bogată ca aceasta are nevoie de copii harnici. Și-i are!

ELENA MĂNESCU

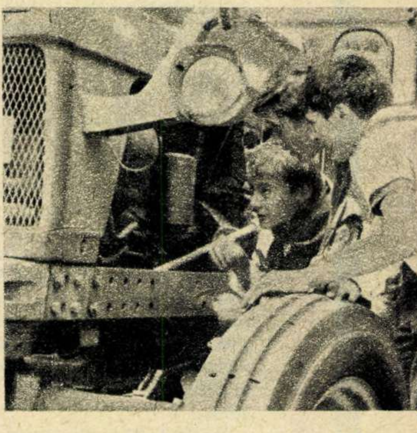

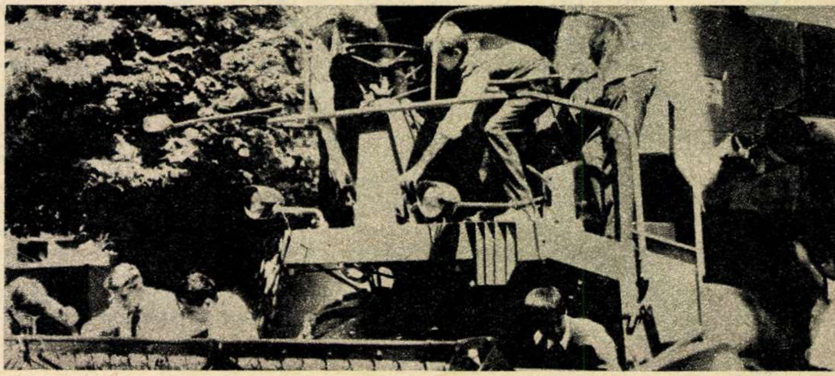

SUB SOARELE VACANȚEI

Iată-ne la sfîrșitul unui rodnic an școlar, bucuroși de rezultatele cu care ne vom putea mîndri de la tribuna forumului județean: note bune și foarte bune, disciplină, fapte de hărnicie demne de chenarul de onoare.

Cu rezultatele ne vom mîndri, dar nu vom uita neîmplinirile. În dezbaterile noastre vom stărui și în această direcție, într-un mod responsabil, critic și autocritic. Tribuna forumului va fi mai mult decît o tribună a experienței pozitive, a faptelor încheiate, ea va fi tribuna unui dialog viu. a unui schimb de opinii, de idei și soluții îndreptate spre prefigurarea faptelor viitoare.

Ne așteaptă o vacanță bogată în promisiuni, cum se spune —, dar, se-nțelege, realizarea acestora depinde, în cea mai mare măsură, de noi înșine. Se creează, prin specificul activității de vacanță, premise favorabile pentru o activitate politico-educativă, culturală, sportivă, efervescentă, rodnică. Sîntem hotărîți ca la forumul județean noi, pionierii prahoveni, să stabilim concret modul în care aceste activități pot răspunde în cea mai înaltă măsură comandamentelor reieșite din lucrările recentului Congres al educației politice și al culturii socialiste.

Activități de vacanță,de pe acum gîndite în unitățile noastre, cum ar fi «Prietenii noștri din bloc» sau «În vizită la locul de muncă al părinților noștri», ca și numeroasele excursii, vizite la monumente istorice, în întreprinderi, nu vor putea să-și atingă țelul dacă nu le vom organiza cu aceeași stăruitoare preocupare ca în timpul anului școlar.

LIVIU PANĂ,
Ploiești
pionier-locțiitor al
președintelui C.N.O.P.

Concursul nostru literar

„GALERIA CUTEZĂTORILOR“

ECOUL UNUI GLAS CONSTRUCTOR DE STELE

Cînd am păşit pe covorul de calcar al munţilor, sub umbra norilor de plumb care mîngîie crestele pleşuve, cu pletele fumurii ale Munţilor Gorjului, eram nerăbdători să întîlnim acele inimi tinere ce-şi dăruiesc întreaga voinţă şi capacitate muncii comuniste, aici, pe şantierele Complexului hidrotehnic şi energetic Cerna-Motru-Tismana. Ei îmbracă salopeta albastră a eroismului şi a elanului tineresc, salopeta bărbăţiei prezentă pretutindeni în peisajul marelui tronson de galerii, în deschiderea grandioasă a văii părăsite de cursul de veacuri al apelor. Ei sînt energeticienii, aceşti oameni minunaţi, ce-şi pun amprentele de oţel in culorile fronturilor de lucru de pe cascadele coloanelor de piatră, prefigurînd imaginea cetăţilor de lumină. Priveam fruntea albastră a munţilor Piatra Cloşani, admirînd inelele jucăuşe ale ceţei ce se ascundea după creste cînd, jos, la picioare, amfiteatrul barajului de pe Motru era în plină scenă de spectacol. Autobasculantele lăsau povara de arocamente, excavatoarele îşi roteau braţele de fier spre împliniri de moment, perforatoarele pătrundeau în rezistenţa de granit, iar oamenii, prezenţi pretutindeni munceau pentru a clădi o cetate a luminii.

Mi-am trecut mîna peste gene. Am privit din nou, în amonte de baraj. Am tresărit o clipă, căci de peste munţi, răsărise un alt «soare»: îmi şi imaginam, sub ramurile pădurilor, muntele cînd se va oglindi în undele primului lac de acumulare de pe meleagurile Gorjului înflorit. Aşa va fi. Aşa va arăta imaginea de viitor a pitorescului lac de la Valea Mare. Am privit coroana sură a orizontului şi în inimă mi se înfiripa o dorinţă. Ştiam că dincolo, peste munţi, în iureşul legendar al Cernei, pulsează aceeaşi muncă harnică a energeticienilor. Ne-am hotărît să ajungem la ei ocolind pe poteca ce se pierde printre povîrnişurile abrupte ale Munţilor Scărişoarei. După trei ore de peregrinare printre trunchiurile pădurilor milenare am ajuns în deschiderea de basm a Cernei. Ici, colo, se vede cîte un «conac», asemenea unei pietre sure, aruncate undeva în mijlocul pajiştilor dintre luminişurile montane. Pe firul apei nu se mai văd pescarii. Nu mai este nici poieniţa verde de ieri. Balastiera de la gura cheilor Corcoaia îi luase locul.

Sus, pe creasta muntelui, odinioară umbrită de molizi, se văd cupele giganţilor de fier şi autocamioanele în cursele fără odihnă, iar oamenii mai că nu se desluşesc în imaginea cetăţii albe a carierei.

Indiferent de popas, în orice punct de lucru al şantierului, oameni, muncitori, unii în puterea vîrstei, alţii tineri, mereu ocupaţi, caută să se apropie de noi, dar firul muncii nu poate să se despletească. Se mulţumesc cu sublimul şi căldurosul răspuns la o tradiţională urare de «Noroc bun!», simbol al dăruirii lor muncitoreşti în acest an deschizător de drumuri în cincinalul revoluţiei tehnico-ştiinţifice.

Pentru cel care vine pe aceste magistrale ale muncii, imaginea tinereţii acestui şantier va rămîne adînc înscrisă în cartea călătorului, reprezentînd roadele activităţii necontenite ale unui glas suprem şi tînăr, constructor de stele, glasul voinţei, tenacităţii şi cutezanţei muncitoreşti, planul temerarilor luminii.

ION ELENA
Liceul pedagogic, Tg. Jiu

CU MÎINILE NOASTRE

Eroii fotoreportajului de astăzi sînt într-un fel colegi cu noi: fotografi reporteri, cinereporteri: membri ai cercului Foto-cineclub de la Casa pionierilor din Reşiţa.

De această dată, însă, ei sînt într-o «misiune specială», rămînîndu-ne nouă rolul de reporteri şi fotoreporteri.

Iată deci povestea:

LA ÎNCEPUT A FOST IDEEA!

Pentru că nişte veritabili foto-cineclubişti sînt prin forţa lucrurilor turişti («subiectele», faptele, trebuie căutate!), iată-i pe eroii noştri, ca de-atîtea ori, la drum prin Munţii Aninei, ai Semenicului, prin vestitele chei ale Nerei.

Cum ieşeau din Reşiţa, înainte de a se înscrie pe traseele de dinainte alese, ei treceau aproape întotdeauna pe lîngă o dărăpănătură — odată cabană forestieră. Fiind locul acela un punct strategic pentru drumeţi, de multe ori şi ei se opreau aici, ca să se odihnească, să chibzuiască traseul, distanţele, timpul. Drumeţul poate face asta oriunde — şi la «iarbă verde» — dar cine şi-a purtat paşii pe cărările munţilor ştie ce mare lucru înseamnă popasul sub un acoperiş.

Astfel că, cineva a zis într-o zi «Ce-ar fi să...?»

Şi-au început să facă planuri. Mai întîi, s-au urcat pe platoul de deasupra cabanei ca să stabilească valoarea strategică a locului.

Şi la întrebarea «Ce-ar fi să...?» — au răspuns hotărît: Da!

JURNALUL

«**Către Combinatul Siderurgic Reşiţa.**

Vă rugăm a ne aproba procurarea — din demolări — a materialelor necesare pentru refacerea cabanei Ghica şi anume:

14 bucăţi ferestre.
40 bucăţi grinzi căpriori.

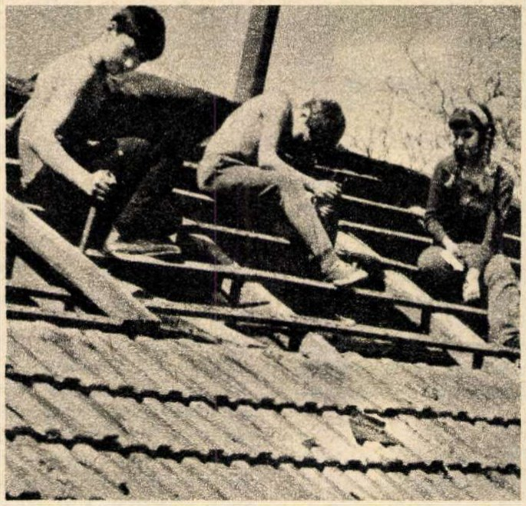

30 metri liniari cosoroabe.
500 lătezi.
300 000 cărămizi... etc.»

Deci, 300 000 cărămizi! «Treabă, nu glumă!» — cum ne spune profesorul conducător al cercului, Iosif Vaczulik. Au urmat alte şi alte adrese, pregătiri etc. Şi a început lucrul.

În jurnalul cercului citim:

«Miercuri — 7: De turnat stîlpii şi planşeele.

Vineri — 9: S-au turnat planşeele şi stîlpii. Materialul a fost suficient. Am început zidirea bucătăriei.

Marţi 13: Terminat cele două camere mari. Am început tencuiala. Am făcut 200 de sarmale (?) Seara a plouat. Să ne grăbim cu acoperişul.»

ACOPERIŞUL

— Coridorul a ieşit bine. Nu credeam că e aşa de lung.

— Ca în plan. Exact.

— Da, desigur. Dar alta este să-l vezi în realitate.

Discuţie între Marius şi Viorica: un căpitan şi un secund al echipajului — fiindcă cercul cine-foto al reşiţenilor, cîştigător al unor premii la concursurile cinecluburilor pionereşti, este şi cîştigător al unor trofee Expediţiile «Cutezătorii!».

Cine e harnic, inventiv, serios — nu e nici o mirare să-l vezi lucrînd filme, cîştigînd premii sportive şi apoi construindu-şi o cabană. Un cerc, un echipaj, un colectiv de prieteni — pionieri şi utecişti — legaţi printr-o tradiţie îndelungată de activitate şi succese în faţa cărora greutăţile... îşi scot pălăria! Cine-a zis că nu se poate ca dintr-o dărăpănătură să se ivească o splendidă cabană, o cabană a lor?

Iată-i în ultimele zile lucrînd la acoperiş. Cuie, şindrilă, cosoroabe... Cîte? Ce importanţă mai are? Fiindcă dacă unora li s-a părut senzaţională cifra de 300 000 de cărămizi (numărate, luate de cîteva ori la mînă, aşezate pe mortar etc.) nouă, nouă tuturor, care ştim care sînt izvoarele hărniciei, altceva ne reţine atenţia. Ceva izvorînd din declaraţia plină de mîndrie a unui cutezător din grup: «Poate nu e formidabilă, dar e a noastră, făcută **cu mîinile noastre**»

Voi, care cunoaşteţi atît de bine sentimentul cuprins în aceste cuvinte, veţi înţelege de asemenea cu cîtă nerăbdare şi îndreptăţită bucurie aşteaptă eroii reportajului nostru vacanţa.

ILIE TRAIAN

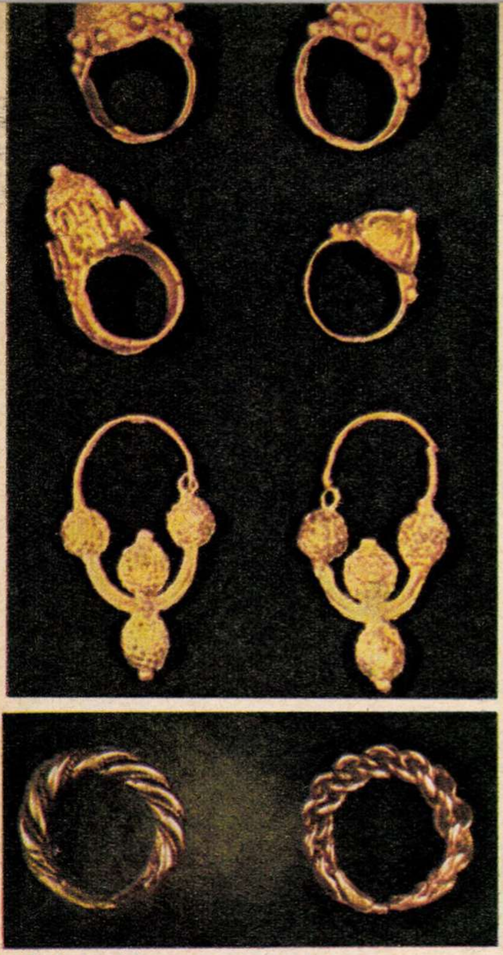

Podoabe de aur de proveniență bizantină, din secolele XI-XII.

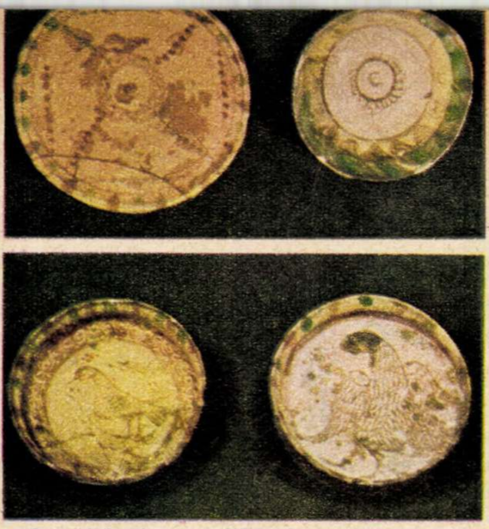

Ceramică din sec. XIV, descoperită la Zimnicea.

Tezaurul de monede bizantine din aur (106 piese) descoperite la Dinogetia, în fața Galaților.

Obiecte de podoabă din sec. XIII.

Ceramică smălțuită de proveniență bizantină de la Garvăn, sec. XI-XII.

Perioada istorică din trecutul poporului român cuprinsă între secolul al VIII-lea și mijlocul secolului al XIV-lea, adică de la formarea poporului nostru ca entitate etnică distinctă și pînă la constituirea statelor feudale independente, reprezintă o etapă în care poporul român și-a făurit și dezvoltat cultura sa materială și spirituală unitară, o importantă etapă spre afirmarea civilizației medievale românești.

Civilizația timpurie a evului mediu românesc ni se înfățișează, sub unele aspecte, ca o contribuție importantă a poporului nostru la patrimoniul culturii și civilizației europene. Este vremea cînd, în raport cu epoca precedentă, are loc o simțitoare dezvoltare a forțelor de producție pe întreg teritoriul României, unele progrese tehnice apreciabile, care au condus la apariția așezărilor urbane, a raporturilor de aservire feudală, la organizarea superioară a vieții politice din sfera societății românești.

În cadrul acestui proces social-istoric general, un interes deosebit îl prezintă activitatea practică a locuitorilor țării din diferitele sectoare ale producției de bunuri materiale. Investigația arheologică mai cu seamă, dar și cea documentară scrisă au pus în evidență o sensibilă dezvoltare a îndeletnicirilor agrare, prin numeroasele unelte descoperite în așezările cercetate ca: brăzdare de fier și cuțite de plug, coase, seceri, descoperite în marile depozite de unelte agrare de la Dragoslăveni (Vrancea), Radovanu (Ilfov), Bîrlogul (Argeș), Bratei (Sibiu). Deosebit de interesantă este constatarea, pe baza observațiilor asupra brăzdarelor de la Dragoslăveni, potrivit căreia se poate afirma că societatea românească încerca să introducă în cultura ogoarelor procedee tehnice noi; este vorba de adoptarea unui nou tip de brăzdar de fier — cel asimetric (cu o latură lucrătoare mai dezvoltată) — în scopul măririi randamentului economic. Acest fapt este foarte important, dacă ne gîndim că o asemenea realizare tehnologică se înscrie printre primele încercări din Europa pentru sporirea productivității muncii agricole.

Importante realizări se înregistrează și în domeniul valorificării bogățiilor miniere, mai cu seamă din Transilvania. Aproape că fiecare așezare omenească, în preajma căreia se aflau zăcăminte de materii prime, avea printre locuitorii săi oameni care se specializaseră în extragerea și prelucrarea metalelor de bază ca fierul și arama, dar și a altor substanțe minerale utile ca aurul, argintul, plumbul, cositorul etc. Vestigiile procesului de reducere a minereului metalifer (cuptoare de redus, bucăți de minereu și zgură), piese din inventarul de fierărie (nicovale, ciocane, clești, foale etc.) fac dovada acestei bogate activități desfășurate pe întregul teritoriu al României. Consemnăm și în cadrul acestei activități o realizare tehnică importantă: utilizarea forței hidraulice la acționarea mecanică a ciocanelor de fierărie și a foalelor. Acest lucru s-a dovedit a fi utilizat pe teritoriul Transilvaniei la circa 80—100 ani după ce el fusese pentru prima oară introdus în unele țări din Europa.

Menționăm, totodată, și alte procedee tehnice similare cu cele utilizate în țări din centrul și apusul Europei ca, de pildă, cele privind exploatarea unor bogății miniere de la Rimetea din Transilvania, cu ajutorul galeriilor verticale și mai ales orizontale, pe distanțe de zeci de metri.

Nu mai puțin importante erau și activitățile din cadrul producției meșteșugărești. În domeniul realizării țesăturilor, de pildă, asistăm, la Dunărea de Jos, la utilizarea, în secolele X–XII, pentru prima oară pe teritoriul României, concomitent cu țări ca Franța și Germania, a războiului de țesut orizontal. Fără îndoială că, în acest caz, un rol important în difuzarea acestui nou tip de război l-a jucat imperiul bizantin, ale cărui frontiere, la nord, atinseseră în acea vreme din nou Dunărea.

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“

(Urmare din pag. 3)

SĂLAJ, compus din: **Liviu Ianchiș;** căpitan; **Liviu Sălăjan,** secund și fotoreporter; **Liviu Varga,** stegar; **Ovidiu Miclea,** istoric-arheolog; **Nicoleta Damșa,** istoric-arheolog; **Rozalia Morar,** istoric; **Marinel Onat,** istoric; **Maria Morar,** folclorist; **Rozalia Fărcas,** folclorist; **Angela Ianchiș,** etnograf; **Liviu Damșa,** etnograf; **Ioan Gog,** geograf; **Cornel Moldovan,** biolog; **Nicolae Soran,** sanitar; **Ana Șolomonean,** gospodar; **Ioan Damșa,** gospodar; **Ilie C. Popescu,** profesor-comandant.

● **«GENȚIANELE» — pentru cea mai reușită expediție a unui echipaj compus din fete:**

ECHIPAJULUI «CRĂIȚELE», LICEUL DE CULTURĂ GENERALĂ DIN COMUNA IANCU JIANU, JUDEȚUL OLT, compus din: **Florica Mateică,** căpitan; **Aneta Neacșu,** secund; **Valeria Ciobanu,** gospodar; **Rodica Cascan,** folclorist; **Ecaterina Dinu,** folclorist; **Ileana Neacșu,** etnograf; **Elena Ciodaru,** etnograf; **Rodica Coameșu,** fotoreporter; **Lucia Căliman,** fotoreporter; **Daniela Răduț,** sanitar; **Maria Drăghici,** meteorolog; **Gheorghița Coameșu,** profesor-comandant.

● **«MIORIȚA» — pentru colecții și studii deosebite de etnografie și folclor:**

ECHIPAJULUI «IZVOARELE VIEȚII», ȘCOALA GENERALĂ BOROȘEȘTI, Iași, compus din: **Valerica Enache,** căpitan; **Valerica Lungu,** secund; **Maria Guler,** folclorist; **Doinița Chelaru,** etnograf; **Mioara Cioaca,** naturalist; **Maricica Rădeanu,** etnograf; **Elena Atasiei,** naturalist-sanitar; **Lenuța Atasiei,** etnograf; **Laurica Surdu,** lingvist; **Sorina Anton,** geograf; **Anuța Lavric,** lingvist; **Alexandru Șerban,** profesor-comandant.

● **«SFINXUL CARPAȚILOR» — pentru marcări și remarcări de trasee turistice:**

ECHIPAJULUI «MONTANA», ȘCOALA GENERALĂ TOPEȘTI, GORJ, compus din: **Gheorghe Buciu,** căpitan; **Gheorghe Brîndușescu,** secund; **Ion Giurcă,** reporter, **Constantin Lazăr,** mînuitor perie mușchi; **Sorin Coconete,** retușor; **Ion Stăncioi,** vopsitor; **Ion Buciu,** vopsitor; **Ion Duicu,** vopsitor; **Gheorghe Bîrnea,** purtător vopsea; **Gheorghe Nichifor,** purtător vopsea; **Vasile Pîrcălăboiu,** mînuitor perie; **Vasile Văcariu, retușor; Nicolae Tomoniu,** profesor-comandant.

● **«CASETA DE CRISTAL» — pentru cele mai valoroase colecții și studii geologice, geografice, de botanică sau zoologie:**

ECHIPAJULUI «IZBUC 2», CASA PIONIERILOR ORADEA, BIHOR, compus din: **Daniela Ionescu,** căpitan; **Adriana Onița,** secund; **Lucia Krempanszki,** fotograf; **Olga Dărăban,** geograf; **Ileana Toth,** sanitar; **Attila Balogh,** operator film; **Gheorghe Bologan,** mînuitor perie; **Nicolae Sas,** purtător vopsea; **Mircea Negruț,** purtător vopsea; **Simion Teszler,** mînuitor pensulă; **Ilie Deme,** mînuitor pensulă; **Francisc Kulcsar,** gospodar; **Ștefan Csontos,** profesor-comandant.

● **«EGRETA DE FILDEȘ» — pentru cea mai reușită expediție în Delta Dunării sau pe rîuri:**

ECHIPAJELOR «ZORI NOI» ȘI «SEMENIC», CASA PIONIERILO REȘIȚA, CARAȘ-SEVERIN, compuse din: **Cornelia Duma,** căpitan; **Edeltraite Schmidth,** secund; **Florin Godilă,** geolog; **Simona Danciu,** isto-

Monede bizantine din sec. X-XI.

Cană de aur din tezaurul de la Sinnicolau Mare, sec. X.

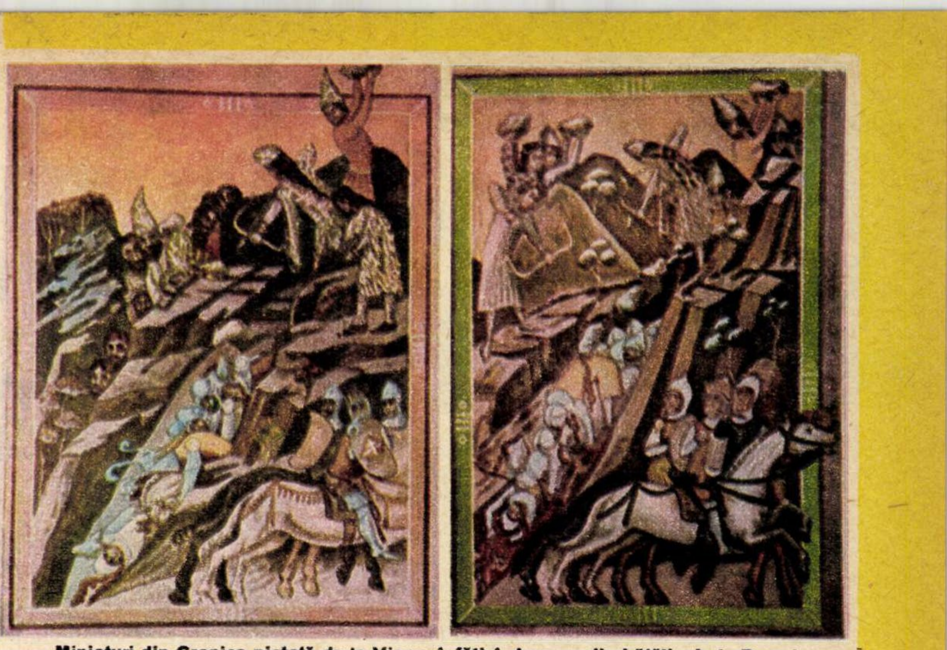

Miniaturi din Cronica pictată de la Viena, înfățișînd scene din bătălia de la Posada

CIVILIZAȚIA ROMÂNEASCĂ ÎN PERIOADA FEUDALISMULUI TIMPURIU

Activitatea constructivă, operele artistice realizate, monumentele păstrate pînă astăzi atestă capacitatea locuitorilor țării noastre de a crea valori de cultura și civilizație cu nimic mai prejos decît contemporanii lor din alte țări. Menționăm aici, alături de fortificațiile din lemn și pămînt (palisade) de la Dăbîca, Cluj-Mănăștur (din secolele VIII-IX, reședințe probabile ale lui Gelu, voievodul românilor), cea de la Horodiștea (Moldova) sau cea de piatră de la Slon (Prahova) din secolul X, pe cele din piatră de pe teritoriul Dobrogei (Garvăn-Dinogeția, Capidava, Păcuiul lui Soare) ori pe cele din Țara Românească (Curtea de Argeș și Cetățeni-Argeș) precum și pe cele deja cunoscute din Transilvania.

Toată această activitate a condus la unele consecințe deosebit de importante pentru configurația societății românești din acea vreme.

Continua specializare în domeniul producției materiale a făcut posibilă apariția pe teritoriul țării a primelor așezări urbane, născute mai cu seamă din vechile centre politico-administrative ale diferitelor organisme statale existente. Cercetările arheologice efectuate în unele dintre aceste așezări ca, de pildă, la Garvăn-Dinogeția sau Capidava, au evidențiat caracterul urban al acestor așezări din secolele IX—X. Dacă la acestea adăugăm pe cele cunoscute din documentele scrise ca Licostomo, Vicina, Milcovia, Curtea de Argeș, Zimnicea sau pe cele din Transilvania-Biharea, Cuvin, Cenad din secolele IX—X precum și pe cele din secolele XII—XIII, avem în față imaginea unei rețele de centre urbane în curs de dezvoltare situate pe întreg teritoriul țării. Din punctul de vedere al fizionomiei lor, ne apar ca niște așezări intens populate, al căror centru era protejat de fortificații din piatră sau de șanțuri și valuri de apărare realizate din pămînt și lemn. În cadrul acestor incinte se înșirau locuințele conducătorilor politici și militari ai așezării sau ale altor indivizi din sînul clasei exploatatoare. În afara incintei se aflau locuințele populației modeste, ale celor ce practicau agricultura, atelierele și instalațiile tehnice ale meșteșugarilor, precum și prăvăliile negustorilor. În așezările mai dezvoltate pulsa o vie activitate economică desfășurată de meșteșugari care realizau diferite mărfuri, pe care negustorii le aduceau apoi spre vînzare în piața orașului sau tîrgului. Ei întrețineau relații de schimb cu semenii lor din alte așezări din țară sau de peste hotare, mărturie stînd sigiliile din plumb descoperite în săpăturile arheologice, ce se aplicau pe hîrtia pergament a scrisorii, precum și tezaurele monetare descoperite.

Un asemenea cadru economic nu putea să nu genereze, așa cum s-a și întîmplat, relații de aservire feudală. Documentele scrise, mai ales pentru teritoriul Transilvaniei, scot în evidență cu destulă claritate acest fenomen general-european. Consecința imediată a constituit-o organizarea la un nivel superior a vieții de stat. Voievodatele lui Gelu, Menumorut și Glad, ca și organismele politice conduse de jupanii Dimitrie și Gheorghe, atestați de inscripțiile din secolul X de la Mircea Vodă și Basarabi (Dobrogea), iar mai tîrziu voievodatele lui Seneslau, Litovoi, Ioan și Farcaș, menționate în diploma cavalerilor ioaniți din 1247, sînt dovezi incontestabile ale procesului de organizare politică înregistrat de societatea românească. Că este vorba de organisme statale angajate deja pe calea maturizării ne-o confirmă funcțiile lor interne și externe, instituțiile lor specifice.

Toate acestea sînt în măsură să definească o societate aflată într-o etapă importantă a dezvoltării sale — cea a evului mediu timpuriu românesc — în care se făureau însemnate valori de cultură și civilizație, constituind aportul românesc la patrimoniul civilizației universale.

ȘTEFAN OLTEANU
doctor în istorie

---

ric; **Horst Hirschpech,** speolog; **Maria Crăciun,** folclorist; **Răzvan Radulian**, cercetător; **Diana Blasius,** operator, **Nelu Ghițiu,** fotograf; **Manuela Ivancu**, gospodar; **Adrian Junea**, sanitar; **Marius Wetzler,** meteorolog; **Doina Guruian,** utecist; **Costel Bitică,** utecist; **Ion Istrate,** utecist; **Iosif Vaczulic,** profesor-comandant («Zori noi»).

Mircea Cherteș, căpitan; **Florina Someșan,** secund; **Măgduș Juhaz,** botanist; **Erich Heinereich,** geolog; **Zamfira Badea,** speolog; **Constantin Iorga,** geograf; **Camelia Jianu,** istoric; **Gabriel Bodea,** meteorolog; **Adriana Mesaroș,** cercetător; **Bagi Valentin,** fotograf; **Cristina Leninger,** gospodar; **Victor Badea,** folclorist; **Anișoara Munteanu,** utecist; **Adriana Juhaz,** utecist; **Ion Șumălan,** utecist; **Iosif Bogi,** profesor-comandant («Semenic»).

● «TERMOSUL DE ARGINT» — pentru cele mai frumoase rezultate în domeniul autofinanțării și autogospodăririi:

ECHIPAJELOR «FRUMUSEȚILE PATRIEI» ȘI «DACIA '75», ȘCOALA GENERALĂ NR. 15 COTU-VAMEȘ, NEAMȚ, compuse din: **Ion Dumbrăveanu,** căpitan; **Elena Chițimuș,** cronicar; **Florin Avram,** zoolog; **Constantin Ungureanu,** fotoreporter; **Dana Ungureanu,** ecolog; **Maria Ungureanu,** botanist; **Aurica Vacaru,** sanitar; **Traian Pătru,** botanist; **Constantin Țuțu,** zoolog; **Valerica Chițimuș,** geograf; **Gheorghe Carare,** profesor-comandant («Frumusețile patriei»).

Neculai Barcan, căpitan; **Mariana Maftei,** cronicar; **Dorel Maftei,** folclorist; **Gheorghe Maxim,** fotoreporter; **Vasile Miron,** etnograf; **Vasile Sîrghie,** ecolog; **Liliana Bulgagiu,** sanitar; **Gheorghe Crăciun,** folclorist; **Elena Popa,** folclorist; **Georgeta Maftei,** folclorist; **Viorica Carare,** profesor-comandant. («Dacia '75»).

● «JÓBARÁT» («PRIETEN BUN») pentru cea mai reușită expediție a unui echipaj format din cititori ai revistei respective:

ECHIPAJULUI «SOLDANELLA», ȘCOALA GENERALĂ NR. 1 CÎRȚA, HARGHITA, compus din: **Jozsef Pe-**

(Continuare in pag. 11)

JURIUL NAȚIONAL

DUMITRU ALMAȘ, prof. univ., scriitor;
MARCIAN BLEAHU, doctor geolog;
EMILIAN CRISTEA, alpinist, maestru emerit al sportului;
ION GRECEA, scriitor;
ION IONESCU DUNĂREANU, profesor, președintele Comisiei de marcaje turistice, C.N.E.F.S.;
ION PIȘOTĂ, prof. univ., Universitatea București;
NICOLAE TONIUC, biolog, secretar științific al Comisiei monumentelor naturii a Academiei R.S.R.;
VASILE VĂCARU, vicepreședinte al C.N.O.P., președintele juriului;
ION VLĂDUȚIU, doctor, cercetător științific principal, Institutul de cercetări etnografice și dialectologice București;
Din partea Comisiei pentru activitate sportivă, turistică, de pregătire pentru apărarea patriei și organizarea vacanțelor a C.N.O.P. — NICOLAE BUCUR;
Din partea revistei «Cutezătorii» — CONSTANTIN DIACONU;
Din partea revistei «Jóbarát» — ECATERINA BOKOR.

CĂRȚILE – OGLINZI ALE ISTORIEI PATRIEI

Invitat, scriitorul Alexandru Mitru. Asistența — mai bine-zis participanții — pionieri ai Școlii generale nr. 165 din Capitală. Subiectul...

Subiectul, istoria poporului nostru, dacii, «Săgeata căpitanului Ion», voievodul Radu de la Afumați...

«Avem mulți voievozi viteji și iubitori de țară, ca Mihai și Ștefan. Nici Mihnea Vodă cel Rău n-a fost atît de rău. Era aspru cu boierii — dar uneori cîte unul dintre aceștia era vîndut turcilor — și atunci atitudinea lui Mihnea Vodă se explică, pentru că nimic nu e mai rău decît trădătorul de-un sînge cu tine».

Copiii ascultă. Discuția ajunge la Miron Costin. «Pregătesc o carte despre acest mare cărturar și patriot» — declară scriitorul. Din primul rînd cineva, pînă atunci numai ochi și urechi, se ridică: «Nu-i așa că Miron Costin poate fi comparat cu Socrate? E nu doar un cronicar, ci un înțelept al vremii». Scriitorul zîmbește, impresionat de comparație. Băiatul — Emil Crasovski, venit de la altă școală, nr. 141 — **se așază pe scaun înțelegînd aprobarea tacită. Rînd pe rînd, Dalia Stoleriu, Arald Tudose, Lidia Hapeciuc și alții au dat prilej scriitorului Alexandru Mitru — statornic militant pentru cunoașterea și aprofundarea istoriei poporului nostru, creator de personaje legendare, intrate-n patrimoniul nostru cultural-patriotic — să aibă o serie de intervenții bogate-n informații, vibrante prin adeziunea lor patriotică.**

S-au comentat cărți ale autorului, s-a discutat despre rolul cărții în educarea tineretului, despre importanța ei — în ciuda extinderii influenței radio-ului și televiziunii. Organizată din inițiativa bibliotecii publice «George Coșbuc» — prietenă statornică a școlilor din zonă — întîlnirea cu scriitorul Alexandru Mitru a fost dublată de o rodnică activitate la standul cu cărți pentru copii, organizat în incinta școlii de biblioteca sus-amintită. Zeci de pionieri au plecat spre casele lor cu cărțile dorite.

Este expresia concretă a frumoaselor roade de suflet și minte ale acestei emoționante manifestări.

I.T.

OAMENI fără imaginație

Schiță de
MIRCEA SÎNTIMBREANU

Desen de POMPILIU DUMITRESCU

Nu era nici patru jumătate dimineața cînd Jenică sări din așternut drept la fereastră. Ar fi dorit să vadă stele și cerul senin, dar bolta era parcă de plumb, iar arțarul din fața casei se zbuciuma întunecat.

— S-a înnorat, care va să zică, își zise băiatul și simți o strîngere de inimă. Și ce frumos fusese aseară! Cald, pic de boare și o lună, ah ce lună, rotundă și joasă, să o culegi cu minciocul, nu alta, ca pe o plătică de aur.

În revărsatul zorilor cartierul încă dormea. Doar cei doi gugustiuci de sub streașină își încercau somnoroși ocarina în timp ce cîteva vrăbiuțe își ciripeau, fără convingere primele impresii.

— Tocmai azi, duminică, o să plouă, bombăni băiețașul mîhnit, dar, ca orice pescar veritabil, găsi pe dată folosul ponosului. Ce-are a face, pe ploaie mușcă mai bine!

Totul era pregătit de cu seară: momeala, sculele, rucsacul cu merinde, totul...

Se spălă zorit și în timp ce deschise larg fereastra zări prima rază de soare peste acoperișul vecin.

— O, dar va fi senin și astăzi, va fi soare, jubilă Jenică și se uită la ceas: cinci fix. Perfect. Acuș sosește și Fane. Să-mi scot eu binișor bicicleta de pe balcon, chibzui băiatul, și s-o așez în antreu. Las și ușa deschisă și cum aud pași pe scară, valea! Apoi o oră de pedalare și vor fi pe baltă. Să ia și o minge? Da! Și șahul? Și! Și încă două portocale, îi plac lui Fane... Fane, ah ce băiat! Înalt, deștept foc, sportiv, exact cum i-ar place să fie si el cînd va fi într-a opta. Și vesel, lipicios, isteț... Și dintre toți puștanii tocmai pe el l-a ales să stea o zi pe baltă. Putea să ia pe altul, pe oricare, orice prichindel dintr-a doua ar fi fost bucuros, ba chiar dintr-a patra... Numai că Fane l-a preferat pe el, asta-i! Acum întîrzie nițel, nu-i nimic, e devreme. Sau poate așteaptă în stradă? Sigur, în stradă trebuie să fie, de ce ar mai pierde vremea urcînd? E deștept Fane!

În cîteva minute băiețașul coboară și el cu tot calabalîcul. Strada e pustie. Ce-o fi cu Fane? Să urce și să-i dea un telefon? Dar de ce? Aseară vorbiseră, puseseră totul la punct:

— Ne întîlnim la cinci fix. Nici o discuție!

Era șase. Pe stradă era acum destulă lume și Jenică se simțea ușor caraghios așteptînd așa, pe trotuar, alături cu trestii, mincioc și juvelnic de parcă ar fi pescuit în rigolă. Se plimba cît mai departe de calabalîc sub soarele ce începuse să ardă, cu ochii spre capul străzii, tresărind la orice clinchet de bicicletă. Uf, acuș o să se trezească ai lui și el zace tot în fața casei de atîta vreme...

— Cît aveți ceasul?

— Șapte.

Putea să meargă la ștrand, la pădure, oriunde, gîndea Jenică. Și cît a trudit toată după-amiaza: fă tu mămăligă cu halva, caută rîme mari, albe, viermuși, pînă și coropișnițe — așa îi ordonase Fane, știe el ce știe, ehei! — și acum stă aici ca părăsit; și deodată îl cuprinse rușinea. Cum de nu i-a trecut prin minte? Dacă lui Fane i s-o fi întîmplat cine știe ce, vreo nenorocire? Ar fi venit el prin foc și apă, dar cu siguranță i s-a întîmplat ceva, ceva rău, rău de tot. Un accident!!

— Eu mă perpelesc pentru baltă și el o fi acum în duba salvării, pe masa de operații, la reanimare...

Sau poate s-a întîmplat ceva în casă și atunci cum o să plece? Sau poate în cartier, vreun incendiu, vreo catastrofă... Ce, eu m-aș mai fi dus la pescuit dacă ardea la vecini? Asta trebuie să fie! Admirabilul Fane asudă, se zbate, își pune poate viața în primejdie și eu îl bombănesc...

— Cît e ceasul?

— Opt.

Gata! Va merge el, Jenică, la Fane. Nu, nu mai poate sta cu mîinile în sîn. Dă-l în sărăcie de oblete, de baboi, o să pescuiască ei altă dată, numai Fane să fie sănătos. Și, pedalînd spre Fane, Jenică trecea printre mașini, trecea peste stopuri, claxona ca un vehicul de pompieri în misiune. .

— Voi fi alături de el orice s-ar fi întîmplat, pînă la capăt. Îi dau și sîngele dacă e nevoie.

— Vin, ține-te bine Fane! Acuș sosesc! Zbor!...

Exact cinci minute mai tîrziu, jenică suna la ușă. Apăsa pe sonerie, bătea cu pumnii, striga. Să fi sosit oare prea tîrziu?

Și, deodată, se pomeni față în față cu Fane. În pijama, umflat de somn, vlăjganul căsca de-i trosneau fălcile.

— Fane, Fănuș, ce-i cu tine?

— Ce să fie?

— Ești întreg, sănătos? Nu ți s-a întîmplat nimic?

— Ce-ți veni?

— Ai tăi sînt bine, toți?

— Păi!

— De trei ore mă perpelesc. Ce nu mi-a trecut prin minte? Incendiu, inundație, cutremur...

— Haida de, ești diliu?

— Atunci de ce n-ai venit?

— Unde?

— La pescuit, cum a fost vorba.

Fane se mai întinde o dată de umple toată ușa, mai cască o dată, apoi se dumirește și zice senin:

— Simplu, puteai să-ți închipui și tu. AM UITAT.

Jenică rămîne o clipă buimăcit. Parcă pălmuit. *A uitat*, deci... Asta cu adevărat nu i-a trecut prin minte...

— Ai spus ceva?

— Că sînt un om fără imaginație, îngaimă micuțul și pleacă cu umerii prăbușiți.

De la balcon Fane îl vede urcînd pe bicicletă și strigă în urma lui:

— Ei, puștiu! Las' că mergem săptămîna viitoare sau peste două săptămîni, vedem noi. Fără discuție... Fă tu mămăligă, caută rîme albe mari, coropișnițe... La cinci dimineața sîntem pe baltă. Pe onoarea mea!

La ora nouă un mic biciclist mai pedala, încă mai pedala parcă în neștire prin cartier, în jurul casei. Și lacrimile nu conteneau să-i curgă pe obraji. De ce? se întrebau toți trecătorii. Dar, fac pariu, nici unul dintre ei nu avea, nu putea avea atîta imaginație ca să-și explice.

GHEORGHE TOMOZEI

E ȚARA MEA

E țara mea albastrul care-l vezi,
țara e mărul tinerei livezi,
țara e-n toate plaiurile sfinte
în cîntece, în dor și simțăminte.

Te știu din călimara Bălcescului curgînd
«ești cel din urmă al meu gînd»,
ești darul meritat și-așa ni-i datul
să fim ai tăi: copilul și bărbatul!

Fîntîna ești ce ne aduce-n ciuturi
al apei stropi, ca aripe de fluturi,
și ești lumina ce ne străbătu
o, țara mea,
o maica noastră,
tu...

CUVINTE DE LA DECEBAL REGE

Cîte cuvinte pribege
le porți în grai de la Decebal rege?

Cele ce s-au pierdut
sînt apa care-o beai și sînt lut,
varul și nisipul
din care-i zidim lui Decebal chipul,
sînt iarba-nțeleaptă
care ne-așteaptă
iar cuvintele rămase
din fărîmatele lui oase
sînt vorbire, sînt grai
rostit de gură de rai,
cuvintele noi
îi sînt vieților noastre altoi.

Cuvîntul dintre cuvinte mai sfînt,
de cremene și pămînt,
de miez de grîu
și răcoare de rîu
e pentru azi,
pentru ieri
și odinioară
cuvîntul țară...

COPIII ȘI ȚARA

Și tata
și mama,
bunicul,
îți sînt ție copii
și al tău,
țară dragă-s și eu
cel ce sînt
și cel ce voi fi.

Ce-i e privighetorii
trilul,
ție îți sînt,
eu, copilul
acestui pămînt
ce-și suie ierburile-n vînt.

Ce-aș voi altceva,
țară a tatii
și-a mea
decît fiul să-ți fiu?
Al tău cu tot ce-am să-nvăț,
al tău cu ce știu.
La bine și rău,
al tău,
numai al tău...

COPILĂRIE

Eu cu mîndrie
scriu apăsat:
din copilărie,
cu gînd bărbat
vin către tine
țara mea bună
cu flori din grădine
și floare de lună,
îți las iarba străveche
sub prag să se culce;
scriu ca Ureche
și ca Neculce
cum că sînt fiul
ce-ți va sluji
pînă-n tîrziul
anilor vii.
Am bucuria
al tău să rămîn,
țara mea-i România
și sînt român.
Mă vreau pereche
glasului dulce
al lui Ureche
și-al lui Neculce...

NADIEI COMĂNECI

Măruntă
zînă moldavă
cu funtă
și cu garoafă,
de ce oare
le semeni
florilor zburătoare
și de ce te îngemeni
cu mierea
stupilor vechi
și cu tăcerea
clipelor de priveghi?
Nu ești și tu
o fetiță,
care abia pricepu
semnul prelins din peniță,
nu ești
cu obrazul luminat
de cărțile cu povești
din care parcă-ai zburat?
De unde-ai deprins
lina plutire?
Umbra ta parcă-a nins
cu zăpadă subțire
și mai știu, zînă de-o șchioapă,
că deretici, înveți,
cari carafe cu apă,
cu fetele, rîzi de băieți.
și mai știu
că întreagă, tu ești
în versul pe care-l scriu
și pe care s-ar putea să-l citești...

Constelația PIONIERII

1. Sîntem mîndri că putem fi de folos părinților. Vrem ca vacanța noastră pionierească să împletească armonios odihna, jocul și voioșia, cu munca folositoare. Foto: membrii cercului foto, Școala generală din comuna Redea, județul Olt.

2. Mîinile harnice, din ce în ce mai pricepute, mai sigure, modelează frumosul, utilul. Foto: membrii cercului foto, Casa pionierilor din Hunedoara.

3. Un scurt popas în drum spre căminul cultural, unde vom prezenta un spectacol. Foto: Cornelia Neacșu, Casa pionierilor din Rîmnicu Sărat, județul Buzău.

4. «Colega și prietena mea», Foto: Mariana Mereuță, Casa pionierilor din Tecuci.

5. «Florile în dans» și-a intitulat instantaneul pioniera Olga Dărăban, membră a cercului foto de la Casa pionierilor din Oradea.

În numărul viitor: Rezultatele Concursului de fotografii «Constelația Pionierii».

DUPĂ TĂIEREA PANGLICII INAUGURALE

Recenta deschidere a unui mare număr de expoziții județene «Minitehnicus» face să bată mai puternic inima pionierilor, creatori de tehnică din toată țara. La Casa pionierilor din Bacău au fost finalizate lucrări de mare dificultate și utilitate socială. Cercul de electronică a încheiat de curînd lucrul la interfonul cu zece posturi, la pupitrul de comandă prevăzut cu sisteme de pază automată, la sesizorul de persoane, detectorul de lumină, retroproiectorul cu sistem de comutare, tirul electronic pentru verificarea cunoștințelor și miniorga sonoră și optică. În standurile expoziției județene figurează, de asemenea, lucrările realizate la cercul de aeromodelism, care, participînd la Concursul «Săgeata Vrancei», a obținut și în acest an frumoase rezultate (locul I la rachetoplane și rachete cu parașută — băieți, locul II la rachete cu parașută — fete și pe echipe).

LA ORA MAXIMEI EXIGENȚE

În aceste zile are loc selecționarea lucrărilor pentru Expoziția națională «Minitehnicus» 1976. Așteptată cu nerăbdare de toți pionierii și școlarii, ea va oferi o imagine fidelă a hărniciei și ingeniozității lor tehnice orientate către nevoile reale ale societății noastre socialiste.

În imagine: cîteva lucrări ale minitehnicienilor din județul Argeș, la ultimul examen înaintea marii confruntări.

DOI PRIETENI MINITEHNICIENI

Florin Achim învață la Școala generală nr. 1, Dan Sima la nr. 8. Unde s-au împrietenit? La cerc. Mai exact: la cercul de electrotehnică al Casei pionierilor din Turda. Amîndoi sînt veterani ai cercului. Dar cel mai mult le place să povestească despre realizările lor cele mai recente.

Anul acesta, Achim a participat la construirea complexului acustic pentru predarea limbilor străine. O lucrare complicată și grea, care i-a dat deplină satisfacție. Își amintește cu un zîmbet zilele de chin în care o defecțiune ascunsă împiedica aparatul să funcționeze. Iar deschiderea expoziției bătea la ușă! În cele din urmă cauza a fost descoperită: o lipitură prost executată. O lecție pentru toată viața. Pe lîngă activitatea în atelierul de acasă, în curs de înzestrare, și la cercul de artă aplicată în lemn, unde manifestă reale aptitudini artistice, participă la instruirea celor mai tineri minitehnicieni. Proiecte: să urmeze liceul de electronică.

Dan a lucrat la șalupa rapidă din chibrite, cu sirenă electronică, una dintre vedetele expoziției județene deschise în primăvară la Cluj-Napoca. Dan nu este numai un navomodelist de talent. Moara de apă și cea de vînt executate de el sînt încîntătoare și, așa cum pretinde regulamentul Concursului «Minitehnicus», funcționează perfect. Foarte util este jocul pe teme de circulație, construit în beneficiul celor mici. Un vis: să devină radioamator. De ce nu?

Concursul serial

CE ȘTIȚI DESPRE „MINITEHNICUS"?

ETAPA A IX-A

Întrebare: Concursul «Minitehnicus» se desfășoară pe aceleași direcții ale democrației pionierești, ca întreaga activitate a purtătorilor cravatei roșii cu tricolor. O demonstrează, între altele, prezența minitehnicienilor înșiși în juriul național al concursului. În ce an au fost incluși pentru prima oară copiii în juriul național «Minitehnicus»?

Răspuns:
A — 1969;
B — 1971;
C — 1972.

Etapele anterioare au apărut în numerele 1, 4, 6, 9, 14, 15, 17, 23/1976.

Cupoanele avînd bifate răspunsurile corecte vor fi expediate la redacție toate deodată, după apariția celei de-a zecea întrebări.

. . . .

Ce știți despre «Minitehnicus»?
Cupon nr. 9

A ☐ B ☐ C ☐

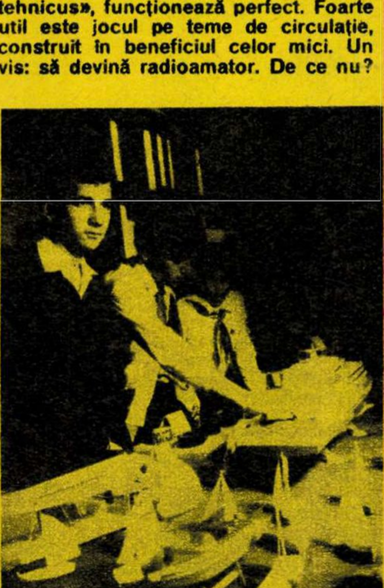

COLEGUL MINITEHNICUS este prietenul tuturor cutezătorilor, simbolul hărniciei, al istețimii, al ingeniozității tehnice. Nimic mai normal ca personajul iubit de cititori să apară mai des în revistă, după cum o cer miile de scrisori primite la redacție. Inserăm, așadar, începînd cu acest număr, în sumarul nostru un ciclu de întîmplări intitulate **«Minitehnicus intervine»**. Pentru realizarea lui facem apel la **toți copiii familiarizați cu tehnica, tușul și culorile**. Așteptăm din partea lor spre publicare mici aventuri bine gîndite, pline de învățăminte, ca și de umor, desenate cu grijă și cu talent. Colaboratorii la «Minitehnicus intervine» se vor încadra în spațiul de mai jos. Desenele pot fi executate și la scară. Ele vor fi expediate pe adresa: Revista «Cutezătorii», București, Piața Scînteii nr. 1. Plicul, destul de încăpător ca desenele să nu fie îndoite, va purta mențiunea: «Minitehnicus intervine».

NOU:

● Lucrările vor concura la două categorii de premii:
a) pentru cea mai bună idee a lui Minitehnicus.
b) pentru cea mai bună prezentare (scenariu și desen).

● Președintele juriului va fi vechiul prieten al cititorilor noștri, graficianul C. Arnal, creatorul personajului Pif, binecunoscut și în România, autorul, pe baza celor mai bune sugestii prezentate de cititorii noștri, al Colegului Minitehnicus.

● Cele mai reușite lucrări vor fi prezentate publicului la Expoziția națională «Minitehnicus» 1976.

MINITEHNICUS INTERVINE

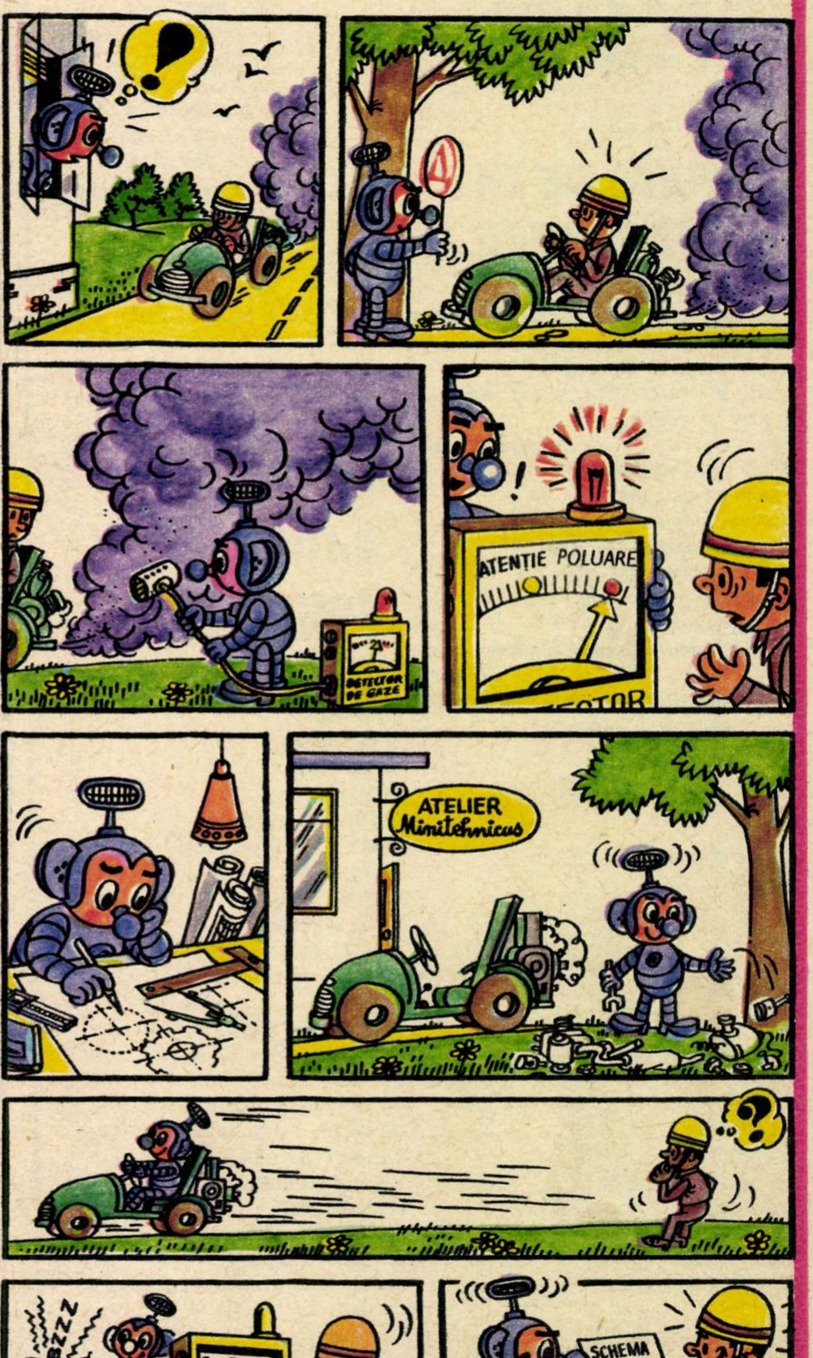

Desene de NIC NICOLAESCU

SEMAFOR CUTEZĂTORII

Cine nu poate să-şi închipuie ce înseamnă pentru un copil o excursie?

Toate vîrstele trăiesc, într-un fel sau altul, nostalgia acestei chemări — dar asemenea copiilor, nici una!

Poate însă că cineva totuşi s-a îndoit de acest adevăr. În nici un caz însă pionierii şi şcolarii clasei a VI-a a Şcolii generale din Vedea, judeţul Teleorman, care şi-au zis într-o bună zi: «Haideţi să facem o excursie!»

Zis şi făcut!

Adică deocamdată numai zis, fiindcă pînă la făcut — după ce s-au strîns banii, s-au întocmit actele necesare etc. — mai era nevoie şi de «contribuţia» O.J.T., Giurgiu.

Dar să ascultăm relatarea.

«Am completat numărul de locuri, ziua era fixată, traseul... nu prea lung, dar noi îl alesesem şi ne plăcea: Bucureşti—Ploieşti—Sinaia şi aşteptam să pornim. În ziua plecării, încă pe la orele 5 şi 6 dimineaţa — deşi plecarea era fixată la 6,30 — cei mai nerăbdători se şi adunaseră. Mulţi spuneau că n-au dormit, cu gîndul la bucuria plecării.

Dar... trece ora 6,30, trece şi 7, şi 7,30, şi 8, şi vine — în sfîrşit. Nu, nu autocarul, ci vestea că «din motive obiective» excursia se amînă.

Vă închipuiţi ce dezamăgire! Bine însă că mai ne rămînea o şansă: reprogramarea pentru săptămîna viitoare.

Dar ce şansă a fost şi aceasta! Staţi să vedeţi.

...Aşteptăm autocarul: trece ora 6,30, trece şi 7, şi 7,30, şi 8, şi 8,30... În sfîrşit, aproape de 9 vine. Încărcare rapidă şi dă-i goană să recuperăm timpul — glonţ spre Sinaia. Ajungem la ora 13. La ora 14,30 — ne atrage atenţia şoferul — trebuie să ne întoarcem pentru că ziua turistică e pînă la ora 20. Luăm în grabă masa în autocar, ce să vezi, ce să te odihneşti...

«Măcar o prăjitură!» «Fie! — zice şoferul, dar repede!» Bine, repede. Şoferului, părîndu-i-se că «prăjitura» nu merge destul de repede, ne dă un ultimatum: «Haideţi, sau vă las şi plec!» Iar bulucească în autocar — şi glonţ înapoi spre casă. «Nene, să ne oprim un pic în Bucureşti, ne-ar place mult să»... «Nici o secundă! Ziua turistică e pînă la ora 20!» Şi... dă-i bătaie.

E adevărat, suferinţele noastre au avut măcar un rezultat: am plecat noi cu trei ore mai tîrziu, dar ne-am întors cu una... mai devreme.»

P.S. Se spune că, după această întîmplare, excursioniştii din Vedea au început să se îndoiască de faptul că o excursie se poate organiza cu entuziasm şi seriozitate.

Noi credem însă că pînă la urmă ei nu se vor supăra pe **ideea de excursie,** mai ales dacă O.J.T. Giurgiu o să facă ceea ce este de datoria lui: să trezească, să stimuleze dorinţa copiilor pentru excursii şi **nu invers!**

Mai ales acum, cînd a început vacanţa!

ILIE TRAIAN

UN MILION DE PRIETENI

Cristian Micu, reparînd bicicleta unui băieţaş care-l tot ruga de vreo trei zile să i-o pună la punct, întîrzie la o acţiune de muncă patriotică. Dudu Teodorescu, comandantul detaşamentului, îl critică aspru şi-i încredinţează altui coleg conducerea brigăzii de muncă patriotică.

Acest caz a pus la lucru condeiele multor corespondenţi. Ca şi în numărul trecut, părerile lor nu se remarcă prin asemănare! Foarte mulţi, înduioşaţi de felul în care Cristian l-a ajutat pe Puiu, îi dau, fără rezerve, dreptate.

—Cristian a avut un motiv întemeiat de a întîrzia! Propun să i se încredinţeze din nou conducerea brigăzii de muncă patriotică! exclamă, din cl. a 6-a, Şc. gen. Dorobanţu-Ialomiţa, **Săndica Pipoş.**

—Şi eu l-aş fi pus pe Cristian la «Semafor» dar la rubrica «Aplauze pentru....»! precizează **Mugurel P.** *cl. a 5-a, Miroslăveşti-Iaşi.*

—Cristian a făcut cel puţin un lucru util, a reparat bicicleta unui coleg, dar Dudu s-a mulţumit să constate că treaba lîncezeşte! observă **Cătălin Lupaşcu,** *Şc. gen. Cristineşti-Botoşani.*

—Cred că Dudu ar fi trebuit să-i spună lui Cristian «Bravo că ai ajutat un băiat mai mic!», e de părere **Mariana Spătărelu** *din cl. a 6-a, Şc. gen. Gh. Doja-Ialomiţa.*

«De partea» lui Cristian se declară, fără rezerve, şi Elena Popovici din com. Al.I. Cuza jud. Iaşi, Vuap Ciimet, com. Independenţa-Constanţa, Luminiţa Ranca, din Jibou-Sălaj, Lenuţa Găitan din Udeşti-Suceava, Mioara Daniela Pop din Cheţani-Mureş şi mulţi alţii.

Dar...

—Eu cred că Dudu, nu Cristian, a avut dreptate! se aude din cl. a patra a, Şc. gen. 5, Petroşani, glasul lui **Valentin Pascu.** *Un comandant de detaşament trebuie să fie energic, să nu-i treacă uşor cu vederea pe cei care nu-şi îndeplinesc cum trebuie îndatoririle pioniereşti.*

—Aparenţa că Dudu a procedat prea aspru se datoreşte faptului că deseori ne împăcăm cu lipsurile, spunem «lasă, nu-i nimic, mai greşeşte omul». Iată de ce, atunci cînd cineva dovedeşte o anumită severitate, ni se pare că face un lucru neobişnuit! analizează **Tudorel Staicu** *din Bucureşti. Fără discuţie, Dudu trebuia să ia o atitudine. Şi a luat!*

—Cristian nu trebuie să fie supărat. Dreptate are Dudu! intervine şi **Gheorghe Talabă** *din Vulturu-Galaţi. Bine a procedat el făcîndu-i caricatura la «Semafor» şi încredinţîndu-i lui Florică Ţundrea conducerea brigăzii de muncă patriotică. Ce importanţă are că Ţundrea nu se pricepe la lucrări practice? Este, în schimb, aşa cum recunoaşte însuşi Cristian, disciplinat şi serios!*

După cum vedeţi, opiniile sînt foarte diferite. Cine are totuşi dreptate, Dudu sau Cristian?

—Nici unul! e de părere **Diana Barbu,** *cl. a 7-a, din Mîneciu-Ungureni, Prahova. Au greşit amîndoi — Cristian prin lipsă de punctualitate, iar Dudu printr-o hotărîre nu tocmai inspirată. Intenţii bune au avut amîndoi, dar* **felul** *de a şi le îndeplini nu a fost prea grozav.*

Aşteptăm în continuare părerile voastre. Dacă şi la voi s-au petrecut întîmplări întrucîtva asemănătoare, nu uitaţi să ne povestiţi despre ele, precizînd cum s-au rezolvat lucrurile.

OVIDIU ZOTTA

Scrisorile adresate acestei rubrici vor purta menţiunea «Un milion de prieteni».

EXPEDITIILE „CUTEZĂTORII"

(Urmare din pag. 7)

ter, căpitan; **Veronika Antal,** fotograf; **Katalin Bodor,** botanist; **Erzsébet Baricz,** bucătar; **Géza Gidro,** fotograf color; **Ibolya Karda,** administrator-casier; **István Kosza,** zoolog; **Teréz Kosza,** hidrobiolog; **Veronika Pál,** sanitar; **Mária Simon,** cronicar; **Ernö Macalik,** profesor-comandant.

● **«CORTUL DE MĂTASE» — pentru romantism şi voie bună:** ECHIPAJULUI «CENTENARUL SOCIETĂŢII ŞTIINŢIFICE DE GEOGRAFIE», LICEUL SIRET, SUCEAVA, compus din: **Dolores Parascan,** căpitan; **Costel Popovici,** geolog; **Luminiţa Basarab,** cronicar; **Florin Surmei,** hidrolog; **Ioan Sanciuc,** geograf; **Ştefan Carliciuc,** bucătar; **Niculina Moroşan,** etnograf; **Gheorghe Smoleac,** carstolog; **Romică Muscalu,** botanist; **Iuliana Florea,** sanitar; **Dionisie Parascan,** folclorist; **Anton Perianovschi,** meteorolog; **Ioan Stan,** profesor-comandant.

● Colegiul redacţional al revistei «Cutezătorii» acordă trofeul «**COLUMNĂ ÎN MILENII**» echipajului «SARGEDAVA 75» DE LA ŞCOALA GENERALĂ DIN ORAŞTIOARA DE SUS, JUDEŢUL HUNEDOARA şi echipajului «ENSAMBLE» (FRANŢA) care în vara anului 1975 au efectuat o reuşită expediţie comună în Munţii Orăştiei şi în Ţara Haţegului, avînd ca obiectiv studierea cetăţilor dacice, a vestigiilor romane şi a realizărilor de azi ale României socialiste.

Începînd cu această ediţie, C.N.O.P. instituie un nou trofeu pentru cea mai complexă şi mai reuşită expediţie a unui echipaj participant la «Asaltul Carpaţilor», care a fost acordat echipajului «OCROTITORII APUSENILOR», ŞCOALA GENERALĂ FILEA DE JOS, CLUJ, compus din: **Livia Lupea,** căpitan; **Voichiţa-Maria Luca,** secund; **Ana Bonda,** botanist; **Livia Tarţa,** sanitar; **Livia Fertea,** bucătar; **Valeria Sucală,** meteorolog; **Marina Tarţa,** hidrolog; **Augustin Popa,** istoric-etnograf; **Viorica Bria,** fotograf; **Pavel-Daniel Costea,** fotograf; **Iosif Popa,** zoolog; **Valeria Lupea,** responsabil cu acţiunea de ocrotire a naturii; **Violeta-Ortensia Bonda,** responsabil cu acţiunea de ocrotire a naturii; **Alexandru Marcu,** profesor-comandant.

În cadrul noului trofeu «**ASALTUL CARPAŢILOR**» au mai fost acordate de către C.N.O.P. trei premii speciale următoarelor echipaje:

1. «PADIŞ '75», ŞCOALA GENERALĂ NR. 16, CLUJ-NAPOCA, JUDEŢUL CLUJ.
2. «PĂUNAŞII CODRILOR», CASA PIONIERILOR CUGIR, JUDEŢUL ALBA;
3. «TEMERARII», ŞCOALA GENERALĂ DÎRMĂNEŞTI, JUDEŢUL ARGEŞ.

Toţi membrii echipajelor distinse cu trofee vor primi medalia şi diploma Expediţiilor «Cutezătorii».

Echipajele distinse cu marele trofeu «BUSOLA DE AUR», cu trofeele «CUTEZĂTORII», «COLUMNĂ ÎN MILENII», «CHEMAREA MUNŢILOR» şi «JÓBARÁT» vor participa în vacanţa acestui an la expediţia-omagiu «PE URMELE DOROBANŢILOR» în R.P. Bulgaria, oferită de revista «Cutezătorii».

Celelalte echipaje care au cucerit trofee vor primi din partea revistei cîte un premiu colectiv în valoare de 3 000 lei.

Tot la această ediţie au mai fost acordate şi numeroase menţiuni altor echipaje care s-au evidenţiat în mod deosebit. **Lista acestora o vom publica într-un număr viitor.**

ANTENA

RADIO:

Săptămîna radiofonică 20—26 iunie include noi emisiuni dedicate debutului multaşteptatei şi binemeritatei vacanţe mari. Dintre acestea vă recomandăm:

● Duminică, 20 iunie (orele 8,30, pr. I), se va transmite, cu prilejul Zilei pionierilor, o emisiune specială, intitulată «La mulţi ani, cutezători!» ● «Teatrul la microfon pentru copii» prezintă (duminică, 20 iunie, orele 8, programul II) premiera Acţiunea «Pădurea» de Victor Popa. ● În cadrul emisiunii «Înşir-te mărgărite» (luni, 21 iunie) veţi putea asculta scenariul radiofonic «Vîrtelniţa fermecată», adaptare după Fraţii Grimm de Silvia Kerim. Tot luni va debuta, în cadrul emisiunii «Bună dimineaţa, copii» (orele 8,50, programul II), ciclul «Actorii povestesc copiilor» (povestiri în lectura actorilor: Costache Antoniu, Octavian Cotescu, Horia Căciulescu, Magda Popovici, Constantin Moruzan). ● «Microfonul pionierilor» (marţi, 22 iunie, orele 18,30, programul II) include în sumar rubricile: «Pionieri — mîndria ţării» (reportaj despre sărbătorirea Zilei pionierilor) şi radiodocumentarul «Pentru onoarea şi demnitatea muncii» (în reluare, miercuri, 23 iunie, orele 11,05, programul I). ● Un serial radiofonic de vacanţă, intitulat «Acţiunea V.M.», debutează joi, 24 iunie (orele 18,30), programul II). ● «Ce frumoasă-i ţara mea» se intitulează spectacolul realizat cu concursul unor formaţii artistice pioniereşti, ce va fi prezentat sîmbătă, 26 iunie (orele 18,30, programul II).

TELEVIZIUNE:

În cadrul emisiunii «Tot înainte» (duminică, 20 iunie, orele 8,40), purtătorii cravatei roşii cu tricolor aduc un cald omagiu celui mai drag şi bun părinte — partidului. (Realizatorii emisiunii: Ana Ionescu şi Carmen Constantinescu.) La orele 9,35 veţi putea urmări un nou serial pentru copii — «Blîndul Ben». Filmul surprinde o nouă serie de aventuri într-o rezervaţie naturală cu multe animale sălbatice, printre care se află şi blîndul Ben — bunul prieten al micului Marc. În rolul tatălui lui Marc îl veţi revedea pe cunoscutul actor Denis Weaver, neînfricatul şerif Mc Cloud (în reluare luni, 21 iunie, programul II, orele 20). ● «Eroi îndrăgiţi de copii» (duminică, 20 iunie, orele 20, programul II) prezintă un film de desene animate. ● Emisiunea «Micul ecran pentru cei mici» (duminică, 20 iunie, orele 17, programul I) va transmite în regia artistică a lui Eugen Stoicescu sceneta «Oaspeţi în orăşelul hărniciei». (Realizator: Gheorghe Scripcă. În reluare, sîmbătă, 26 iunie, orele 10, programul I.) Sîmbătă, 26 iunie (orele 12,25, programul I), Eugen Patriche prezintă, în cadrul emisiunii «Vreau să ştiu», un film documentar despre viaţa şi activitatea lui Louis Lumiére (1864—1948), inventatorul primului aparat de filmat.

66

COLUMNĂ ÎN MILENII

5

Adaptare de **VASILE MĂNUCEANU**
după **TITUS POPOVICI**
Desene: **VIORICA** şi **VINTILĂ MIHĂESCU**

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT

După o rezistenţă îndelungată, eroică, Sarmizegetusa cade sub năvala de fier a romanilor. Conducătorii daci îşi pun capăt vieţii, spre a nu cădea prinşi. Decebal, împreună cu credinciosul său Gerula, fug spre a continua lupta. Tribunul Tiberius îi ajunge. După o luptă înverşunată, Decebal îşi ia viaţa, iar Gerula cade prizonier. Romanii iau drept trofeu capul şi mîna dreaptă ale lui Decebal.

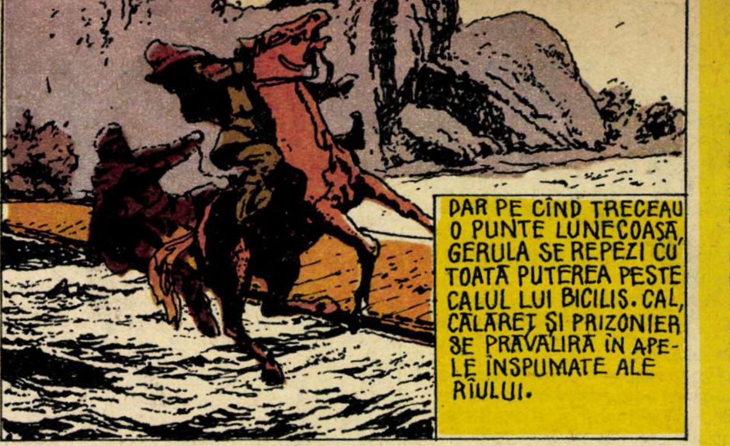
DAR PE CÎND TRECEAU O PUNTE LUNECOASĂ, GERULA SE REPEZI CU TOATĂ PUTEREA PESTE CALUL LUI BICILIS. CAL, CĂLĂREŢ ŞI PRIZONIER SE PRĂVĂLIRĂ ÎN APELE ÎNSPUMATE ALE RÎULUI.

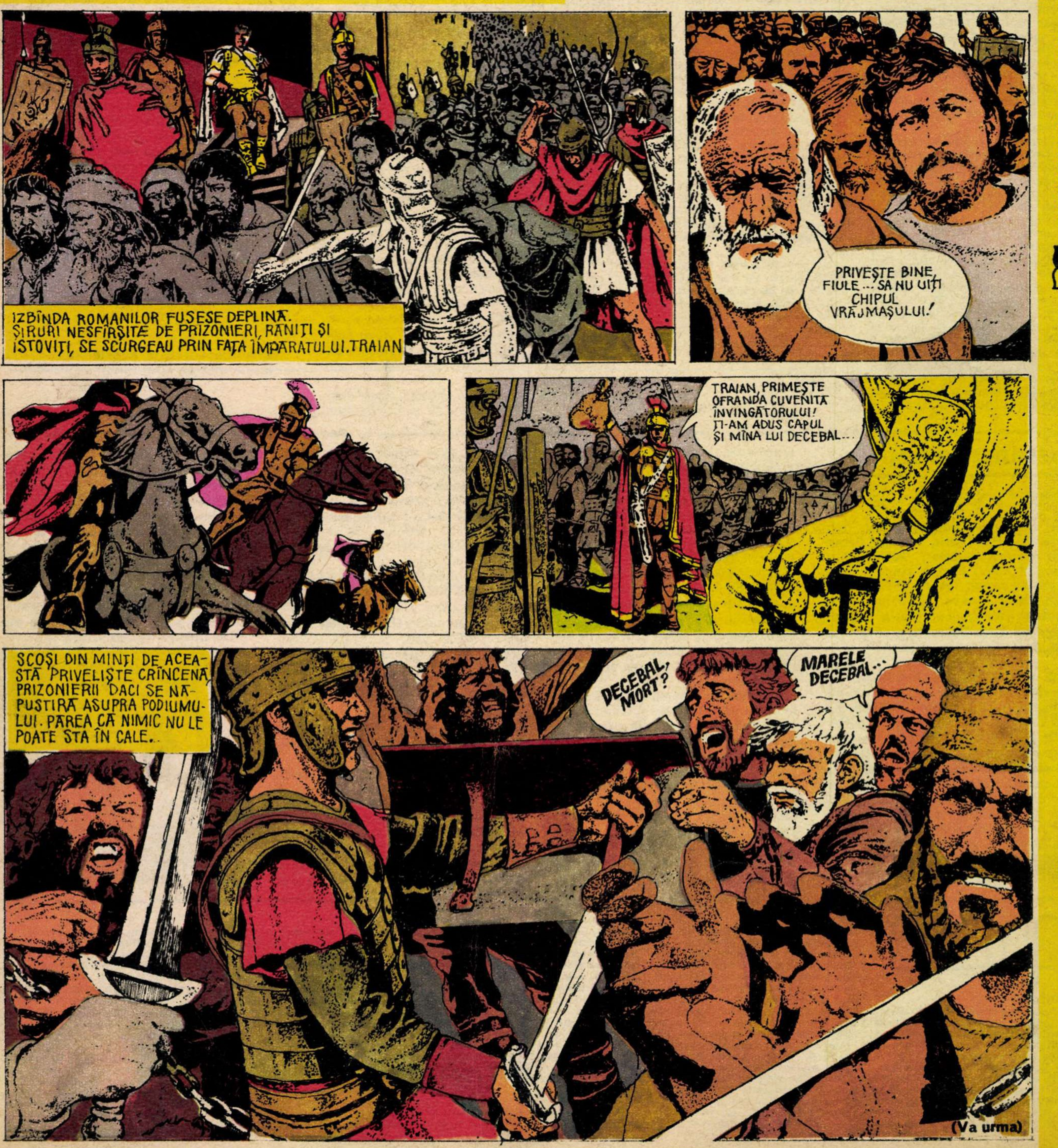
IZBÎNDA ROMANILOR FUSESE DEPLINĂ. ŞIRURI NESFÎRŞITE DE PRIZONIERI, RĂNIŢI ŞI ISTOVIŢI, SE SCURGEAU PRIN FAŢA ÎMPĂRATULUI.TRAIAN
PRIVEŞTE BINE, FIULE... SĂ NU UIŢI CHIPUL VRĂJMAŞULUI!
TRAIAN, PRIMEŞTE OFRANDA CUVENITĂ ÎNVINGĂTORULUI! ŢI-AM ADUS CAPUL ŞI MÎNA LUI DECEBAL...
SCOŞI DIN MINŢI DE ACEASTĂ PRIVELIŞTE CRÎNCENĂ, PRIZONIERII DACI SE NĂPUSTIRĂ ASUPRA PODIUMULUI. PĂREA CĂ NIMIC NU LE POATE STA ÎN CALE...
DECEBAL, MORT?
MARELE DECEBAL...

(Va urma)

● Redactor şef: MIHAI NEGULESCU ● Redactor şef adjunct: OVIDIU ZOTTA ● Secretar responsabil de redacţie: IOAN DONCA 12 PAGINI,

ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin ILEXIM — serviciul export-import

REDACŢIA: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10
ADMINISTRAŢIA: Editura «Scînteia» ● TIPARUL: C.P.C.S.

Prezentarea artistică: ALBIN STĂNESCU
Prezentarea tehnică: LUCIA SICOMAŞ

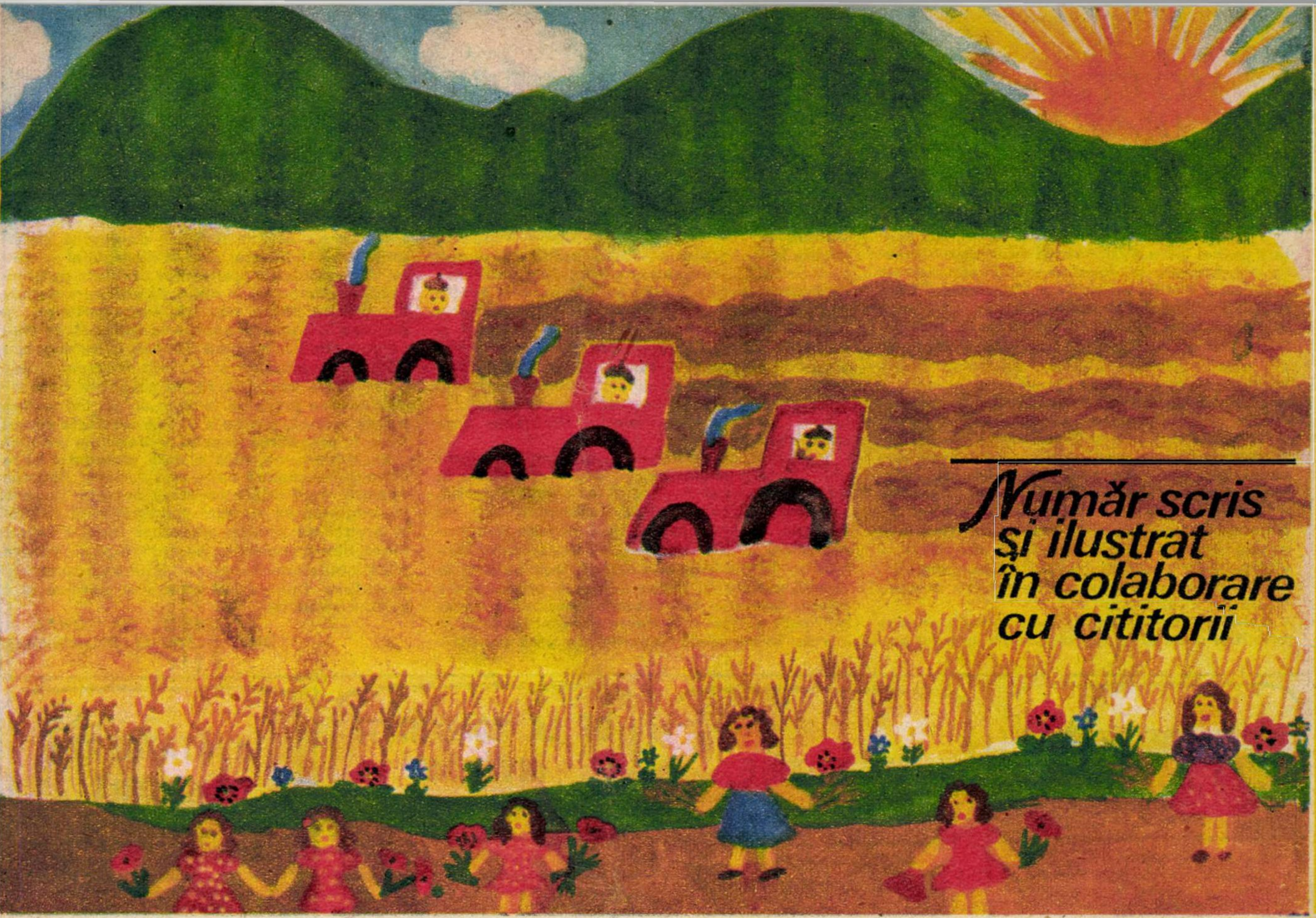

Număr scris
și ilustrat
în colaborare
cu cititorii

Desen: **DORIS ȘTEFES**, clasa a VI-a,
Școala generală nr. 14, Brașov

26

JOI, 24 IUNIE 1976,
ANUL X (NR. 457)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

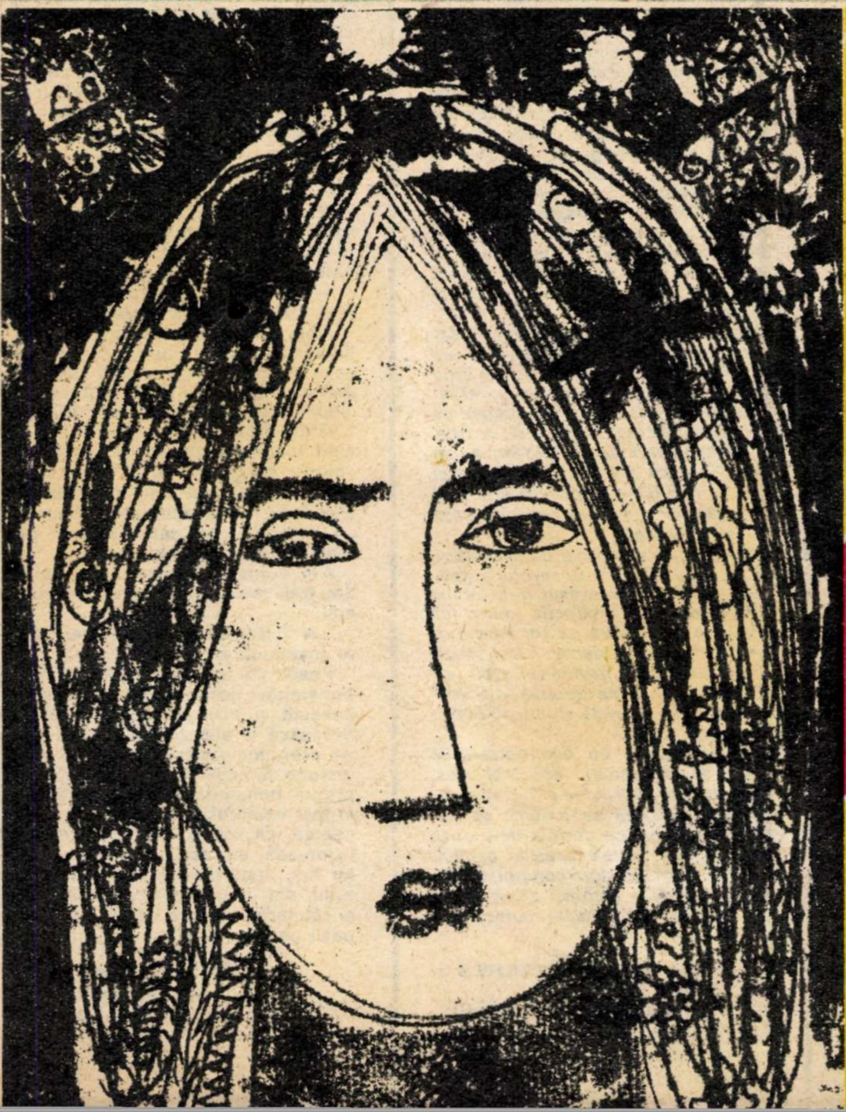

Desen: **IULIANA ANTAL**, clasa a VII-a,
Lunca de Sus-Harghita

TOATĂ DIN TINE, ȚARĂ

Părul meu începe din cîmpiile tale,
Ochii mei încep din izvoarele tale,
Sîngele meu începe din flamurile și din macii tăi,
Numele meu începe din rosturile și legile tale bărbate,
Gîndurile mele încep din rotundele tale vecii, din soarele
unei porți maramureșene, din pridvorul tău.
Idealurile mele nasc din cămașa florilor tale, a grînelor
tale suite-n lumină de cîntec către pîinea soarelui.
Eu... încep toată din tine, țară!

DOMNIȚA PALII, clasa a VIII-a,
Școala generală nr. 23, Ploiești

Către
COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Cei peste două milioane de pionieri, toți școlarii patriei au luat cunoștință cu nespusă bucurie și entuziasm de recentele măsuri adoptate de Comitetul Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, cu privire la crearea unor condiții tot mai bune de instruire în rețeaua de învățămînt a fiilor oamenilor muncii, prin majorarea alocației de hrană pentru școlari, elevi din licee, școli profesionale și postliceale ce iau masa la cantine, precum și pentru copiii din instituțiile de ocrotire.

Consiliul Național al Organizației Pionierilor, în numele tuturor copiilor țării, al cadrelor care se ocupă de educația lor comunist-revoluționară, aduce conducerii partidului, dumneavoastră personal, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, cele mai calde mulțumiri pentru această nouă dovadă a dragostei și grijii pe care o purtați față de tînăra generație, pentru minunatele condiții de muncă și învățătură ce îi sînt create.

Avînd în permanență la baza întregii noastre activități orientările cuprinse în Programul partidului, în istorica dumneavoastră expunere rostită la Congresul educației politice și al culturii socialiste, Organizația Pionierilor militează cu hotărîre pentru educarea prin muncă, pentru muncă, în spirit patriotic, revoluționar a tuturor copiilor țării — români, maghiari, germani și de alte naționalități — pentru ca aceștia să devină demni urmași ai comuniștilor, viitori muncitori, tehnicieni și specialiști cu înaltă calificare, necesari edificării societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării României spre comunism.

Dînd glas gîndurilor și simțămintelor tuturor pionierilor și școlarilor, ne angajăm solemn în fața partidului și poporului, a dumneavoastră, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului, părinte, prieten și îndrumător apropiat al copiilor, că Organizația Pionierilor își va intensifica mult mai hotărît, în strînsă unitate cu întregul tineret, preocupările pentru formarea și educarea comunistă, revoluționară a celei mai tinere generații a țării.

Vom folosi zilele vacanței de vară pentru a iniția ample acțiuni politico-ideologice, de cunoaștere a trecutului glorios de luptă al poporului și partidului, a realizărilor obținute de minunatul nostru popor în opera de edificare a socialismului în patria noastră, vom participa, organizați în brigăzi și echipe, la activități de muncă patriotică, la strînsul recoltei, la buna gospodărire a localităților și școlilor. Ne vom strădui ca în zilele vacanței să ne pregătim temeinic pentru a ne prezenta în noul an școlar cu forțe noi de muncă, pentru a obține rezultate cît mai bune în pregătirea noastră teoretică și practică.

Exprimîndu-ne, încă o dată, dragostea și recunoștința noastră către partid, către dumneavoastră, mult iubite tovarășe secretar general, vă asigurăm că nu vom precupeți nici un efort în pregătirea pentru muncă și viață a tuturor pionierilor și școlarilor, pentru înfăptuirea exemplară a îndemnurilor ce ne-ați adresat cu prilejul recentului Congres al educației politice și al culturii socialiste.

CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

LECȚIE DE ISTORIE LA DOFTANA

«Eroi au fost, eroi sînt încă/ Și-or fi cît neamul românesc». Versurile acestea au răsunat cu deosebită vibrație, cu prilejul excursiei pe care am făcut-o la Muzeul Doftana, fosta închisoare, unde odinioară au fost întemnițați cei care, prin lupta lor, au înseninat cerul vieții noastre — comuniștii.

Am pătruns în curtea muzeului. Ne-am transpus deodată într-o oră de curs, în care urmăream cu încordare o bogată lecție de istorie. Lacătul mare și greu și cele două lanțuri de la intrarea muzeului ne anunțau cuprinsul lecției: dîrzenia și demnitatea comuniștilor în fața pedepselor fără nume aplicate lor, de cei străini de idealurile poporului. Am intrat apoi în incinta fostei închisori, rece și apăsătoare, care cuprindea 397 celule. Intr-una din aceste celule înghețate și întunecoase a fost deținut, cînd avea vîrsta de numai 18 ani, cel mai iubit fiu al poporului, al cărui nume s-a legat pentru totdeauna cu numele țării, al poporului, al partidului: tovarășul **Nicolae Ceaușescu.**

Cu strîngere de inimă am pășit apoi în fierăria închisorii unde erau confecționate cătușele pentru mîinile și picioarele întemnițaților, nu însă și pentru gîndurile lor, care zburau spre milioanele de oameni din afara acestor ziduri. Auzeam parcă aceste gînduri pe care și le transmiteau prin ciocăniturile din țevile care uneau celulele.

Și, în acel moment de adîncă reculegere, sînt sigură că fiecare dintre noi a rostit în gînd: glorie și recunoștință Partidului Comunist Român, din rîndul căruia s-au ridicat neînfricați luptători pentru cauza poporului.

Urcîndu-ne în mașină și pornind pe drumul spre școală, am avut senzația că a sunat clopoțelul după o oră în care am parcurs o vibrantă filă din istoria Partidului Comunist Român, o lecție pe care nu o vom uita niciodată!

ADRIANA DOBRESCU,
clasa a VI-a, Buzău

ȚIE, PATRIE

Dedicație

Patria mea,
Țara mea dragă,
Vatră străbună
De timpuri negre,
Amar încercată.
Azi, ca un lujer de crin
Tu-nflorești spre soare.
În zbor
Tricolor
Biruitor
Nemuritor.
Ca un dig de foc
Inimile noastre te-nconjoară
Salbă de flamuri purpurii.
Apa vie a tinereții mele fericite
O-nchin ție, patrie!

DANIELA CIOBANU,
clasa a VI-a,
Școala generală nr. 200,
București

Aici, în România

Aici pasărea zorilor
poartă brățări de meteorit.
Aici, în pămînt,
se aude explozia semințelor.
Aici, fetele se oglindesc
în ochii ierbii.
Aici, grîul se aurește sub un soare nou
iar ecoul glasului meu
se înalță ca un sunet de bucium
spre munții înalți
Aici, în România.

VIORICA GHEORGHIȚĂ,
clasa a VIII-a,
Școala generală nr. 5,
municipiul Gh. Gheorghiu-Dej

DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA

De la Baia Sprie la Cavnic, o mare verde, odihnitoare, se unduiește pe coline.

Ajungem la Exploatarea minieră din Cavnic, printre muncitori.

— Faptul că ne aflăm în preajma dumneavoastră acum, este pentru noi, pionierii maramureșeni, prilej de mîndrie. Ați cucerit prin muncă cele mai înalte distincții care pot încununa activitatea unui erou al zilelor noastre. E greu să se ajungă aici? E greu să devii Erou al Muncii Socialiste?

Eroul Muncii Socialiste, tovarășul Simion Danci, ne răspunde cu modestie și cîntărește cu sinceritate greutatea fiecăreia dintre recomandările pe care ni le adresează: «Nu-i greu, dacă gîndești și muncești, dacă nu te dai bătut».

Intervenind în discuție, minerul Vasile Șomcutean, mai tînăr, dar de asemenea purtător al steluței de Erou al Muncii Socialiste, remarcă: «Trebuie să muncești cu multă tragere de inimă, cu încredere deplină în tine, în oamenii din jur. Întotdeauna am fost sigur că voi putea realiza mai mult și mai bine. Munca îți deschide ea însăși căi noi spre realizări, dacă știi să o organizezi»

Despre perspectivele de dezvoltare în actualul cincinal al revoluției tehnico-științifice, tovarășul director ne informează că producția minei va crește în continuare, se vor introduce tehnologii noi, moderne. «Aici, vedeți bine, avem case frumoase, școli, institute — tot ce ne trebuie — și vom avea condiții de viață și muncă din ce în ce mai bune.»

Ne-am întors cu bloc-notes-urile pline de însemnări, dar mai ales, cu ceea ce nicicînd ele nu vor putea cuprinde: cu sentimente de stimă și mîndrie, cu dorința de-a duce mai departe faptele acestor oameni harnici, ale acestor comuniști din al căror eroism închinat zilnic muncii, patriei, noi învățăm cutezanța.

CAMELIA CHERECHEȘ și
NINA BĂRBUȘ,
Subredacția «Cutezătorii»

ÎNVĂȚĂTOAREA NOASTRĂ

Îmi stăruie și acum în minte acea zi de toamnă, cînd totul în jur purta voioșia copiilor, în drum spre școală. Mama mă însoțea. Era o zi neobișnuită din viața mea. Mai aveam cîțiva pași de făcut pînă la poarta școlii, cînd am simțit că mama mă strînge de mînă. Am ridicat capul. Pe lîngă noi trecea, cu pași mărunți, o femeie de statură potrivită, dreaptă, cu părul alb-argintiu la tîmple, cu ochi vioi.

— Este tovarășa învățătoare Velura Petraș, mi-a spus mama.

M-a strîns mai tare de mînă și a rostit: «Bună ziua»!... Simțeam că glasul ei e puțin altul, mai sfios ca de obicei.

— Bună ziua!... a venit răspunsul clar, ca un ecou, la vorbele mamei.

Abia atunci, în mintea mea s-au limpezit lucrurile: mi-am amintit de cele ce-mi vorbise mama despre anii cînd ea, copil fiind, umblase la școală... Deci femeia aceasta fusese învățătoarea ei, cu mulți ani în urmă, cînd toamnele purtau, ca și acum, voioșia copiilor aflați în drum spre școală. În gîndul meu mă miram. Cum? Și mamei mele, învățătoarea i-a purtat prima dată creionul pe foaia de caiet? Și-acum mie...

Am numărat în gînd anii... Unu, doi, trei, zece, douăzeci, douăzeci și nouă!

A fost învățătoarea mamei, va fi și învățătoarea mea...

Peste un an, ea va păși pragul pensionării, dar dragostea sa pentru această muncă va continua să înflorească în sufletul fiicei sale care se pregătește pentru aceeași profesiune. Mînă în mînă, mama pășind pragul pensionării, iar fiica pășind în fața catedrei, vor spune, de bună seamă, că nici o muncă nu e mai frumoasă ca aceea de educator. Iar noi, foștii lor elevi, le vom mulțumi din inimă pentru dragostea și răbdarea cu care ne-au îndreptat pașii pe drumul vieții.

DANIELA ROMAN,
Școala generală nr. 9,
Baia Mare

SPIC CU SPIC, PATRIEI SNOP!

Ziua pionierilor 1976...

Chenarul de onoare al acestei dimineți a vibrat de numele și fapta a peste două milioane de copii, a peste două milioane de inimi cutezătoare ce au făcut din anul școlar încheiat recent un an al pregătirii comuniste, în spirit revoluționar, pentru muncă și viață, al hărniciei și dăruirii pionierești.

Simbolizînd contribuția Organizației pionierilor la pregătirea practică și teoretică a elevilor, viitori constructori de nădejde ai patriei, acest moment s-a îngemănat pretutindeni cu evaluarea rezultatelor școlare, cu acordarea binemeritatelor premii la învățătură.

Vacanța care începe aduce răsplata binemeritată a sîrguinței. Ea deschide totodată noi orizonturi către ceea ce va fi studiat, asimilat, aprofundat, în viitorul an școlar.

Natura patriei, prietena dintotdeauna a copiilor, oferă în aceste zile frumoase imaginea holdelor date în pîrg... Combinele și secerătorii sînt la start. Iar startul acesta are puternic ecou în rîndul pionierilor.

Chemarea tradițională a fiecărei vacanțe mari «Spic cu spic, patriei snop!» vibrează din nou peste tot unde își petrec vacanța purtători ai cravatei roșii cu tricolor.

Nu poate fi mîndrie mai profundă decît aceea de a ști că — și prin contribuția ta pionierească — patria socialistă devine mai bogată, mai înfloritoare!

Este ceea ce spun, cu sinceritate și pregnanță, paginile acestui număr de revistă, scris și ilustrat cu contribuția entuziastă a înșiși cutezătorilor.

MIHAI NEGULESCU

20 IUNIE — ZIUA PIONIERILOR

TRIMESTRUL IV — TRIMESTRUL PIONIERIEI

După un an în care pionierii au învățat cu sîrguință îndeplinindu-și cu răspundere sarcinile de organizație, intrăm într-un nou trimestru, la fel de important ca și celelalte trei trimestre școlare. Acest al IV-lea trimestru — vara — va fi mai mult ca oricînd o perioadă în care pionieria se va manifesta prin antrenarea tuturor purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, chiar și a celor veniți în vacanță pe frumoasele noastre meleaguri, la organizarea și desfășurarea unor activități menite să ducă la formarea noastră multilaterală de viitori constructori entuziaști ai socialismului și comunismului.

În acest an, Forumul județean al pionierilor va avea loc în comuna Pomi, localitate în care pionierii, la fel ca și cei din Ianculești, Mădăraș, Poiana Codrului, Valea Vinului și altele au obținut succese deosebite la învățătură, realizînd un procent de promovabilitate de sută la sută.

În programul nostru se va înscrie o vizită la fabrica de sticlă din Poiana Codrului, o întîlnire cu fruntașii în producție ai acestei întreprinderi, o drumeție în ospeție la școala din localitate, o excursie la Borlești, la microferma fruntașă unde vom vizita expoziția cercurilor tehnice și unde vom participa la o întîlnire cu delegați ai județului nostru la lucrările Congresului educației politice și al culturii socialiste. Mulți vom pleca în excursii și tabere, dar nu vom uita să ne ajutăm părinții la muncile cîmpului. La Ardud, de pildă, Halmeu, Tătărești și în alte localități, pionierii sînt prezenți la culesul căpșunilor. În Orașul Nou și la Turulung pionierii participă la construirea unor noi săli de gimnastică, iar la Șontău și Nisipeni copiii culeg cartofii noi, mîndrindu-se cu roadele bogate ale microfermelor școlare.

ELA MARIAN
Satu Mare, pionier — locțiitor al președintelui C.N.O.P.

ȘCOALA ESTE ACUM MAI FRUMOASĂ

Cercul de desen și pictură din școala noastră cuprinde un mare număr de pionieri care iubesc frumosul. În afara unor acuarele pe care le-am realizat și cu care ne-am înfrumusețat clasele, am conceput, sub îndrumarea profesorului Mihai Agape, o pictură murală. Ea împodobește fațada școlii pe o suprafață de 9 mp. La realizarea ei au luat parte aproape toți membrii cercului. Sîntem mîndri că rodul muncii noastre, dragostea noastră pentru frumos sînt materializate într-o lucrare dedicată școlii în care învățăm.

Comandamentul unității
de pionieri,
Școala generală nr. 1,
Zănești, Neamț

FRUMUSEȚE ÎN PIATRĂ ȘI LEMN

De curînd, în cadrul cercului de sculptură din școala noastră, am realizat în marmură albă două lucrări: «Obelisc pentru un punct de observații astronomice școlare» și «Frumoasa ceramică din județul Olt». Suportul pentru ceramică l-am gravat cu motive florale. Peste soclu am suprapus patru plăci de formă pătrată, peste care o farfurie oferă echilibrul stabil pentru două vase de ceramică românească.

In cercul nostru am dori să mai realizăm cîteva lucrări care să fie atît de frumoase încît să împodobească un parc sau curtea școlii.

VICTORAȘ SIMION,
Școala generală nr. 5,
Caracal

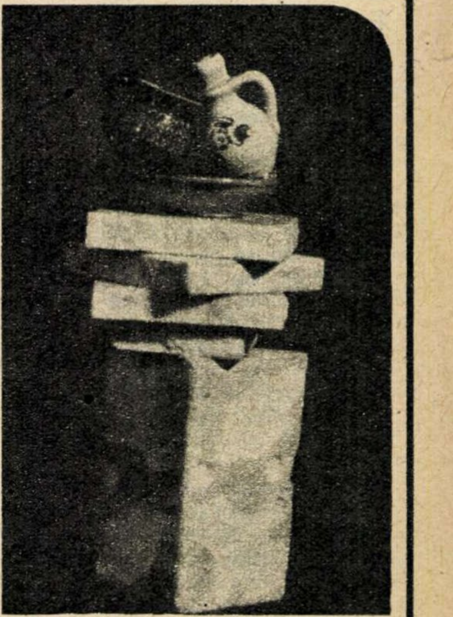

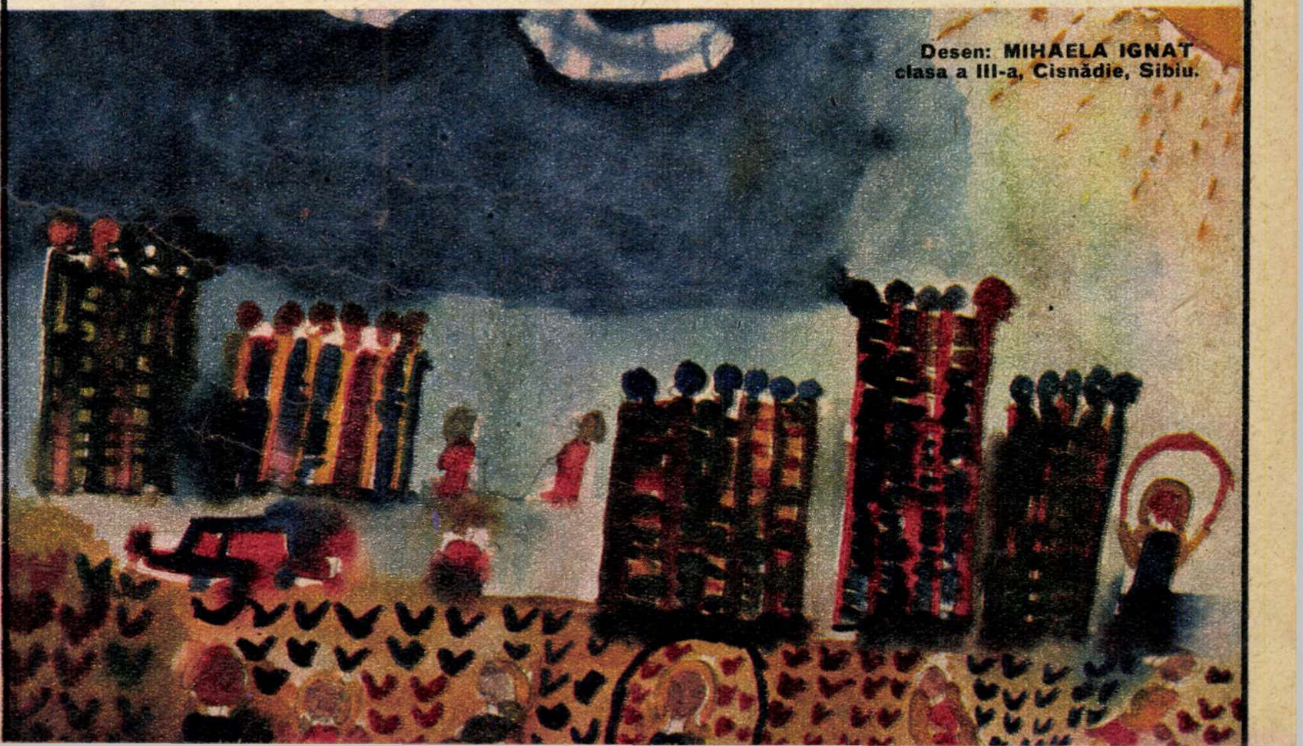

Desen: MIHAELA IGNAT
clasa a III-a, Cisnădie, Sibiu.

Aici, nimeni nu mai este mic.

ÎN ACTUALITATE:

FORUMURILE JUDEȚENE ALE PIONIERILOR

În cadrul pitoresc al taberelor, reprezentanții purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor desfășoară o bogată activitate sub semnul mobilizatoarelor idei cuprinse în Expunerea secretarului general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, la Congresul educației politice și al culturii socialiste. Astfel, au loc dezbateri despre noi modalități de îmbogățire a activității politico-ideologice în unități și detașamente, despre modelarea pionierului ca tînăr comunist, om cu alese calități morale, despre pregătirea pentru muncă, pentru viață, în spirit revoluționar a pionierilor și școlarilor.

MEHEDINȚI — Peste o sută de pionieri delegați ai unităților din județ și-au dat întîlnire în pitoreasca tabără de la Baia de Aramă. Printre numeroasele acțiuni menite să contribuie la educarea prin muncă, pentru muncă se înscrie și întîlnirea cu Eroul Muncii Socialiste, Gh. Zaharia, maistru la Întreprinderea de vagoane din Drobeta-Turnu Severin.

Deschisă de pioniera Zenaida Popescu, comandant al unității, întîlnirea s-a desfășurat sub forma unui însuflețit dialog între pionieri și invitat despre muncă, despre profilul moral al comunistului, despre modul în care se pregătesc pionierii pentru ca, peste ani, să fie capabili să preia ștafeta muncii, să ducă mai departe glorioasa tradiție a dăruirii, a hărniciei muncitorești.

MUREȘ — Frumoasa localitate montană a Lăpușnei a fost anul acesta gazda forumului județean. Delegații pionierilor mureșeni au desfășurat o bogată și variată activitate între 16—22 iunie. Astfel în cadrul dezbaterii «Educația patriotică, dezvoltarea dragostei pionierilor și școlarilor față de patrie partid și popor» purtătorii cravatei roșii cu tricolor au împărtășit din experiența unităților lor, prezentînd exemple grăitoare ale patriotismului și dragostei lor față de partid și popor. După terminarea dezbaterilor pe detașamente, pionierii prezenți la forum au participat la o acțiune de muncă patriotică în pepinierele de brazi de la Gîtea și Borta.

BUZĂU — Preocupați de modul în care și-au îndeplinit îndatorirea lor de școlari silitori — de a învăța din ce în ce mai bine — pionierii prezenți în tabăra Forumului județean de la Arbășani au dedicat o dezbatere aparte acestei probleme. Astfel, mulți dintre cei 130 de școlari au împărtășit din experiența unităților lor, au vorbit despre modalitățile folosite pentru ridicarea nivelului învățăturii și practicii în ateliere. Știind că între pregătirea teoretică și practică a elevilor este o strînsă legătură, copiii s-au interesat îndeaproape de meseriile necesare dezvoltării viitoare a județului lor. Invitații, prezenți la dezbatere, prin răspunsurile date, au subliniat perspectivele pe care le au pionierii buzoieni, recomandîndu-le numeroase licee de specialitate, școli în cadrul cărora ei, școlarii de azi, pot deveni cadre bine pregătite, folositoare dezvoltării județului, folositoare patriei socialiste.

IALOMIȚA — Liceul nr. 1 din Călărași, gazdă a Forumului județean, este gata să-și întîmpine oaspeții: prietenii mai mari ai pionierilor — utecistii. Detașamentele s-au pregătit intens în vederea acestei întîlniri, în vederea dezbaterii privind «Formele și modalitățile de întărire și îmbunătățire a conlucrării între Organizația pionierilor și Uniunea Tineretului Comunist». Dezbaterea s-a desfășurat cu participarea tovarășului Romulus Țolea, prim-secretar al Comitetului județean Ialomița al U.T.C., a numeroși uteciști fruntași din întreprinderi, pionieri, care alături au participat apoi la acțiuni de pregătire pentru apărarea patriei și la un vesel carnaval al prieteniei.

ARGEȘ — Peste 130 de purtători ai cravatei roșii cu tricolor din întreg județul, reuniți în frumoasa tabără de pe valea Dîmboviței de la Stoenești, și-au programat, într-una din zilele desfășurării lucrărilor Forumului județean, o acțiune pe cît de interesantă, pe atît de utilă: vizitarea întreprinderii constructoare de autoturisme Aro, de la Cîmpulung Muscel. Dialogul fructuos cu muncitorii, cu specialiștii din întreprindere a relevat participanților posibilitățile și modalitățile de pregătire cît mai temeinică a pionierilor și școlarilor pentru muncă, pentru viață.

BOTOȘANI — Dis de dimineață, cîteva autobuze au pornit din tabără spre satul Flămînzi, al cărui nume se leagă de dramatica luptă a țăranilor din anul 1907, pentru dreptate socială. Astăzi, localitatea este un sat socialist în plină înflorire, în care oamenii păstrează amintirile zilelor în care s-a pornit răscoala împotriva jafului boieresc. La hotarul satului, acolo unde se află piatra comemorativă ridicată în memoria celor care au căzut luptînd pentru dreptate, pionierii s-au oprit cu vie emoție. Au participat apoi la o evocare a acelor zile îndepărtate, evocare făcută de cîțiva bătrîni din sat, care în copilărie au fost martori ai acelor evenimente. Împreună, oaspeți și gazde, au vizitat muzeul unde mărturii semnificative — obiecte care au aparținut participanților la răscoală, telegrame, ziare ale timpului — refac emoționant filmul acelor zile de lupte eroice, de la desfășurarea cărora se vor împlini șapte decenii.

*

Cînd pleacă la tipar acest număr de revistă, aflăm că și-au început lucrările și alte Forumuri județene ale pionierilor. Prezenți la fața locului, reporterii și corespondenții vă vor ține la curent cu desfășurarea acestor importante momente ale activității Organizației pionierilor.

---

constelatia PIONIERII

1. «Stop cadru». Foto: Doru Corabă, Casa pionierilor, Focșani.

2. Aici, la muzeul din Flămînzi, care amintește de răscoala din 1907, cei mai buni școlari au primit, cu emoție, cravata roșie cu tricolor. Foto: Florin Zamfirescu, Școala generală nr. 2. Botosani.

3. «Ochiul magic» se dovedește a fi și... fotogenic. Foto: Cercul foto, Școala generală nr. 1, Sibiu.

4. Cu răbdare și perseverență «misterele» unei lumi minuscule sînt, rînd pe rînd, dezvăluite.

5. Trec detașamentele, trec pionierii! Marșurile, cîntecele vesele răsună pînă departe. Foto: Mioara Turcitu, Jimbolia.

6. Pretutindeni avem prieteni. Foto: Marcel Bogățan, Școala generală, Sîncrai de Mureș, județul Mureș.

7. Vrem să fim și noi viteji și curajoși, buni apărători ai patriei. Foto: Zoltan Crișei, Casa pionierilor, Tg. Mureș.

8. În curînd, voi stăpîni deplin puterea mașinii, pregătindu-mă temeinic pentru muncă, pentru viață. Foto: Lucian Ristea, Casa pionierilor, Timișoara.

9. Calea spre artă este calea muncii perseverente. Foto: Adriana Onița, Casa pionierilor, Oradea.

10. Moment folcloric dintr-un frumos spectacol prezentat de pionierii lugojeni. Foto: Mihaela Fioresc, Școala generală nr. 6, Lugoj.

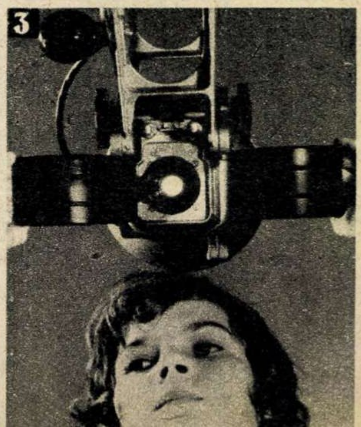

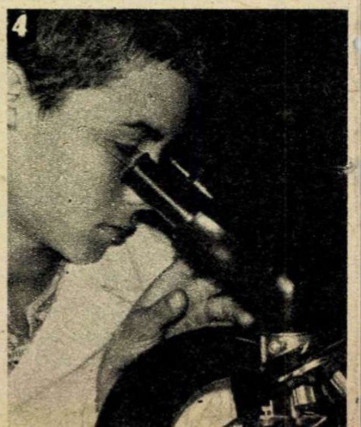

* CONCURSUL DE FOTOGRAFII

HOTEL
DACIA

5

Rezultatele concursului de fotografii „CONSTELAȚIA PIONIERII“

ediția 1975-1976

Zilele acestea, un juriu redacțional, constituit în vederea selecționării celor mai bune lucrări trimise în cadrul concursului de fotografii, a hotărît acordarea următoarelor premii şi mențiuni:

TREI PREMII I: «*Au devenit pionieri sub semnul marilor realizări ale părinților noştri*», **Ana Condrea,** Casa pionierilor, Brăila; «*Atenție, precizie*», **Radu Țariuc,** Casa pionierilor, Cîmpina; «*Muncind, mă pregătesc pentru viață*», **Lucian Ristea,** Casa pionierilor, Timişoara.

TREI PREMII II: «*Lumea minunată, fantastică a primelor litere*»,**Olga Dărăban,** Casa pionierilor, Oradea: «*Petale*», **Constantin Huțu,** Şc. gen. nr. 2, Botoşani; «*Altădată şi acum*», **Fănel Lepădatu,** Casa pionierilor, Cîmpina.

TREI PREMII III: «*Popas*», **Dull Atila,** Casa pionierilor, Oradea; «*Profil*», **Iuliu Moldovan,** Casa pionierilor, Turda; «*Realizările noastre*», **Horia Talfeş,** Casa pionierilor, Hunedoara.

15 mențiuni: «*Măiestrie*», **Cristina Puşcaş,** Şc. gen. nr. 1, Cîmpia Turzii; «*Iarna-i grea, omătu-i mare*», **Costel Prunilă,** Barticeşti, Neamț; «*Radio A.B.C.*», **Valentina Oborceanu,** Casa pionierilor, Ploieşti; «*Barajul hidrocentralei de la Argeş*», **Adina Savu,** Casa pionierilor, Rădăuți; «*Continuitate*», **Cornelia Negreanu,** Casa pionierilor, Adjud, Bacău; «*Instantaneu de iarnă*», **Dan Balint,** Barticeşti, Neamț; «*Albumul e gata*», **Ileana Buluriu,**

(continuare in pag. 11)

6

7

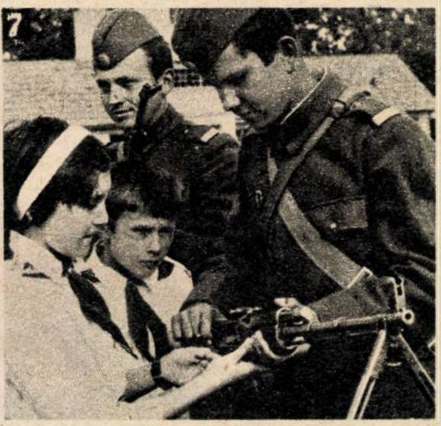

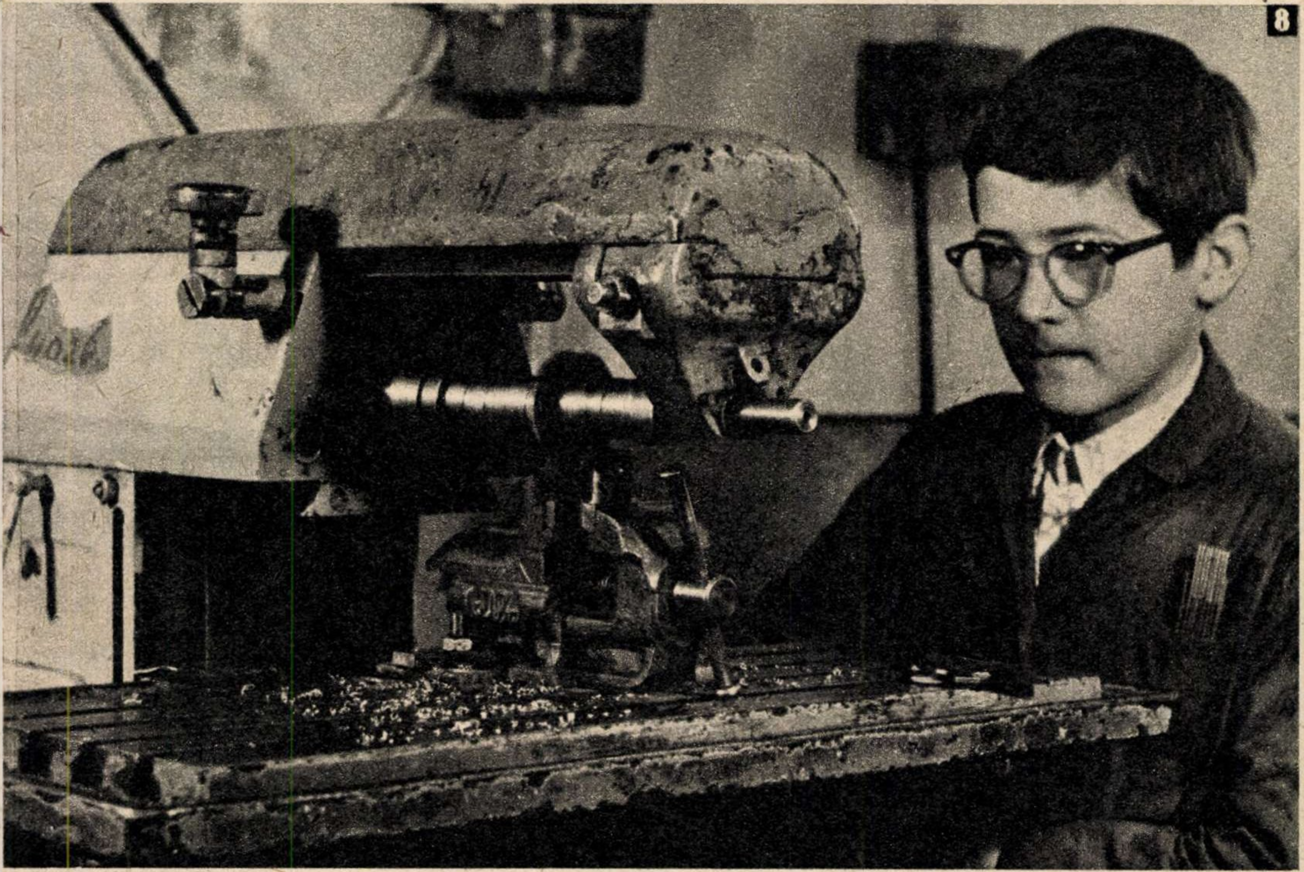

8

9

10

Pasărea măiastră

Trăiesc pe-acest pămînt

Alerg cu fruntea plină de soare
Prin roditoarele cîmpii.
Aud cîntecul mierlei
Și văd zborul în cercuri line
Al mîndrei ciocîrlii.
Alerg cu gîndul spre viitor,
Spre înalții munți
Încununați de o veșnică diademă
De ninsoare.
Și cînt cîntecul fără seamăn
Al patriei mele
Ce-nflorește ca un roșu trandafir
Sub soarele strălucitor
Al fericirii.
Privesc în jur...
Și văd lumină, și prospețime,
Și-mi pătrunde în inimă
Mirosul amețitor
Al libertății și al păcii.
Simt că trăiesc cu-adevărat
Pe-acest pămînt
De vise și împliniri minunate,
Pămînt numit
România.

TEODORA LUPU,
clasa a VIII-a C,
Școala generală nr. 5,
municipiul Gh. Gheorghiu-Dej

Desen: **RADU MIRCEA,** clasa a VI-a, Băicoi, Prahova

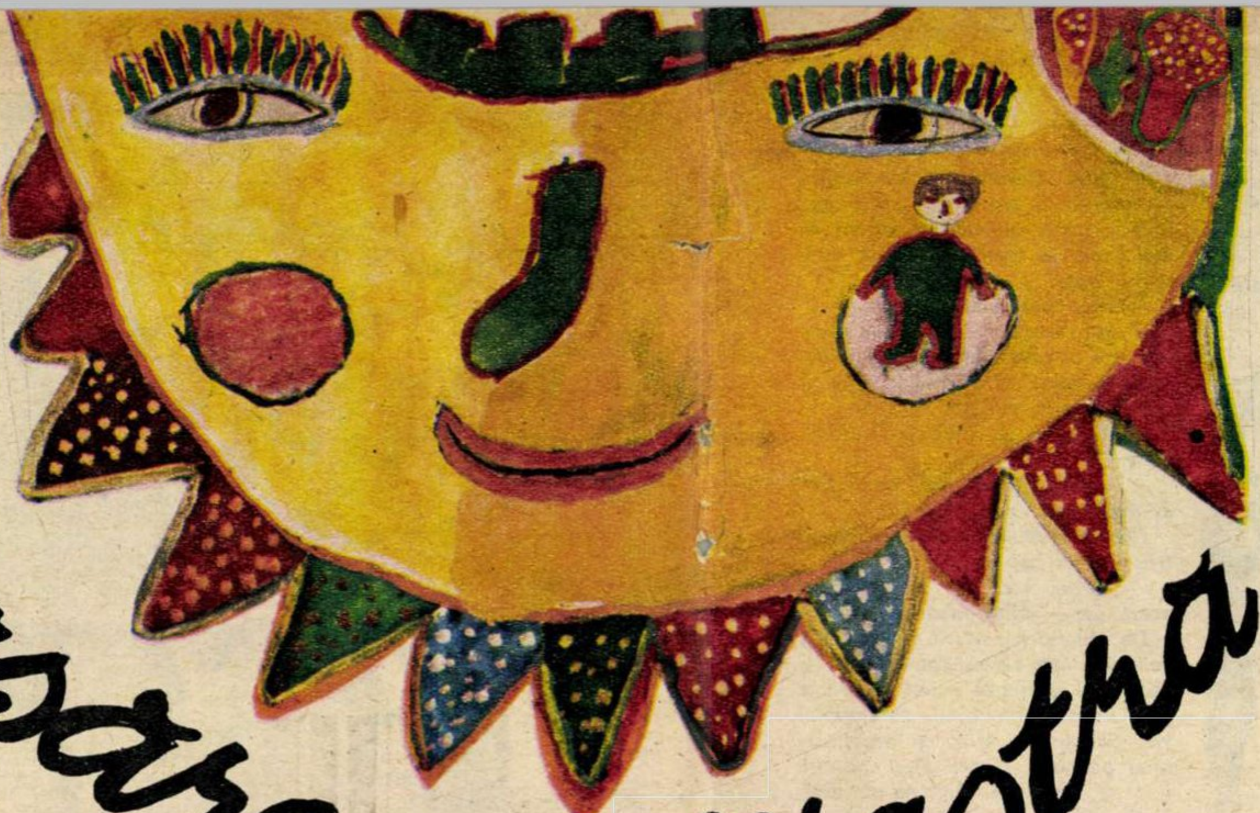

Desen: **RODICA HOSSU,** clasa a V-a, Școala generală nr. 14, Brașov

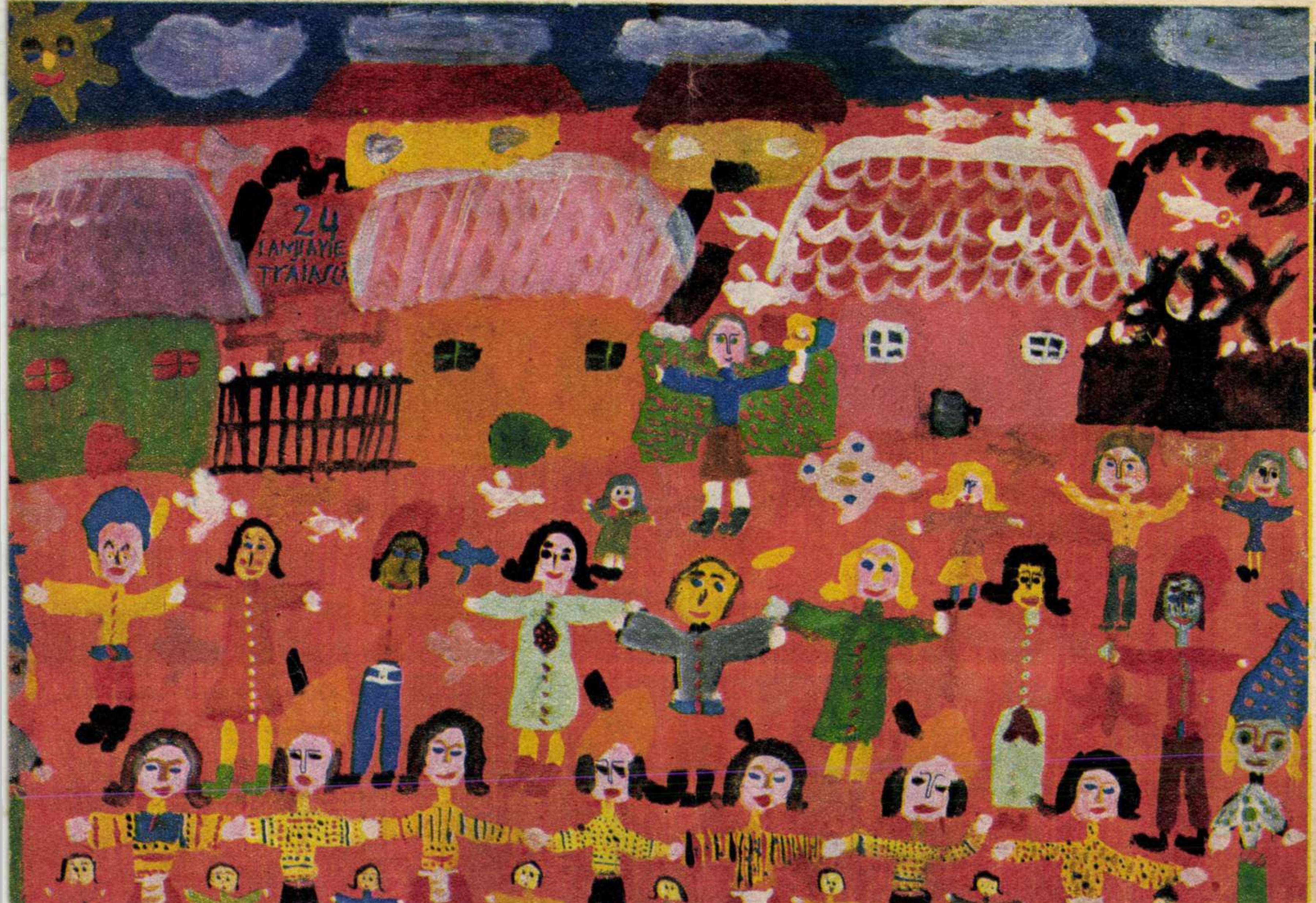

Pe cîmpurile copilăriei mele

Pe cîmpurile copilăriei mele
Răsar în orice anotimp lalelele
Și-n ale petalelor șoapte
Învie sîngele din '907.

MARIANA PETRUȘ, clasa a VIII-a,
comuna Letca Nouă, Ilfov

Revedere

Bărăganul se odihnește sub coviltirul de rouă
Încălzit de susurul grîului.
Rotindu-și fotele încărcate cu maci roșii,
Trimite spre stele frînturi de baladă.
Bărăganul se sprijină pe cîntecul amintirii,
Culegînd răcoarea în ciuturi de lemn
Ori limpezindu-și chipul în lumina
Transparentă a amiezilor...
Bărăganul mi se cuibărește sub pleoape
Lăsîndu-mi în nări mireasmă de grîu copt.

ANCA FLORINA BOGLEA,
clasa a VIII-a, Școala generală nr. 176,
București

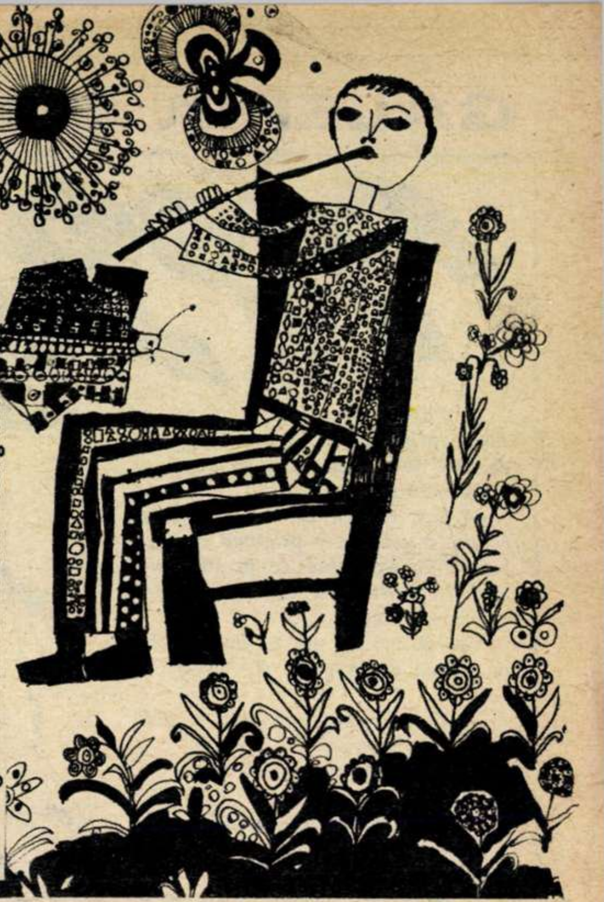

Desen: **IMRE ATTILA ANTAL**
Școala generală Lunca de Sus - Harghita

Desen: **MARIA COMAN,** clasa a VI-a, Casa pionierilor, Băicoi, Prahova

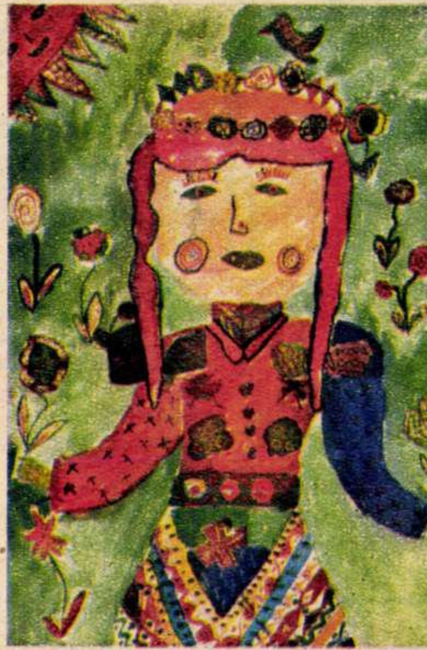

Desen: **MEDAMIRA IRIMIE,** clasa a III-a, Casa pionierilor Șebiș, Arad

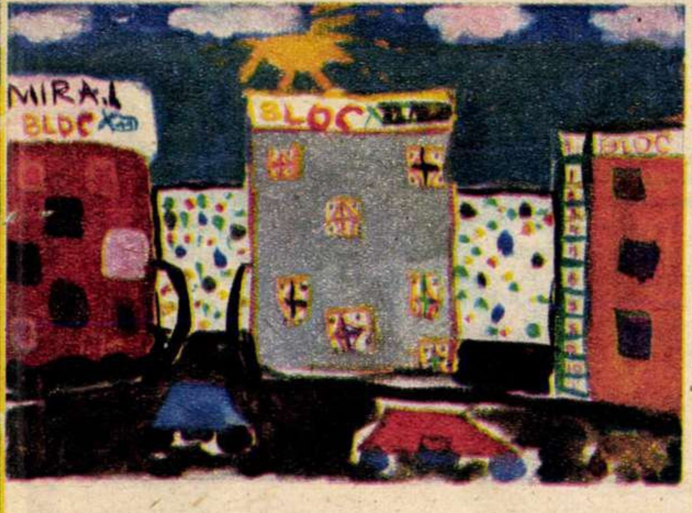

În amintirea eroilor

A venit primăvara.
La sărutarea ei, în sufletul meu,
au înflorit maci roșii și flori de nu-mă-uita.
Maci roșii pentru sîngele pur vărsat pentru țară,
pentru stindardul apărat cu prețul vieții lor.
Flori de nu-mă-uita pentru cerul senin
peste largul căruia zboară porumbei albi,
pentru cerul pe care ei l-au apărat și l-au slăvit,
cer pe care stă scrisă amintirea lor.

Eroilor, maci roșii le dăruiește întreaga țară
ca semn de recunoștință.
Ieri, ei au apărat-o: azi, ea îi slăvește,
le ridică temple de soare și flori.

LILIANA ANCA TEODORESCU
clasa a VI-a B, Școala generală nr. 8,
Brașov

Ținut natal

M-am născut în Maramureș,
pe-acest tărîm miraculos,
cu dealuri și cu ape,
unde încă din prag
te salută,
florile dăltuite în porțile de lemn.
M-am născut aici, în țara de doine,
unde inima tuturor
bate mai vie,
pulsînd mereu lumină nouă
pentru a noastră mîndră,
iubită Românie.

EMILIA POP,
Liceul Dragoș-Vodă,
Sighetul Marmației

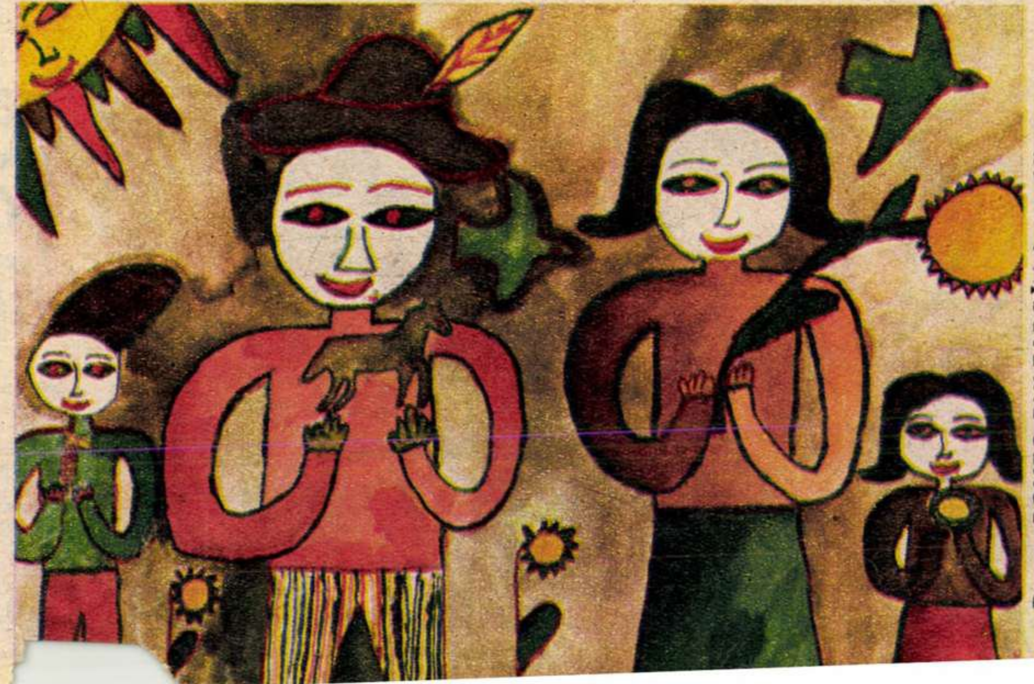

Desen: **ROMEO BULEARCĂ,** clasa a VI-a,
Școala generală Liliești, Prahova

Nepoții

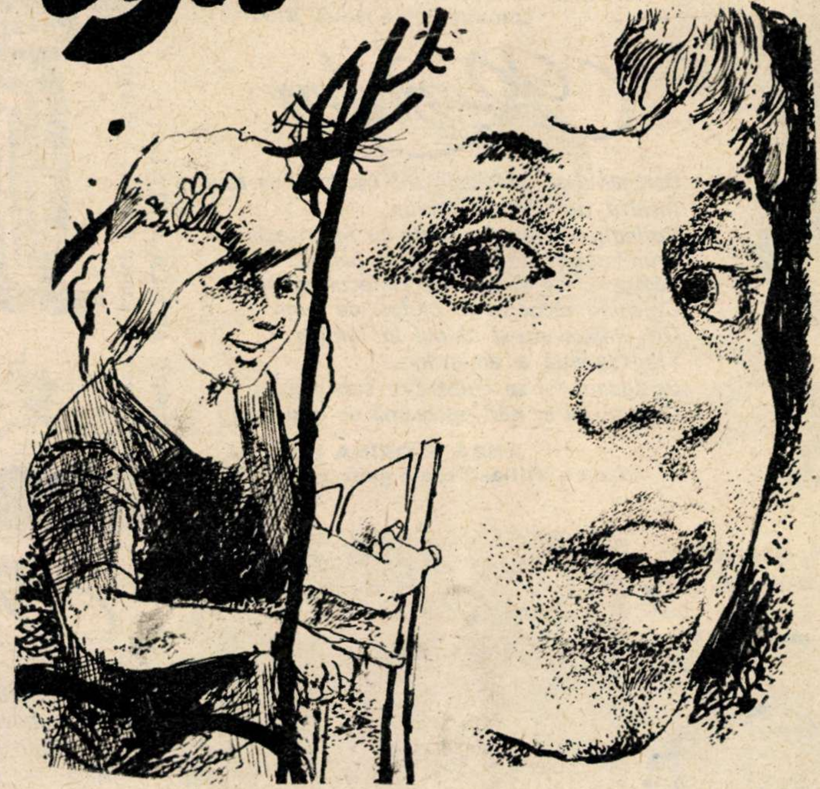

În toamna aceea, găsisem un joc nou. Înfigeam bețe cu șomoioage de paie în curtea casei bunicilor și le dădeam foc.

— Sînt ruguri, ziceam noi, eu și Marc. Se adunau și prietenii din sat. Ne strîngeam roată de bucurie privind flăcările. Sînt ruguri, sînt ruguri! — strigam.

Numai mama nu se bucura. Ea ne privea de la geam și clătina din cap:

— Copii, v-am mai spus o dată să încetați zarva!

Noi nu înțelegeam:

— Să nu ne mai jucăm?

— Ba da, dar știți bine că bunica...

Într-adevăr, știam. De foarte multă vreme știam. Bunica e tare bătrînă și bolnavă. Noi voiam s-o facem să se bucure. Mama spunea:

— Degeaba, ea nu mai are de ce să se bucure. La vîrsta asta, viața e chin pentru ea. Suferă mult.

Noi nu înțelegeam prea bine de ce trebuie să sufere bătrînii. Într-una din zile s-au perindat foarte mulți oameni prin casa bunicii, cunoscuții ei, și la plecare șopteau: «Cel mult cîteva săptămîni... mai mult nu». Mama ne cumpărase, mie și fratelui meu Marc, haine negre.

Hei, bunica mea! Mi-era dragă, așa cum o știam de ani. Lumea spunea că dintre toți nepoții îi semănam cel mai mult. Numai eu îi moștenisem ochii albaștri, ca două ceruri limpezi și bunica mă săruta zicînd:

— Voi continua să privesc viața cu ochii tăi...

Bunica mergea aplecată de la jumătatea trupului și devenea din ce în ce mai mică. Pe vremuri o știam cît mine, acum îmi ajungea pînă la umeri.

A fost cea mai lungă toamnă din viața mea. Ședeam pe marginea patului bunicii. Ea îmi reținea o mînă în mîna ei.

Cînd eram mai mic nu puteam înțelege de ce sînt mîinile bunicii mele așa de zbîrcite.

— Ai mîini frumoase, îi spuneam acum și credeam într-adevăr asta, pentru că mîinile ei mai aveau încă degetele foarte lungi.

— Cîndva, ce mai țeseam cu ele! Cele mai călduroase stofe. Veneau oamenii din trei sate să-i îmbrac.

Fusese mîndria bunicii războiul de țesut. Eu îl găsisem într-o zi tocmai prin șură și mă jucasem cu Marc o zi întreagă de-a țesutul.

— Știi ce, bunică? i-am zis. Am să-ți aduc războiul și-ai să țeși iară...

Nu m-a crezut. A doua zi, noi, copiii, am reparat războiul și l-am adus în odaia bunicii. I l-am așezat lîngă pat. Bunica s-a ridicat în capul oaselor. A întins mîna spre război. L-a mîngîiat lemnul. L-a pipăit încheieturile. Noi ne-am furișat încet din odaie, să nu-i tulburăm amintirile. De la fereastră am auzit un zgomot ciudat. Ceva ca un foșnet de pene...

— Nu, de pînză!

— Bunica?

Se ridicase din pat, sta la război și țesea. In cîteva ceasuri, firele de ață alcătuiseră o geometrie ciudată.

— E frumos, bunică!

— Nu-i adevărat — zîmbise ea — nu vezi că am stricat toată ața?

O stricase, într-adevăr. Acum nu mai voia să țeasă. Se lăsase ostenită pe pat.

Marc se apropie de ea.

— Știi ceva, bunică? aș vrea să-mi țeși un palton călduros, cum știai tu pe vremuri, că uite, vine iarna și cel vechi mi-e mic...

— Vreau și eu unul, bunică! am sărit.

— Copii!... Copiii mei, credeți că aș mai putea?

Credeam. Mama n-a crezut. Ne-a tras într-un colț.

— N-are rost s-o mai chinuiți acum. Azi — mîine, moare.

Dar bunica n-a murit. A bolit ce-a bolit, dar apoi s-a ridicat.

Mîinile ei dansează acum pe război fără liniște, fără somn, ca argintul viu. Se apropie iarna și nepoții ei n-au paltoane. Merge greu țesutul, lîna se încîlcește. Dar nu se lasă. N-ar vrea să ne dezamăgească.

Trec oameni pe ulița satului și ne întreabă:

— N-a murit bunica?

Ne răstim la ei:

— N-a murit! Și nici n-o să mai moară vreodată.

Se miră și mama:

— Nu-și găsește odihnă și astîmpăr. Știe că mai are ceva de dăruit vieții. Ceva ca o flacără frumoasă, care arde în ea.

Acum avem voie din nou să ne jucăm. Mama nu se mai supără pe noi că sîntem gălăgioși. Înfigem în pămînt bețele cu șomoioage de paie în vîrf și le dăm foc. Sînt ruguri. Facem hore în jurul lor și ne bucurăm. Ne bucurăm pentru flacăra aceea tremurătoare pe care am făcut-o să ardă. Din casă răzbate zgomotul războiului de țesut, care face parcă mai frumoase zilele, și săptămînile, și anotimpurile, și vîrstele, viețile noastre.

DOINA POLOGEA,
Liceul Al. Papiu-Ilarian,
Tg. Mureș

OBICEIUL LUI DEDICĂ DE A CREȘTE MARE

În curtea lui Dedică este un cireș mare. Un cireș bătrîn și noduros, în care Dedică se urcă în fiecare vară. De acolo a inceput să vadă la inceput, intr-o vară, că dincolo de casa lor mai erau niște case, tot albastre, de un albastru mai închis decît al casei lor... Și grădini aveau casele acelea, grădini cu alți pomi — Dedică era sigur că tot cireși —, și garduri aveau, la fel cu al lui, prin care se vedeau tot felul de rațe, și găini, și curcani. Asta îl bucura gro-

zav pe Dedică și îi dădea sentimentul că dincolo de cireșul lor și de gardul lor, dincolo de cușca cu cîinele bătrîn și de poarta înaltă erau alți cireși și alte garduri, alte cuști, cu cîini bătrîni și porți înalte.

În altă vară, Dedică s-a urcat din nou în cireș, și-a pus mîinile rotunjite la ochi, ca un ochean, și-a privit din nou spre case, pe care între timp le recunoscuse, ba chiar se și jucase cu copiii din ele.

Și a văzut atunci că dincolo de casele albastre, de un albastru mai închis decît al casei lor, era un cîmp cu valuri de pămînt ca niște leagăne răsturnate, și i-a părut tare bine, era ca și cum între timp lumea se lărgise neașteptat, crescuse, devenise mai mare.

S-a dat jos triumfător din copac și a pornit spre cîmpul acela, mergînd repede — repede pe ulițele satului, urmărindu-și umbra răsturnată de sub pașii lui. Dar de ajuns n-a ajuns, a obosit și s-a oprit lîngă o casă, o casă cu un gard ca al lui, dincolo de care trăia aceeași lume ca la el

fugi

FURTUNA

—povestire—

Soarele, aproape de orizontul apusului, se scălda în propria-i baie de flăcări, pe albastrul sclipitor al bolții. Pedalam liniștit pe șosea, privind în jurumi la copacii pe frunzele cărora se opreau razele astrului, făcîndu-le de un verde aprins ce-mi fura privirile. În partea dreaptă, un rîu de munte susura grăbit și-și mîna la vale unda rece, lovind-o adesea de frunțile teșite sau colțuroase ale pietrelor ce se ridicau pe jumătate din apă.

Încă mai aveam de mers pînă la prima așezare omenească. Începui să pedalez, mai grăbit. Copacii de pe margine fugeau din ce în ce mai repede împotriva sensului în care goneam eu, iar

învîrtea deasu-

ațină pri-

mă

va trebui să pornesc pe jos și, după cîte știu, localitatea cea mai apropiată e la o depărtare destul de mare.

—Spuneți că vi-e stricată bicicleta? Îmi dați voie să văd ce are?

—Bineînțeles, tinere. Dar nu știu dacă vei reuși s-o dregi.

Am coborît pentru a doua oară de pe bicicleta mea și m-am îndreptat spre a lui. O cercetai cu atenție și nu am văzut decît o roată dezumflată. Așa că luai pompa și încercai s-o umflu.

—Te necăjești degeaba, tinere. Cred că s-a spart camera.

Privii cerul. Norii erau mult mai aproape și măreau întunecimea serii. Se zăreau bice de foc zvîcnind scurt și tunete înfundate tulburau liniștea apă-

cu aer sinistru, din

ii vuiau

într-o par-

nau trist

de ur-

roșie

pusul

i ce

s?

bicicleta,

rămîne fără

ul ce se apropia. Dacă încercam, poate reușeam și ajungeam amîndoi la adăpost. Merita să încerc. Dar dacă totuși nu voi reuși? Atunci ce voi face? Voi pleca și-l voi lăsa singur, cum l-aș fi lăsat dacă nu încercam? Nu-l voi lăsa și vom înfrunta amîndoi furtuna? Nu! Asta nu vom putea-o face, pentru că ne-ar birui furtuna, fără un acoperiș deasupra. Deci, cel mai bine e să-ncerc!

Încep să repar bicicleta. Tovarășul mai bătrîn m-ajută cît poate și cît se pricepe. Ce bine am făcut că am luat trusa cu sculele la mine! El n-o avea. Ce-am fi făcut atunci? A avut dreptate cînd mi-a spus că-i spartă camera. Trebuie s-o lipesc. Și norii se-apropie din ce în ce, iar vîntul suflă mai puternic...

S-a întunecat bine. Nu mai văd nimic. Îl pun pe dînsul să-mi lumineze: am răsturnat bicicleta mea cu roatele în sus, unul dintre noi a pus rotița dinamului pe cauciucul roții din față, apoi el începu să o învîrtească pe aceasta, întreținînd lumina. Eu am lipit camera și sînt aproape gata. Dînsul învîrte mereu. Deasupra, fulgerele țes norii cu dîrele lor, iar tunetele zguduie pămîntul. Pompez aerul în cameră. Roata e umflată bine acuma; cauciucul stă țeapăn. Oftez ușurat. Am reușit. Adun sculele în trusa lor. Mi-s mîinile pline de un strat unsuros, luat de prin diferitele părți ale bicicletei. În sfîrșit, încălecăm amîndoi pe caii noștri cu roți și pedale și pornim cu toată viteza înainte, împinși din spate de un vînt puternic, avînd farurile aprinse și deasupra fulgerele luminînd totul.

În atmosfera ce începea încetul cu încetul să se dezlănțuie, pedalam fericit că i l-am furat furtunii, iar el era fericit că bicicleta îl duce spre satul visat în orele de așteptare.

Începură să se zărească lumini. Ajunserăm într-o localitate. Băturăm la prima poartă întîlnită și furăm primiți înăuntru. Și dacă pînă acum uriașii balauri negri nu lăsaseră să cadă din ei nici un strop de apă și ne speriaseră doar cu vîntul și urîțenia lor, cu fulgerele ce parcă zîmbeau răutăcios și mut, cu tunetele sonore ce strigau răutatea dîrelor de foc, acum boabe mari de apă începură să se verse, dese și cu putere, spărgîndu-se în ropot de pămînt, mînate aiurea cînd vîntul se ințețea. Iar copacii grădinii ocrotitorului nostru se tînguiau, lovindu-se unul de altul cu ramurile lor, bătuți de rafalele ploii și schingiuiți de vînt, de acel uriaș nevăzut cu forță uimitoare, ce cînta trecînd printre ei, smulgîndu-le frunze și rupîndu-le crengi, lăsîndu-i despuiați și urîțiți. Iar de la o vreme, boabe mari de gheață începură să ia locul boabelor de apă și să lovească cu forță tot ce întîlneau în cale.

—Oare ce-aș fi făcut acum, singur, în cîmpul gol, tinere prieten? Oare mă puteam adăposti sub un copac scuturat din rădăcini pînă în cele mai înalte ramuri de vijelia aceasta? Nu cred. Iar de-aș fi pornit pe jos spre sat, tot m-ar fi prins furtuna. Deci, acum, dacă nu erai dumneata, stăteam în ploaie, așa cum stau copacii grădinii la care privești dumneata și suferearn, bătut de vînt, lovit de grindină... Meriți mii de mulțumiri, tinere, și bineînțeles, o răsplată.

—Mulțumirile dumneavoastră îmi ajung, i-am răspuns; din partea mea n-a fost decît un firesc gest de omenie.

OVIDIU NIMIGEAN,
clasa a VIII-a,
Școala generală nr. 2,
Ilva Mică,
Bistrița-Năsăud

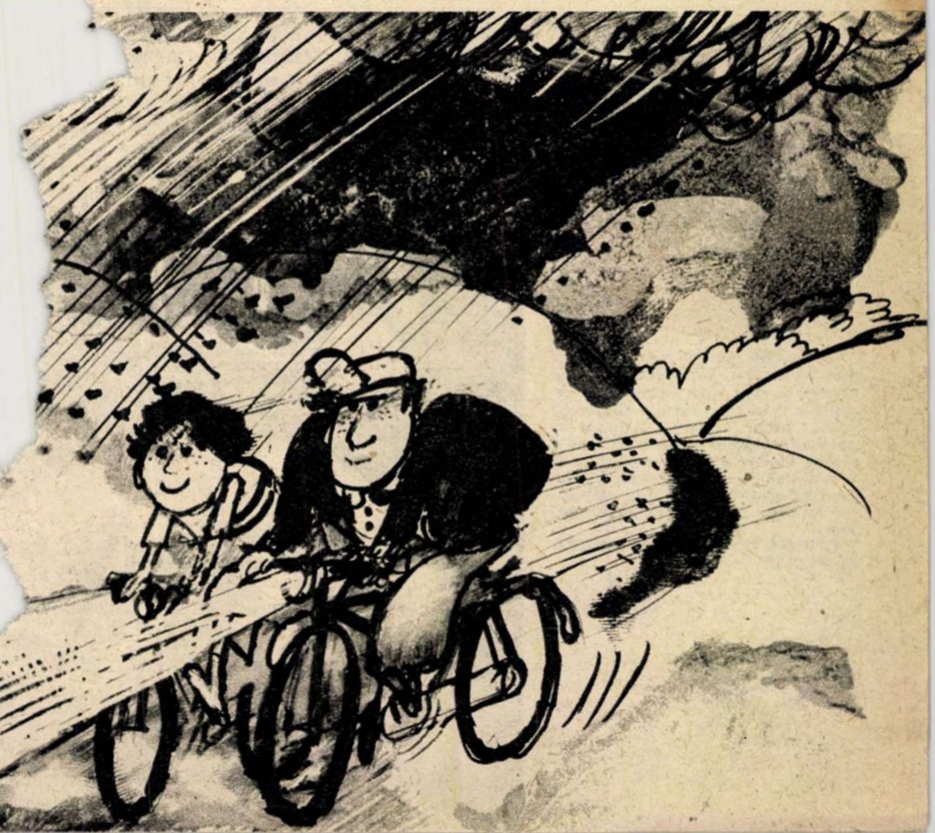

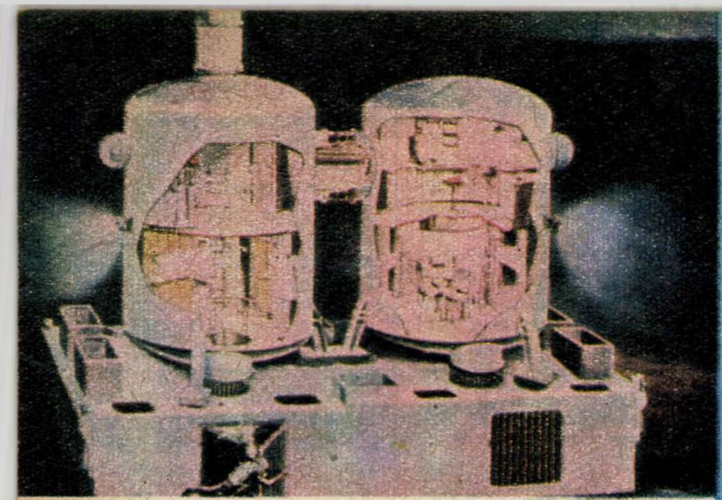

«ÎN LABORATOARELE SUBMARINE POT EFECTUA MUNCĂ DE CERCETARE ȘI ECHIPAJE CONSTITUITE DIN FEMEI?» (Ana Brad, Huedin, Cluj).

În golful Greater Lameshur din Marea Caraibilor a fost lansat în urmă cu cîțiva ani un laborator submarin format din două corpuri — «Tekttite» II — în interiorul căruia se aflau cinci femei: un inginer, a cărui misiune esențială era aceea de a întreține aparatura

«casei submarine», un specialist în studiul algelor, un medic-biolog oceanolog și două specialiste în ihtiologie.

Timp de două săptămîni, cele cinci temerare au trăit și au muncit în condițiile mediului subacvatic, la o adîncime de 15 m, realizînd un complex program de ce
tări. În
consu
asemăn
astron

dei de carantină.

Din această «casă submarină», fixată pe fundul mării, cu ajutorul unor lesturi și în interiorul căreia s-a păstrat o temperatură constantă de 20—22°C, acvanautele puteau efectua zilnic cîte 4—5 plecări pînă la distanțe de 250—300 m.

Echipamentul complet al unei acvanaute cîntărea circa 40 kg. El era compus dintr-un costum special, o centură de lestare pentru asigurarea echilibrului în timpul șederii sub apă, torțe, butelii cu aer, un balon de securitate, mască, mănuși, busolă, cameră de luat vederi, aparatură științifică și tăblițe de ardezie pentru însemnări.

Cercetătoarele au putut petrece pe cîmpurile de experiență între 7 și 10 ore din 24 (în mai multe etape), pînă la adîncimi de 30 m. În timpul excursiilor sub apă, ele au recoltat alge pe care apoi le-au studiat în laboratorul submarin, au luat probe de iarbă submarină și de diferite sedimente, eșantioane de apă pentru a măsura concentrația de oxigen, precum și diferite specii de pești.

Întreaga perioadă petrecută de cele cinci acvanaute în condițiile imersiunii totale a fost caracterizată de
ziție, iar rezult
ut aș

«AȘ DORI SĂ AFLU CÎTE LIMBI SE VORBESC ASTĂZI PE PLANETA NOASTRĂ?» (Victor Vlădescu, Calafat).

În urma unor studii amănunțite, specialiștii au ajuns la concluzia că astăzi pe planeta noastră se vorbesc peste 2 500 de limbi diferite. Dintre acestea numai circa 230—250 dispun de o scriere proprie. Pe continentul african se vorbesc 730 de limbi și dialecte diferite. Cele șase milioane de locuitori ai Camerunului, de pildă, vorbesc 100 de graiuri. Dint totalul limbilor vorbite pe glob, 200 sînt utilizate de cîte un milion de persoane fiecare, iar 13 sînt vorbite de cîte 50 de milioane fiecare. Cele mai răspîndite
int, în

• ÎNTREBĂRILE VOASTRE • ÎNTREBĂRILE V

RĂSPUNS LA O ÎNTREBARE PENTRU VOI

Aproape toți corespondenții rubricii noastre au răspuns corect la ultima noastră întrebare: ei au recunoscut de îndată silueta familiară a avionului «Concorde».

Printre primele răspunsuri corecte a sosit și cel semnat de **Neta** și **Gabriel Radu** din **Slăvești**, comuna **Tătăraștii de Jos**, județul **Teleorman**, foarte bine documentat, formulat cu multă grijă și transcris cu simț estetic.

Alte răspunsuri bune din prima tolbă de scrisori: **Carmen Radu**, str. 13 Decembrie 55, **Iași**; **Horațiu Popescu**, str. Trotuș nr. 15, **Bacău**, **Dan Andriescu**, str. Marchian 62, **Botoșani**.

O ÎNTREBARE PENTRU VOI

Cunoscuți încă de pe vremea lui Galileo Galilei, sateliții lui Jupiter formează cea mai numeroasă familie a unei planete din Sistemul solar. Dacă celebrul fizician și astronom italian a putut zări patru dintre aceste corpuri cerești, observațiile efectuate pînă în prezent au arătat că numărul sateliților lui Jupiter este cu mult mai mare.

CÎȚI SATELIȚI ARE PLANETA JUPITER?

A) 8;
B) 12;
C) 14;

A B C

«CUM SE REALIZEAZĂ ZBORUL FĂRĂ VIZIBILITATE?» (Ioana Petrean, Sinaia).

Pînă în prezent, zborul fără vizibilitate al avioanelor se bazează pe orientarea aparatelor după un post emițător plasat

tuitiv, aplic
goriile de
sitor. În c
pistei de
patru ba
turale
stabil
pentru
Semnalele
antenă rotativă
tea inferioară a
recepționate,
calculator el

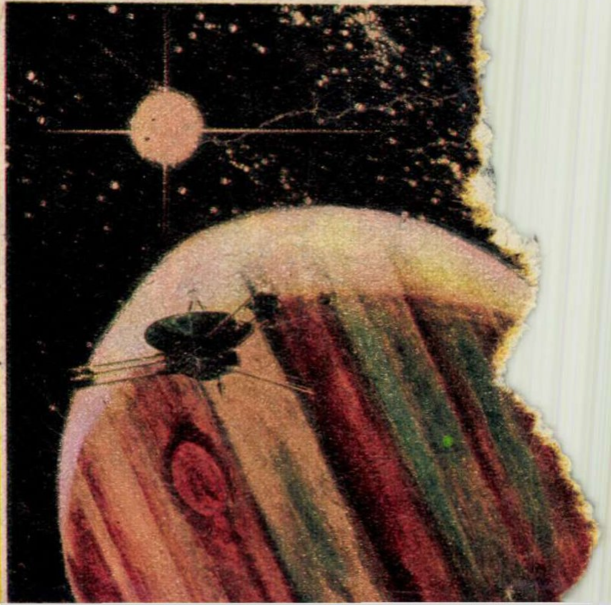

UN MILION DE PRIETENI

DEVENIM MATURI ÎNVĂȚÎND DIN PROBLEMELE MUNCII ȘI ALE VIEȚII DE FIECARE ZI

A sosit timpul să tragem cuvenitele concluzii asupra «cazului Cristian Micu». Mă voi întemeia în cele ce urmează pe judicioasele scrisori primite de la **Gabriel Velica,** Izbiceni-Olt; **Iancu Alexandru,** Cluj-Napoca; **Platon Cătălin,** str. Primăverii nr. 15, Iași; **Liliana Popescu,** Bărăști de Vede — Olt; **Stela Cîrciu,** Brochina — Suceava; **Irina Turdeanu,** Cluj-Napoca; **Dorina Vîrean,** Șc. gen. nr. 10, Tecuci — și de la mulți alții. Ei nu s-au grăbit să se declare «de partea» unuia sau a altuia fără să analizeze **toate** aspectele întîmplării.

LUCRUL POTRIVIT LA TIMPUL POTRIVIT
sau
CRISTIAN ÎNTRE HĂRNICIE ȘI NEPUNCTUALITATE

Acești cititori au dreptate cînd spun: Nimeni nu-i contestă lui Cristian îndemînarea și dorința de a fi folositor, dar **cînd** și **cum** acționează el?

Săritor și priceput (dovadă: îl ajută pe Puiu, a fost ales să răspundă de brigada de muncă patriotică). Cristian are totuși un defect care, uneori îl stînjenește serios în îndeplinirea bunelor intenții: este capricios și mai ales **nepunctual.** Or, există meserii în care pentru efectuarea unei operațiuni importante ai la dispoziție uneori numai cîteva secunde! Cititorii care «țin» fără rezerve cu el au trecut cu prea multă ușurință peste faptul că Puiu îl ruga **de trei** zile să-i repare bicicleta! Binevoitorul nostru l-a tot amînat. Cînd s-a hotărît el să se țină de cuvînt? Exact atunci cînd avea și **altceva** de făcut. Pe scurt, el nu a ținut seama de o condiție esențială a actului muncii: **disciplina.** Dacă graba strică treaba, putem spune că și nepunctualitatea știrbește utilitatea!

FII CONSECVENT CU TOȚI, DAR ÎN PRIMUL RÎND CU TINE ÎNSUȚI
sau
DUDU ÎNTRE DECIZIE ȘI NEHOTĂRÎRE

Așa stînd lucrurile, au perfectă dreptate cititorii care sînt de părere că Dudu a făcut bine nerămînînd indiferent la indisciplina lui Cristian. Era prima zi de activitate a brigăzilor de muncă patriotică și, tocmai atunci, Cristian — care răspundea de această brigadă sosea cu o oră mai tîrziu decît ar fi trebuit. În calitatea sa de comandant, al detașamentului, Dudu s-a văzut obligat — și bine a făcut — să treacă peste prietenia lor și să-l mustre cu asprime (recomandabil ar fi fost să-și controleze însă vocabularul). A făcut el bine neconsiderînd drept circumstanță atenuantă cauza întîrzierii, care nu fusese nici lenevia, nici distracția, ci o treabă utilă? Firește. Dudu și-a dat seama că Micu Cristian ar fi putut repara bicicleta lui Puiu **cu o zi sau cu două zile** înainte. Nici hotărîrea de a-l critica la «Semafor» nu a fost ceva răutăcios. N-ar fi fost logic chiar ca, la una din rubrici, Cristian să fie lăudat pentru că îi ajută pe cei mici, iar la alta, criticat pentru că nu-și îndeplinește alte îndatoriri!

Dar Dudu n-a fost **consecvent din toate punctele de vedere și pînă la capăt.** În primul rînd, spun cititorii, nu trebuia să aștepte timp de o oră venirea lui Cristian, pentru a începe lucrul, ca apoi să arunce toată vina pe seama acestuia. În al doilea rînd, s-a grăbit cerînd înlocuirea lui Cristian, acesta fiind la prima greșeală. În al treilea rînd, ce i-a șoptit el, ulterior? I-a șoptit «Nu mai fi supărat, lasă că pînă la urmă tot pe tine o să te punem să răspunzi de brigadă!» Toate acestea, denotă nehotărîre și lipsă de fermitate. Și mai adăugăm observația multor cititori care spun că «alegerea lui Țundrea a fost pripită; ca să conduci o brigadă de **muncă** patriotică trebuie, într-adevăr, să fii serios și disciplinat, dar să te și pricepi la lucrări practice, altfel nu ai autoritate».

Concluzia generală ar fi că întreg detașamentul cu pricina trebuie să mediteze la cele de mai sus. Într-un fel, fiecare coleg are părticica lui de vină, un spirit de «lasă-mă să te las» care a favorizat probabil și anterior unele comportări de felul celor discutate. Bine este însă că ei au ridicat aceste aparent mărunte întîmplări la rangul de **probleme** și se străduiesc să le rezolve deschis, eficient, pionierește, Așa devenim maturi: învățînd din problemele muncii și ale vieții de fiecare zi.

Scrisorile adresate acestei rubrici vor purta mențiunea «Un milion de prieteni».

OVIDIU ZOTTA

„CONSTELAȚIA PIONIERII“

(urmare din pag. 5)

Băilești, Dolj; «*Ursei face progrese*», **Dalma Szentandrei,** Chișinău-Criș, Arad; «*Finiș*», **Marcu Mirela** și **Putachi Tiberiu,** Casa pionierilor. Sînnicolaul Mare; «*Toată familia*», **Drăguț Adrian,** Casa pionierilor, Curtea de Argeș; «*Pauză cu cireșe*», **Velea Auraș,** Șc. gen. nr. 1, Băilești, Dolj; «*La monument*», **Romică Orășanu,** Șc. gen. nr. 1, Botoșani; «*La start*», **Barna Remus,** Casa pionierilor, Hunedoara; «*Concert pe plai*», **Iuliana Pătrașcu,** Casa pionierilor, Focșani.

Două premii speciale pentru lucrări trimise de adulți: Gh. Paulian, Cîmpulung, Argeș; **Gabriel Ivanovici,** Galați.

Diplome de merit pentru profesorii îndrumători: Florin Georgescu, Rîul Alb, Dîmbovița; **Ion Dragomir,** municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej; **Virgil Jireghie,** Arad; **Ștefan Weiss,** Oradea; **Anton Neuhold,** Timișoara; **Florian Iacovache,** Focșani.

Trei premii colective: cercurilor foto de la **casele pionierilor din Cîmpina, Suceava, Oradea.**

Cinci mențiuni colective: cercurilor foto de la **casele pionierilor, Hunedoara, Brașov, Cîmpia Turzii, Focșani, Tecuci.**

O mențiune specială pentru fotocolor: Cercul foto, Șc. gen. nr. 4, Sibiu.

Diplome de merit: cercurilor foto de la **casele pionierilor** din: **Rucăr, Rm. Sărat, Bacău, Pucioasa, Fetești** (Ialomița), **Piatra Neamț, Baia-Mare, Liești** (Galați), **Sector 7** (București); **cercurilor foto** de la **școlile generale** din **Bucova** (Caraș-Severin), **Rîul Alb** (Dîmbovița), **Vișeul de Jos** (Maramureș).

Premiile și mențiunile constau în materiale foto în valoare totală de 10 000 lei.

„TINERE CONDEIE“ 1976

În numărul viitor al revistei «Cutezătorii» vor fi publicate rezultatele Concursului de creație literară «Tinere condeie» 1976, organizat de C.N.O.P.

Poezia «Toată din tine, țară», de pe coperta I, a fost aleasă din lucrările elevei Domnița Palii, care a obținut unul dintre premiile I ale concursului.

ÎN ATENȚIA PARTICIPANȚILOR LA EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“

PRIMUL AJUTOR ÎN CAZ DE ACCIDENTARE

Respectînd întocmai recomandările pe care vi le-am ăcut în numărul trecut al revistei noastre, posibilitatea le accidentare pe trasee va fi mult diminuată, chiar exclusă. Dacă se va întîmpla totuși să aveți asemenea surprize neplăcute, este absolut necesar ca fiecare dintre voi să știe cu precizie cum să procedeze în cazul în care va fi nevoie le acordarea primului ajutor. Iată ce vă sfătuiește **profe-orul Florian Frazzei.**

● **Măsuri generale de prim ajutor.** Indiferent de elul accidentului, cel în cauză va fi așezat la umbră (dacă e oare), în poziția cea mai comodă pentru el, îmbrăcîndu-l mai gros și așternînd sub el o foaie de cort.

Transportul acestuia pe distanțe scurte se va face pe brațe (e recomandat procedeul cu mîinile împletite ca un scăunel), iar pe distanțe mai mari, cu ajutorul tărgii. Targa poate fi ușor improvizată din cort, sac de dormit, pătură etc. sau, și mai bine, introducînd două prăjini prin mînecile mai multor hanorace. Pentru ridicarea și așezarea lui pe argă, cineva îl va apuca de subsuori, altcineva de picioare, ar a treia persoană, de mijloc. La coborîrea pantelor, cel accidentat va sta cu capul în partea de sus.

● Cele mai frecvente accidente pe munte sînt entorsele, îndeosebi întinderile de ligamente ale labei piciorului. Ele nu necesită neapărat intervenția medicului, putînd fi ratate cu mijloace proprii: comprese reci (cu apă sau zăpadă) și repaos absolut. Cît durerea persistă, nu se vor ace masaje.

● **Luxațiile** (ieșirea oaselor din articulație) sînt mai grave. Prima măsură constă în imobilizarea articulației și ransportarea cît mai urgentă la medic. La fel se va proceda i în cazul fracturilor. Imobilizarea se realizează cu ajutorul telelor care trebuie să fie atît de lungi, încît să imobilizeze i încheietura de deasupra segmentului fracturat. Ca atele pot fi întrebuințate crengile, scoarța de copac, împletiturile din nuiele, montanții de la cort, îmbrăcămintea sub formă de rulou strîns.

● **Arsurile** de soare pot fi de gradul I (înroșirea pielii) și de gradul II (apariția de bășicuțe de piele). În primul caz va fi aplicat pe piele un șervet înmuiat în alcool sau soluție de permanganat de potasiu, apoi se unge pielea cu o grăsime (cel mai indicat e linimentul oleocalcar). În al doilea caz se va aplica același tratament, fără a fi sparte bășicuțele.

● **Insolația** poate fi și ea tratată cu mijloace proprii. Bolnavul va fi culcat la umbră, în bătaia vîntului, cu capul mai jos decît trunchiul, i se vor aplica apoi comprese reci pe cap și pe inimă. Alimentele vor fi înlocuite cu băuturi calde (foarte bună e cafeaua, iar în lipsa acesteia, o fiolă de cofeină).

● **În caz de electrocutare** (prin trăsnet sau prin contact cu rețeaua electrică), dacă respectivul și-a pierdut cunoștința i se va face respirație artificială și i se va da să bea bicarbonat de sodiu.

● **Toxiinfecțiile alimentare** se tratează prin repaus la umbră, comprese reci pe cap, consumarea de lichide cu lingurița (ceai de mentă, de mușețel sau apă fiartă ori apă cu lămîie și puțin zahăr).

● **Mușcătura de viperă,** unul dintre cele mai grave accidente, va fi tratată astfel: aplicarea imediată a garoului (din tub de cauciuc, șireturi, sfoară etc.) deasupra plăgii fără a împiedica complet circulația sîngelui și care va fi desfăcut pentru cîteva secunde din sfert în sfert de oră; tăierea locului mușcăturii **în scară** cu o lamă sau un briceag și lărgirea tăieturilor, după care porțiunea respectivă se comprimă cu degetele, pentru scurgerea sîngelui și a veninului; aplicarea, pe locul respectiv, a unei ventuze (un păhărel în care se arde alcool, apoi se așază repede pe plaga); spălarea locului respectiv cu o soluție concentrată de permanganat de potasiu; consumarea de lichide (ceai sau cafea, **în nici un caz alcool).** După toate aceste măsuri, victima va fi transportată cît mai urgent la spital. **Arderea mușcăturii sau sugerea sîngelui din aceasta sînt contraindicate.**

Cea mai eficientă măsură rămîne însă inocularea serului antiviperin, care nu trebuie să lipsească din dotarea echipajelor ce se vor deplasa în arealele viperelor.

În cazul intoxicării cu ciuperci otrăvitoare și al înecului, primul ajutor e mult mai complicat. Înainte de a pleca în expediție să faceți tot ce depinde de voi pentru a evita aceste accidente.

Important!

Tuturor pionierilor participanți la concursul de desene **«Culorile Veneției»** *le reamintim că lucrările pot fi trimise la redacție* **pînă la data de 30 iunie** *a.c. pe adresa:* **Redacția «Cutezătorii», Piața Scînteii nr. 1, București.**

După această dată, juriul național urmează să treacă la selectarea lucrărilor și la atribuirea numeroaselor premii și mențiuni anunțate în nr. 22 (din 27 mai a.c.) al revistei noastre.

Reamintim, de asemenea, că **zece dintre cele mai bune lucrări vor fi trimise la sediul UNESCO de la Paris, unde vor fi supuse aprecierii juriului internațional, alături de lucrări ale copiilor din alte țări.**

Concursul „Culorile VENEȚIEI”

TALON de PARTICIPARE

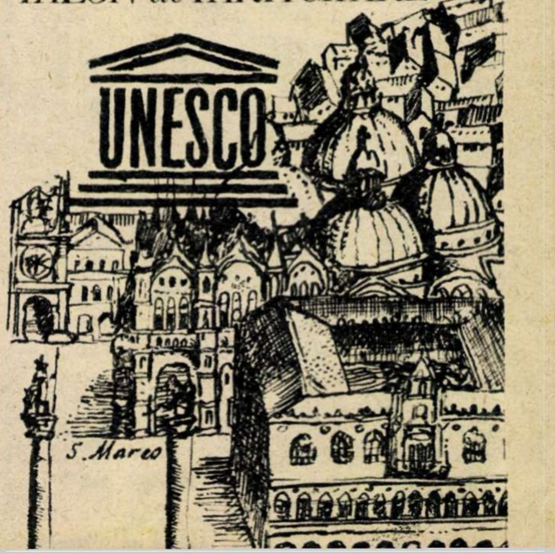

COLUMNĂ 6
ÎN MILENII

96

Adaptare de
VASILE MĂNUCEANU
după **TITUS POPOVICI**
Desene: **VIORICA şi VINTILĂ MIHĂESCU**

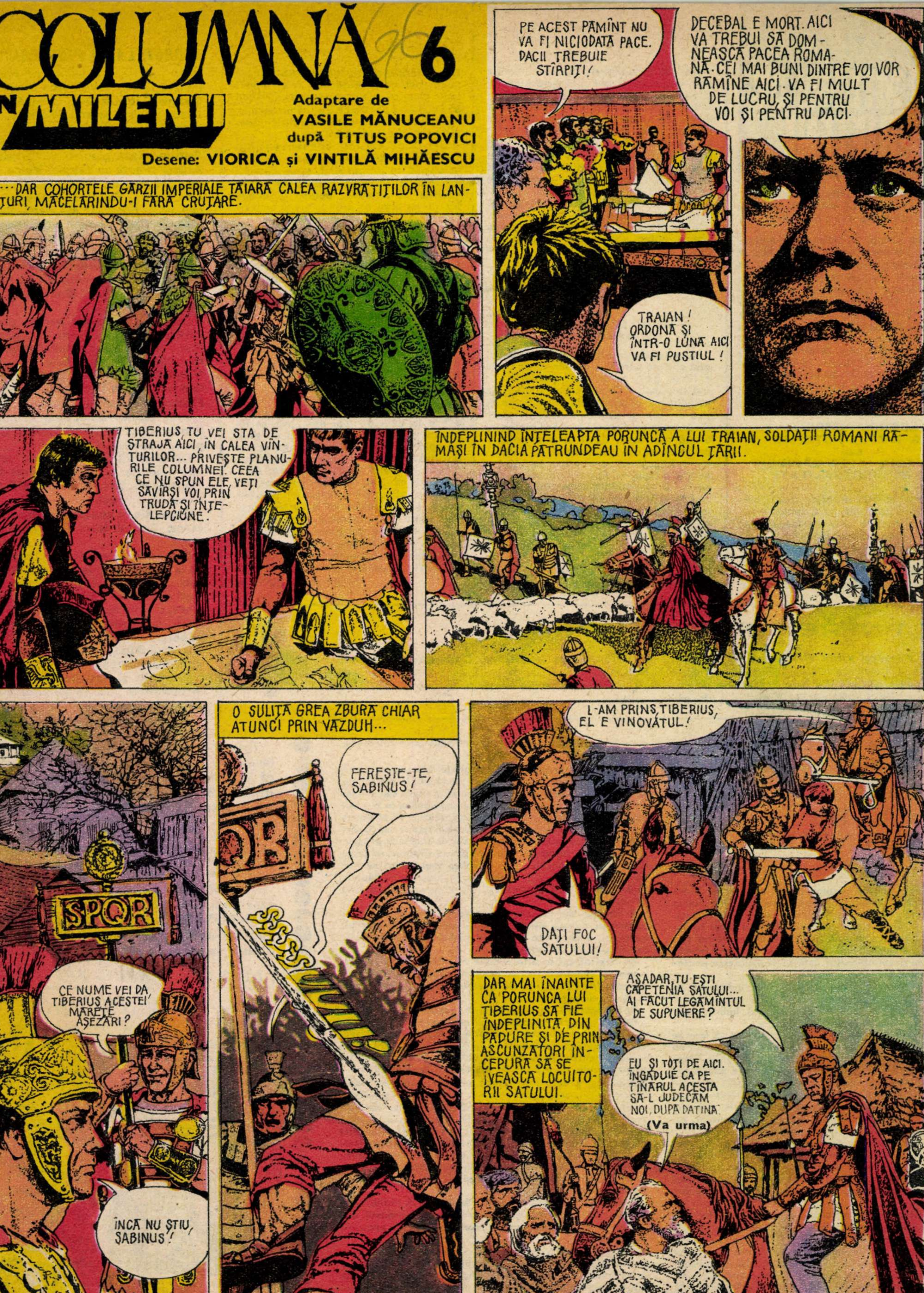
...DAR COHORTELE GĂRZII IMPERIALE TĂIARĂ CALEA RĂZVRĂTIŢILOR ÎN LANŢURI, MĂCELĂRINDU-I FĂRĂ CRUŢARE.
PE ACEST PĂMÎNT NU VA FI NICIODATĂ PACE. DACII TREBUIE STÎRPIŢI!
TRAIAN! ORDONĂ ŞI ÎNTR-O LUNĂ AICI VA FI PUSTIUL!
DECEBAL E MORT. AICI VA TREBUI SĂ DOMNEASCĂ PACEA ROMANĂ. CEI MAI BUNI DINTRE VOI VOR RĂMÎNE AICI. VA FI MULT DE LUCRU, ŞI PENTRU VOI ŞI PENTRU DACI.
TIBERIUS, TU VEI STA DE STRAJĂ AICI, ÎN CALEA VÎNTURILOR... PRIVEŞTE PLANURILE COLUMNEI. CEEA CE NU SPUN ELE, VEŢI SĂVÎRŞI VOI PRIN TRUDĂ ŞI ÎNŢELEPCIUNE.
ÎNDEPLININD ÎNŢELEAPTA PORUNCĂ A LUI TRAIAN, SOLDAŢII ROMANI RĂMAŞI ÎN DACIA PĂTRUNDEAU ÎN ADÎNCUL ŢĂRII.
SPQR
CE NUME VEI DA TIBERIUS ACESTEI MĂREŢE AŞEZĂRI?
ÎNCĂ NU ŞTIU, SABINUS!
O SULIŢĂ GREA ZBURĂ CHIAR ATUNCI PRIN VĂZDUH...
FEREŞTE-TE, SABINUS!
QR
SSSS
L-AM PRINS, TIBERIUS, EL E VINOVATUL!
DAŢI FOC SATULUI!
DAR MAI ÎNAINTE CA PORUNCA LUI TIBERIUS SĂ FIE ÎNDEPLINITĂ, DIN PĂDURE ŞI DE PRIN ASCUNZĂTORI ÎNCEPURĂ SĂ IVEASCĂ LOCUITORII SATULUI.
AŞADAR TU EŞTI CĂPETENIA SATULUI... AI FĂCUT LEGĂMÎNTUL DE SUPUNERE?
EU ŞI TOŢI DE AICI. ÎNGĂDUIE CA PE TÎNĂRUL ACESTA SĂ-L JUDECĂM NOI, DUPĂ DATINĂ.
(Va urma)

ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile **P.T.T.R.** Cititorii din străinătate se pot abona prin **ILEXIM — serviciul export-import**

REDACŢIA: **Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10**
ADMINISTRAŢIA: **Editura «Scînteia» ● *TIPARUL:* C.P.C.S**

Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU
Tehnoredactor: LUCIA SICOMAŞ

12 PA
1 L

● Redactor-şef: MIHAIL NEGULESCU ● Redactor-şef adjunct: OVIDIU ZOTTA ● Secretar responsabil de redacţie: IOAN DONCA

GIMNASTICA ROMÂNEASCĂ ÎN AJUNUL JOCURILOR OLIMPICE 1976

În fotografie:

TEODORA UNGUREANU

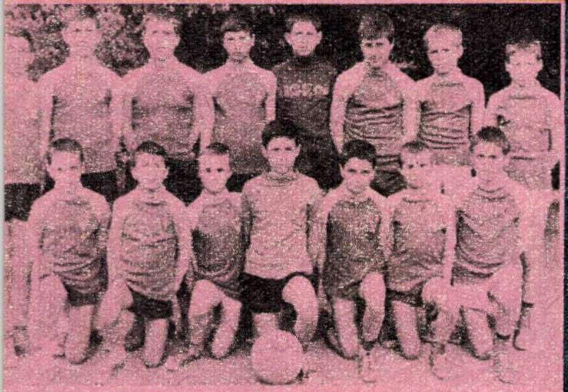

Iată cincisprezece băieți din comuna Seaca de
împ — Dolj. Ei se numără printre cei mai harnici
întreținerea și recoltarea culturilor, printre cei
ai activi participanți la serbările și șezătorile pio-
ierești. În același timp, sub numele de echipa
Viitorul» ocupă locul întîi, în clipa de față, în cla-
amentul popularei competiții organizate de redacția
oastră «Cupa Cutezătorii la fotbal pentru copiii
e la sate»!

Din acest număr:

ÎN DIRECT DE LA FORUMURILE JUDEȚENE

VARĂ PIONIEREASCĂ DOBROGEANĂ

ENCICLOPEDIA SĂNĂTĂȚII

28

JOI, 8 IULIE 1976,
ANUL X (NR. 459)

Cutezătorii

ISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

Sub președinția tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU,** secretar general al partidului, joi, 1 iulie a.c., a avut loc ședința comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale a României.

În cuvîntarea rostită cu acest prilej, secretarul general al partidului s-a referit la îmbunătățirile aduse planului național unic de dezvoltare economico-socială pe perioada 1976—1980. Atît în ce privește producția industrială cît și cea agricolă, îmbunătățirile aduse cincinalului se încadrează în întregime în prevederile Congresului al XI-lea al partidului, asigurînd realizarea lor în condiții corespunzătoare. Apreciind rezultatele din primele luni ale cincinalului, secretarul general al partidului a făcut o amplă analiză a multiplelor sarcini care stau în fața economiei noastre, a industriei și agriculturii, a integrării celor trei laturi ale activității — cercetare, învățămînt, producție. Referindu-se la necesitatea aprovizionării cu materii prime în bune condiții a economiei naționale, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat necesitatea intensificării activității pentru descoperirea de noi rezerve de materii prime și combustibili. O sursă bogată de aprovizionare cu materii prime a industriei o constituie deșeurile de metale feroase și neferoase, de metale rare. Fiecărei întreprinderi și organizații de partid, tuturor organizațiilor de masă și obștești, **copiilor, pionierilor le revin îndatoriri mari în această privință. Voi, toți pionierii și școlarii, trebuie să răspundeți neîntîrziat prin fapte sarcinii patriotice pe care v-o încredințează secretarul general al partidului.**

*

Comitetul Central al Partidului Comunist Român — dezbătînd informarea cu privire la activitatea desfășurată de delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, la Conferința partidelor comuniste și muncitorești din Europa, care a avut loc la Berlin în zilele de 29 și 30 iunie a.c. — a exprimat deplina aprobare față de activitatea delegației partidului nostru, a dat o înaltă apreciere expunerii făcute în cadrul acestei reuniuni de către tovarășul Nicolae Ceaușescu — expunere care reprezintă o contribuție de excepțională importanță politică și ideologică adusă la definirea și afirmarea pozițiilor partidului nostru, la promovarea solidarității și unității partidelor comuniste, a tuturor forțelor democratice în lupta pentru pace, securitate, colaborare și progres social în Europa.

*

Vineri, 2 iulie a.c., au continuat lucrările celei de-a III-a sesiuni din cadrul celei de-a VII-a legislaturi a Marii Adunări Naționale. Tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU,** ceilalți tovarăși din conducerea de partid și de stat, au fost salutați la intrarea în sală cu puternice și vii aplauze de către deputați și invitați.

În numele întregii națiuni, dînd glas hotărîrii poporului nostru de a înfăptui sarcinile stabilite de Congresul al XI-lea al partidului, Marea Adunare Națională a votat în unanimitate **Legea pentru adoptarea Planului național unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe perioada 1976—1980.**

Elaborat sub directa îndrumare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a examinat în repetate rînduri problemele planului și a trasat sarcini care să asigure accelerarea creșterii economice și îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale oamenilor muncii, planul cincinal pe perioada 1976—1980 creează cadrul necesar pentru înfăptuirea obiectivelor fundamentale ale dezvoltării economico-sociale a României stabilite de partid, pentru transpunerea în viață a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. A fost, de asemenea, votată **Legea de organizare și funcționare a consiliilor populare.**

În direct de la FORUMURILE JUDEȚENE ALE PIONIERILOR

BRAȘOV

La Bran, pionierii delegați s-au întrunit sub genericul **«Noi creștem odată cu țara».**

Discuțiile au urmărit analizarea în spirit critic și autocritic a activităților desfășurate pînă acum, în scopul ridicării nivelului la învățătură, popularizarea acelor inițiative pionierești menite să ducă la lichidarea definitivă a fenomenului corigenței.

Purtătorii cravatelor roșii cu tricolor din județul Brașov au hotărît să participe la numeroase activități de ocrotire a naturii **(marcări de trasee turistice, amenajarea și întreținerea refugiilor montane), de cunoaștere a trecutului de luptă al poporului și a realizărilor contemporane ale oamenilor muncii sub mobilizatoare îndemnuri ca: «Sîntem nepoți de daci și de romani» și «Spic cu spic, patriei snop».**

În excursie la Bran, pionierii brașoveni.

COVASNA

Cei peste o sută de purtători ai cravatei roșii cu tricolor, delegați ai unităților de pionieri din județ, în ziua a doua a forumului, în cadrul acțiunii **«Marca fabricii noastre — pentru întreaga țară»,** au efectuat o vizită la Uzinele textile din Sfîntu Gheorghe. Cu această ocazie, delegații la forum au purtat un viu dialog cu muncitori fruntași în producție, tehnicieni și ingineri, care le-au relatat vizitatorilor principalele aspecte precum și satisfacțiile muncii pline de abnegație și dăruire pentru binele poporului și al patriei.

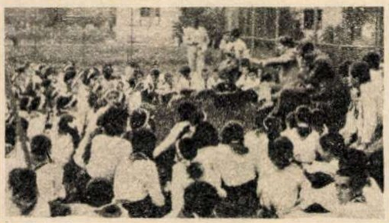

OLT

Vii dezbateri au avut loc în tabăra forumului județean din orașul Caracal. Din cuvîntul pionierilor, s-a desprins ca o concluzie ideea că principiul **«Toți pentru unul, unul pentru toți»** trebuie să constituie temeiul unei fructuoase colaborări la nivelul grupelor.

«Într-un colectiv pionieresc trebuie eliminată deosebirea care se mai face între pionierii cu rezultate mai slabe la învățătură și cei fruntași în sensul că uneori numai aceștia din urmă primesc sarcini pionierești! Avem preocupări și îndatoriri comune și, de aceea, trebuie să muncim toți, să ținem seama de inițiativele tuturor. E un aspect ce trebuie să stea mereu în atenția comandamentelor pionierești» — a subliniat Mirela Constantin, pionier locțiitor al președintelui C.N.O.P.

ARAD

Cei 116 pionieri din tabăra de la Căsoaia au utilizat cu folos timpul liber dînd o mînă de ajutor colegilor din oraș la organizarea taberei, de vară cu caracter de autogospodărire.

Prin muncă patriotică, au fost amenajate împrejurimile taberei, iar pentru a sprijini activitatea seriilor următoare, s-au transportat însemnate cantități de materiale de construcții.

Concursuri cu caracter aplicativ, activități de pregătire pentru apărarea patriei, întîlniri cu utecíști au completat un interesant profil de vacanță.

CARAȘ-SEVERIN

«Cu avîntul tinereții clădim o țară de frumuseți» și-au intitulat pionierii și uteciștii din tabăra de la Valea Mîneciului un interesant dialog între generații.

Prilej pentru discuții, pentru un interesant schimb de experiență, acesta a fost și cadrul de organizare al unor activități comune de muncă patriotică pentru recoltarea plantelor medicinale, pentru amenajarea unor baze sportive, al desfășurării unor întîlniri cu pionierii din Anina, adăugate la ample dezbateri pe tema învățăturii și a autoconducerii pionierești.

DÎMBOVIȚA

«Semaforul» taberei de la Moreni a constituit, între 22—28 iunie a.c., o veritabilă oglindă a dezbaterilor, a activităților desfășurate în cadrul forumului județean.

La rubrica **«Propuneri și sugestii din unități»,** pioniera Nae Elena de la Școala generală din Titu a înscris ideea ca **«la nivelul taberelor de pionieri să ia ființă un cabinet politico-metodic care să organizeze studierea documentelor de partid și a presei pionierești».**

Pionierii-redactori au consemnat și participarea celor 130 de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor împreună cu șase instructori uteciști la deschiderea unui nou șantier de muncă patriotică al tineretului.

BIHOR

Localitatea Dr. Petru Groza, iunie 1976. În tabăra forumului județean, forfota a lăsat loc așteptării unor oaspeți dragi: brigada de uteciști fruntași de la Uzina mecanică din localitate. Cutezători la școala muncii, ei au împărtășit celor mai tineri cetățeni ai județului din experiența unui colectiv fruntaș, au dăruit discuției greutatea pe care o conferă cuvîntul «muncă».

«Vă vom urma exemplul în muncă» a sunat răspunsul pionieresc **«și vă putem spune că, încă de pe acum, la școală, avem numai note mari».** La Țebea, cei 130 de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor s-au întîlnit apoi cu participanții la forumul județean de la Hunedoara.

Flămînzi. Omagiul pionierilor botoșăneni la piatra comemorativă.

SUB SEMNUL PREGĂTIRII PENTRU MUNCĂ ȘI VIAȚĂ, AL CINCINALULUI AFIRMĂRII PLENARE A REVOLUȚIEI TEHNICO-ȘTIINȚIFICE

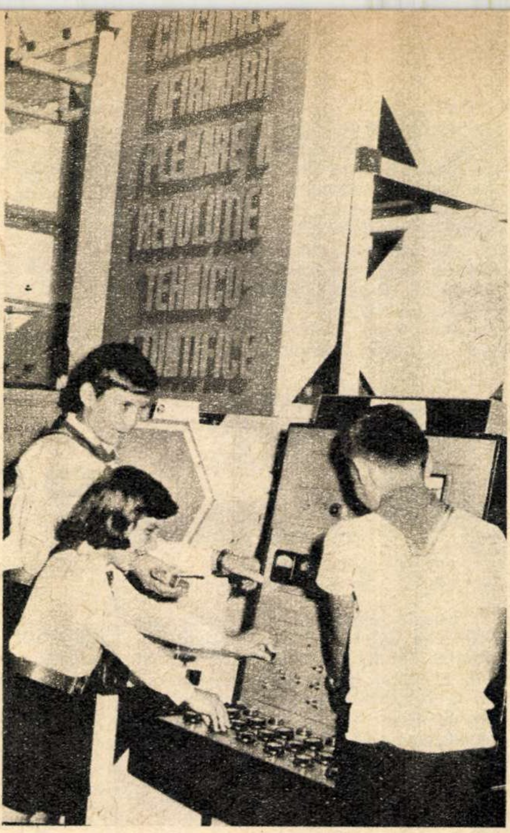

DESCHIDEREA EXPOZIȚIEI REPUBLICANE „MINITEHNICUS“ 1976

În frumoasele săli rezervate pionieriei în incinta Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, a avut loc sîmbătă, 3 iulie a.c., deschiderea Expoziției republicane «Minitehnicus» 1976.

Au luat parte tovarășul Ion Ursu, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, membri ai conducerii unor ministere și instituții centrale.

Actuala expoziție prezintă publicului o selecție din lucrările realizate în cursul ediției a IX-a a Concursului «Minitehnicus». Valoarea celor cîteva sute de lucrări alese din peste 32 000 constă atît în originalitatea și caracterul practic al ideilor tehnice, în calitatea execuției, cît și în modul fericit în care se înscriu în orientările Cincinalului revoluției tehnico-științifice.

Dacă marea majoritate a lucrărilor sînt gîndite astfel încît să poată servi direct nevoilor industriei, agriculturii, transporturilor, învățămîntului, autoutilării cercurilor tehnice pionierești, o parte dintre ele reprezintă efectiv comenzi adresate unor case ale pionierilor de către diferiți beneficiari.

Originalitatea soluțiilor este atestată la rîndul ei de numărul mare — fără precedent în istoria concursului — de lucrări înregistrate ca invenții.

Aceste observații indică faptul că dezvoltarea pe care a cunoscut-o concursul nostru în ultimii ani, caracterul său de masă — în 1976 numărul participanților a depășit 48 000 — sînt dublate de un spor de exigență, de grijă pentru calitatea lucrărilor, pentru buna lor funcționare, pentru respectarea prevederilor din regulamentul concursului.

Un obiectiv care nu trebuie să lipsească din agenda de vacanță a pionierilor și școlarilor: Expoziția republicană «Minitehnicus» 1976. Adresa: Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, Șos. Kiseleff nr. 3, București.

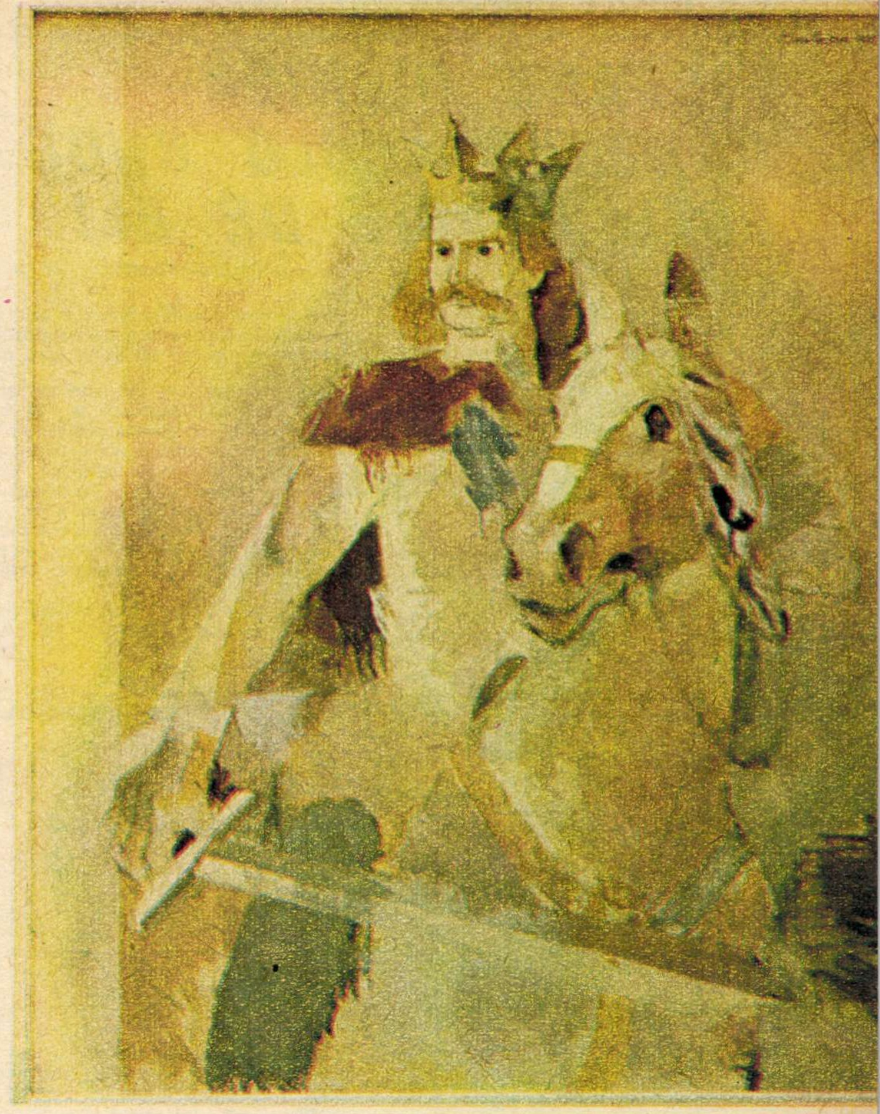

«ȘTEFAN CEL MARE» — Pictură de **CORNELIU VASILESCU**.

ARTIȘTII CONTEMPORANI ȘI ISTORIA

Mărturie elocventă a patriotismului artiștilor noștri plastici, stau numeroase lucrări de pictură, sculptură, grafică sau artă decorativă, create în acești ani. Transpunînd cu patos și inspirație, cu o adîncă înțelegere a istoriei momente ale trecutului glorios de luptă al poporului, creatorii de frumos realizează un act de cultură cu profunde valențe etice.

APLAUZE PENTRU...

Doi pionieri, **DANIELA IANCU (Școala generală nr. 2, Codlea)** și **ION ȘTEFĂNIȚĂ (Casa pionierilor, Bîrlad)** au obținut recent două importante premii la o expoziție de arte plastice din Trencin, R.S. Cehoslovacă. Laurii sînt cu atît mai importanți cu cît această expoziție se află la a VI-a ediție și are caracter de concurs internațional. Au participat cu lucrări de desen și pictură pionieri din U.R.S.S., R.D. Germană, R.S.F. Iugoslavia. Dintre participanții la concurs, au fost premiați, alături de colegii din Cehoslovacia, cei doi pionieri români. Îi aplaudăm din toată inima.

FORUMURILE JUDEȚENE HOTĂRĂSC:

FIECARE PIONIER–PREZENT ACOLO UNDE ESTE NEVOIE DE EL!

Cînd pe ogoare se pregătește marea ofensivă a pîinii, după un an școlar rodnic, la începutul unei vacanțe binemeritate, pionierii își desfășoară forumurile județene. Momentul e de bilanț și în același timp de stabilire a perspectivelor, pentru că nimic în viața noastră nu se desfășoară în afara unei perspective. Și, pentru că drumul nostru ascendent este un drum al hărniciei, după ce am analizat rezultatele la învățătură, în activitățile pionierești, iată, ne rotim privirea în jur: unde este mai mare nevoie de hărnicia noastră? Unde, în aceste zile imediate, se dă o «bătălie» la care entuziasmul și faptele noastre concrete pot aduce, ca de obicei, note de prospețime, pot sluji mai bine ideea că sîntem împreună cu țara, că noi creștem împreună cu ea?

Să-i ascultăm pe pionierii locțiitori ai președintelui C.N.O.P. din trei județe ale țării, care ne transmit gîndurile și proiectele celor ce-i reprezintă chiar de-acolo, de la tribuna forumurilor județene

VICTOR COSTACHE:

CU GÎNDUL LA SPICELE BĂRĂGANULUI

Sîntem la forum. De curînd am avut o dezbatere pe temele pregătirii tot mai temeinice pentru învățătură.

S-a subliniat adesea că atît învățătura cît și activitățile de muncă practică se aseamănă în esența lor, că deci, această vacanță, este un repaos, dar în același timp un alt anotimp al hărniciei pionierești.

Se știe prea bine că Bărăganul nostru înseamnă pîine. Pe emblema județului nostru spicele de grîu sînt un semn al mîndriei, și noi, pionierii teleormăneni, știm aceasta.

Grîul e-n pragul secerișului. Peste cîteva zile primele combine vor intra în lanuri.

Noi sîntem pregătiți! Nu vom lăsa să se piardă nici un bob de grîu, răspunzînd chemării pionierești «Spic cu spic, patriei snop!»

Aici, la forum, am discutat pe larg modul cum vom participa la strînsul recoltei: atît cei de la sate, cît și cei de la oraș. Brigăzile noastre sînt constituite. Cu gîndul la spicele Bărăganului, pionierii din Calomfirești au participat la recoltatul cartofilor, al căpșunilor. La Țigănești, peste 400 de pionieri și școlari au participat la prașila dovleceilor de pe ogoarele C.A.P. și la recoltatul cartofilor.

Sîntem deci în plin sezon al hărniciei. Sezonul marilor recolte ne va găsi pregătiți.

ION CARABENCIOV:

PE PRIMA PAGINĂ A ALBUMULUI DE VACANȚĂ

Cu simț de răspundere — aceasta este caracteristica principală a dezbaterilor din forumul nostru județean. Aici, pe Valea Minișului sîntem 120 de pionieri, reprezentanți ai celor 48 000 de purtători ai cravatei roșii cu tricolor din județul Timiș. Am venit aici cu un frumos bilanț de fapte, dar și cu idei și gînduri îndrăznețe. Avem în județ multe unități agricole distinse cu ordine și medalii. Cine n-a auzit de Variaș, Lenauheim? Vrem ca microceapeurile noastre să nu fie mai prejos. Și vom dovedi că putem răspunde la aceste speranțe în curînd, participînd la strînsul spicelor. Vom organiza la Cenad și Periam tabere de muncă și odihnă. Dar, mai mult decît aceasta, în fiecare unitate sătească sau de la oraș, vremea spicelor coapte ne va găsi organizați în brigăzi.

La forum am hotărît că pe perioada vacanței, mai ales a secerișului, toate mijloacele de informare: gazete «Semafor», stații de radioamplificare etc., să fie în alertă! În tabere, orice zi de odihnă, joacă și excursie să fie inaugurată de știri ale hărniciei colegilor noștri din toate colțurile județului.

Să se știe în permanență că, oriunde hărnicia pionierească este în acțiune și numele celor evidențiați să fie pe prima pagină a albumului de vacanță.

GABRIELA STOICESCU:

PROIECTE–DAR ȘI ORGANIZARE SIGURĂ!

În aceste zile, cînd se desfășoară forumurile județene, colegii noștri din întreaga țară fac bilanțuri îmbucurătoare și proiecte fructuoase. Dezbaterile din cadrul tribunelor forumului ne-au convins și pe noi că o privire retrospectivă, analitică, asupra drumului parcurs, asupra succeselor și lipsurilor înregistrate este întotdeauna fertilă. Că ceea ce avem de realizat împreună, trebuie gîndit împreună.

Și ne-am gîndit la multe proiecte. În zilele cînd citiți aceste rînduri, în județul Tulcea secerișul este în toi. Sîntem obișnuiți ca-n astfel de momente cravatele noastre să fluture în împărăția, spicelor.

Dar nu la întîmplare! Am hotărît de aceea ca, întorși la casele noastre, atît pionierii de la sate, cît și cei de la oraș. să facă planuri judicioase, în strînsă legătură cu unitățile agricole din apropiere, pentru ca prezența lor la recoltatul grîului să fie exact atunci și acolo unde este mai binevenită, mai utilă!

Astfel, brigăzile pionierești de la Casinca, Frecăței, Nufărul au stabilit dinainte de a veni de la forum, în funcție de planificarea ceapeurilor, perioada și locul unde vor lucra. Mai mult: chiar în ce-i privește pe pionierii satului de vacanță Bidivia-Tulcea știu ce vor avea de făcut!

In încheiere, ținînd seama de faptul că eu transmit de la forumul județean, vă rog să aduceți singuri aceste știri la timpul prezent, deoarece acum, cînd voi dragi, prieteni, le citiți, eroii relatării mele se află pe ogoare.

Am mai spus-o și cu alte prilejuri, o știți foarte bine și voi chiar și cei care vă aflați la primele vacanțe: marele repaus școlar al fiecărei veri nu este un spațiu gol, fără «griji» decît pentru cei care, pînă la urmă, se vor plictisi crunt.

Semaforul aplaudă:

IDEI PENTRU C

Or, nimic nu e mai împotriva spiritului vacanței decît plictiseala, pentru că a rata o vacanță este, hai să-i spunem, culmea leneviei.

A leneviei de-a gîndi — în primul rînd — și a celei de-a acționa, apoi.

În favoarea ideii că vacanța nu e un fel de «pică pară mălăiață», iată cîteva idei interesante ale cîtorva colegi de-ai voștri.

URMĂTORUL ATAC: PIATRA CRAIULUI

Daniela Sfetescu din București a pus de mică piciorul... pe munte! Adică, o îndeletnicire de vacanță comună multora.

Tata, maistru turnător la uzina «Timpuri Noi», o încurajează în această pasiune. Mama, de asemeni. Pentru vara aceasta, rucsacul este gata, traseul stabilit și obiectivul de atac, de asemeni. «Am fost astă vară la Brusturet. De acolo Piatra Craiului se vede minunat. În vara aceasta vom încerca s-o urcăm!»

Drum bun, Daniela, și un... olario! de pe creastă, pentru toți prietenii tăi.

CHIAR SI CELE 1001 DE NOPȚI SÎNT PUȚINE!

A citit Carmen Petcu din Bucu-

ACȚIUNEA «PRIETENIA»

Se poate afirma cu certitudine că în această primăvară, pînă acum cîteva zile, poșta între Cluj-Napoca și București a trebuit să facă față unei sarcini sporite. Spunem aceasta gîndindu-ne la bogata corespondență între copiii Școlii generale nr. 165 din București și cei de la Liceul nr. 15 din Cluj-Napoca.

Buni prieteni încă de la prima întîlnire, atunci cînd bucureștenii au fost în ospeție la Cluj-Napoca ei au hotărît ca în primele zile ale vacanței mari să se reîntîlnească, de data aceasta în București. Fotoreportajul nostru a surprins doar cîteva momente ale frumoasei acțiuni, desfășurată de-a lungul mai multor zile.

Iată-i împreună, dimineața, sfătuindu-se, hotărînd ce au de făcut peste zi (foto 1). Desigur, dorințele sînt multe și diferite. Dar gazdele, substituindu-se unor buni ghizi, vin totdeauna cu cele mai interesante, mai documentate propuneri. Iată-i la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, rememorînd emoționante, glorioase pagini din istoria partidului (foto 2).

Bucuria zilelor de vacanță, a prieteniei care s-a legat trainic între copiii celor două școli, copii români si maghiari, îi însoțește pretutindeni. Frumoasele parcuri din Capitală, îndeamnă la joacă, la veselie, iar «vata de zahăr» nu se poate mînca decît în... trei (foto 3).

Desigur, prietenii din București n-au uitat nici de interesul pe care-l poate